

เอโกปี หุตุวา พุทธา โหติ
พุทฺธาปี หุตุวา เอโก โหติ

ปีที่ 12 ฉบับที่ 189
เดือน เมษายน 2549

ISSN 0859-0826

บรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา

พ.ต.ท.รุ่งโรจน์ เรืองฤทธิ์

บรรณาธิการบริหาร

ท.ญ.สีไมทอง บุญประคับ

กองรับใช้บรรณาณา

ศุภชัย เศรษฐบุญสร้าง
สมพงษ์ พิงเจริญจิตต์
สงกรานต์ ภาคโชคดี
แซมดิน เลิศบุศย์
น้อมคำ ปิยะวงศ์รุ่งเรือง
วินธรรม อโศกตระกูล
ธเรศ ศรีลี
น้อมนบ ปิฎฐาวัด
ชวัญชนก ชูเกียรติ

กองรับใช้ศิลปกรรม

พุทธพันธ์ชาติ เทพไพฑูรย์
ตำนานไท ฮานี
แสงศิลป์ เคือนหงาย
วิสูตร นวพันธุ์
ธรรมศักดิ์ สิทธิพงษ์สุทธิ

กองรับใช้ธุรการ

ศีลสนิท น้อยอินตะ
สุเสรี สิประเสรีสุข
ปิกฟ้า เกาประเสริฐ
สุวภาพ เพชรสุข

ผู้รับใช้ฝ่ายโฆษณา

สุเสรี สิประเสรีสุข
โทร. ๐-๒๒๗๓๓-๖๒๔๕
๐-๒๒๓๗๔-๕๒๓๐

จัดจำหน่าย

กัณฑ์แก่น ๖๔๔ ซอยนวมินทร์ ๔๔
ถ.นวมินทร์ คลองกุ่ม
บึงกุ่ม กทม. ๑๐๒๔๐
โทร. ๐-๒๒๗๓๓-๖๒๔๕

พิมพ์ที่

บริษัท ฟ้ายักษ์ จำกัด โทร.๐-๒๒๗๗๕-๘๕๑๑

ท ปลายๆ คนที่ร่วมชุมนุมเรียกร้องให้นายกฯ ทักษิณลาออก ย้ายที่
กินที่นอนจากสนามหลวงไปอยู่ข้างทำเนียบรัฐบาล กินกลางถนน
นอนกลางถนนต่อ ชาวสมาชิกกองทัพธรรมเป็นกลุ่มใหญ่มาก
กลุ่มหนึ่งที่ปักหลักชุมนุม ๒๔ ชั่วโมงทุกวัน

คนบ้านนอกอย่างผมได้มีโอกาสพบคนบ้านนอกที่เดินทางจาก
ทุกสารทิศ ได้พบปะทักทายโดยไม่ต้องเดินทางไปจังหวัดไหนๆ เลย
มีความรู้สึกเหมือนเป็นญาติกันจริงๆ

คนไทยตอย่างนี้เอง บ้านเมืองจึงอยู่รอดปลอดภัยมานับร้อยๆ ปี
เมื่อบ้านเมืองมีปัญหาที่ระดมกันช่วยด้วยความอดทน ด้วยความ
เสียสละ มิได้เห็นแก่ความสุขสบายส่วนตัว ไม่ได้นั่งคิดเป็นตัวเงินว่า
การจากบ้านช่องไปอยู่อย่างลำบากๆ จะกำไรหรือขาดทุนเท่าไร

แม้ระบบ**ทุนนิยม**จะถาโถมเข้าโจมตีไทยอย่างรุนแรงเท่าไร ก็ยาก
ที่จะกลืนกินเราได้ โดยพื้นฐานของคนไทยแต่ไหนแต่ไรมาเป็นระบบ
บุญนิยม ๕ ปีของดร.ทักษิณที่ดำรงตำแหน่งนายกฯ มุ่งเน้น “**ทุนนิยม**”
มากเกินไป โชคดีที่มีหลายๆ คนออกมาเปิดโปงว่าหายนะจะเกิดขึ้น
แน่นอนหากเป็นนายกฯ ต่อไป จึงช่วยกันระงับยับยั้ง เรียกร้องให้
นายกฯ ทักษิณลาออกเสียตั้งแต่บัดนี้

ชาวบ้านได้รับการกระตุ้นอย่างบ้ำระทำให้กินให้ใช้มากๆ สุกๆสุ่ยๆ
ฟุ้งเฟ้อ ทั้งๆ ที่คนส่วนใหญ่ของแผ่นดินยังยากจนข้นแค้น หนี้สินโดย
เฉลี่ยของทุกครอบครัวเพิ่มขึ้นกว่าเท่าตัวในขณะที่รายได้ไม่ได้เพิ่มขึ้น
เลย อนาคตคนไทยโดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวไร่ชาวนามีแต่**ตายกับตาย**

อบายมุขพูดเป็นดอกเห็ด เล่นการพนันกันเป็นบ้าเป็นหลัง วันห่วย
ออกเป็นวันสำคัญของชาวบ้านร้านตลาด ต่างก็ฉ้อฉลจะถูกละเลยเป็นล้านๆ
หนังสือพิมพ์พาดหัวตัวโตหน้า ๑ เป็นประจำ คนนั้นจังหวัดนั้นได้สืบลีบ
ห้ำลิบล้อบาท ตราบใดที่ ดร.ทักษิณเป็นนายกฯ การพนันจะรุ่งเรือง
สุดขีด บ่อนเสรีที่วางแผนไว้พร้อมแล้ว จะตั้งขึ้นทั่วทุกภาคของประเทศ

น้ำเมา เบียร์-เหล้า จะเข้าตลาดหลักทรัพยได้อย่างแน่นอน จะ
ขยายการผลิต การขาย การดื่มได้อย่างมโหฬาร ดร.ทักษิณกล่าวว่า
การที่ผมออกมาต่อต้านสืบเนื่องมาจากเรื่องเบียร์-เหล้า เข้าตลาด
หลักทรัพยนั้น ผมยอมรับว่าเป็นสาเหตุหนึ่งจริง ส่วนสาเหตุรวมๆ ก็คือ
ดร.ทักษิณเป็นนายกฯ ที่**ขาดความชอบธรรม** จึงต้องเรียกร้องให้ลาออก

ปัญหาใหญ่ในตอนนี้ก็คือ คนจำนวนไม่น้อยหลงว่านายกฯ ทักษิณ
ไม่ได้ทำผิดอะไรร้ายแรงเลย เราขอส่งคำเตือนให้ทราบทั่วกันว่า “อย่า
โง่หลงเพราะเขาโชว์ทองคำ เพื่อเอาไปทำปิ่นปล้นชาติ” เลย **ข**

จากหนึ่งจึงเป็นเรา
รวมเราเข้าเป็นหนึ่ง
One for All All for One
เอโกปี หุตว่า พหุธา โหติ
พหุธาปี หุตว่า เอโก โหติ

หนังสือพิมพ์ “เราคิดอะไร”
ปีที่ 12 ฉบับที่ 189
เดือน เมษายน 2549

8

บ้านป่านาดอย

“หมายังเลี้ยงไม่รอด ยังต้อง
ขอข้าวคนอื่นไปเลี้ยง แล้ว

จะมากู้ชาติอย่างไร กลับไปเลี้ยงหมา
ดีกว่า” ผรุสวาทที่น้องทักษิณที่รัก
ชี้นำที่จำลองที่เคารพ

31

หยุดระบอบทักษิณ

บรรพชัตริย์ บรรพวีรชน
สร้างชาติรักษาชาติ สืบทอด

ตลอดมาด้วยเลือดเนื้อ ด้วยชีวิต
สุดศมนานับ อนุชนไทยรุ่นนี้ควรหรือ
จะวางที่ท่า “เป็นกลาง” แบบปัญญา
อ่อน ดูตายให้ชาติย่อยยับคาตา

ดอกไม้บาน

กลางถนนประชาธิปไตย

59

“รักพ่ออย่าทะเลาะกัน”...จะให้
สมานฉันท์บัณฑิต-พาลชน ประสาน
สิทธิประโยชน์อยู่ร่วมกันบนความวิบัติ
ของชาติ กระนั้นหรือท่านผู้เจริญ

1	ถนนนอกบอกล่าว	จำลอง
3	นัยปก:อย่างหลงเพราะเขาโชว์ทองคำ	จริงจัง ตามพ่อ
4	จากผู้อ่าน	บรรณาธิการ
7	คุณคิดคิดน้อย	บรรณาธิการ
8	บ้านป่านาดอย	จำลอง
15	ความงดงามของประชาธิปไตย	สมณะโพธิรักษ์
20	สี่สັນประชาธิปไตย	ทิม สมอ.
26	กิดคนละข้าว	แรงรวม ชาวหินฟ้า
31	หยุดระบอบทักษิณ	อ.แก้วสรร อติโพธิและคณะ
42	ขจัดทักษิณฯ	ส.ศิริรักษ์
48	เวทีความคิด	หนูนดี, เสฏฐชน
54	เรื่องอย่างนี้ต้องช่วยกันเผยแพร่	สุทธิพงษ์ ปรัชญพฤทธิ์
59	ดอกไม้บานกลางถนนประชาธิปไตย	วิมุตตินันตะ
63	การ์ตูน	วิสูตร
64	แว้งที่รัก	ชบาบาน
70	ธรรมดาของโลกจะได้ไม่สกอต	สมพงษ์ ฟังเจริญจิตต์
72	ขาดกทันยุค	ฉวมพุทธ
75	ชีวิตไร้สารพิษ	ล้อเกวียน
77	กติกามืออง	ประคอง เตกฉัตร
80	ปิดท้าย	พ.ต.ท. รุ่งโรจน์ เรื่องฤทธิ์

อัตราค่าสมาชิก 2 ปี 24 ฉบับ 500 บาท / 1 ปี 12 ฉบับ 250 บาท ส่งธนาคติ หรือตัวแลกเงินไปรษณีย์ สั่งจ่าย ปท.คลองกุ่ม
ในนาม น.ส.ศีลสนิท น้อยอินตะ โอนเข้าธนาคารกรุงไทยสาขาถนนนวมินทร์บัญชีเลขที่ 057-1-44705-8 ชื่อบัญชี นางสาวศีลสนิท น้อยอินตะ
สำนักพิมพ์กัลลกัน 644 ซ.นวมินทร์ 44 ถ.นวมินทร์ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กทม.10240 โทร. 0-2733-6245

อย่าโง่หลงเพราะเขาโชว์ทองคำ เพื่อเอาไปทำปิ่นปล้นชาติเลย

คนเคยรักทักษิณ ย่อมมีภาพในอดีตที่เคยประทับใจกับบทบาทลีลาที่ **พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร** ลดตัวลดตนลงมานั่งล้อมวงกินข้าวกับสมัชชาคนจนก็ดี ตะลอนทัวร์ไปค้ำคินค้ำจามตามวัดต่างๆ ก็ดี หรือแม้แต่โครงการประชานิยมต่างๆ ตั้งแต่ ๓๐ บาทรักษาทุกโรค กองทุนหมู่บ้าน หรือการปราบยาบ้าแบบเด็ดขาด จนฆ่าตัดตอนไปหลายพันศพ

ภาพผู้นำที่มีอารมณ์เต็มไปด้วยความกระตือรือร้นในการแก้ปัญหาต่างๆ อย่างรวดเร็ว ไม่ต้องผ่านขั้นตอนเชื่องช้าน่าเบื่อหน่าย โยนกันไปโยนกันมาตามระบบราชการ ยิ่งได้อาศัยการโฆษณาประชาสัมพันธ์ด้วยระบบการตลาด ก็ยิ่งทำให้สามารถเป็นผู้นำที่ครองใจประชาชนได้อย่างลืมหูลืมตาไม่ขึ้น

กว่าจะลืมหูลืมตารู้ว่าที่แท้ทองคำเขาเอามาทำเป็นปิ่นปล้นชาติ ก็ใช้เวลาถึง ๕ ปี จึงได้หุตาสว่างขึ้นมาว่า **“ยิ่งรวย ยิ่งโลก ยิ่งโกง”** ชีวิตที่มีทั้ง **ทุนนิยม** และ **อำนาจนิยม** อยู่ในตัวคนเดียวกัน เป็นอันตรายอย่างยิ่งต่อประชาธิปไตยและประเทศไทยอันเป็นที่รักยิ่งของเราทุกคน

ทุนนิยมและอำนาจนิยมมิได้ทำลายแต่เฉพาะตัวท่านทักษิณเท่านั้น แม้บริวารล้อมรอบท่านทักษิณ ที่อดีตเคยเป็นวีรชนคนเดือนตุลาฯ แต่เมื่อคนเหล่านี้มีอำนาจวาสนาและร่ำรวยขึ้นมา ทุนนิยมและอำนาจนิยมก็เข้าไป

ทำลายอุดมการณ์ของวีรชนเหล่านั้น ให้กลายเป็นสมุนทรราชและเผด็จการ ที่ในอดีตเขาได้เคยต่อสู้และขับไล่กันมา

จริงๆ แล้วการที่ปลุชนจะเกิดการ **“หลงตัว-ลืมตัว”** ย่อมเป็นของธรรมดา เพราะอำนาจวาสนาเป็นยาเสพติดมีฤทธิ์ร้ายแรงยิ่งกว่ายาบ้าหรือเฮโรอีนเป็นไหนๆ ถ้าไม่มีคุณธรรมหรือศีลธรรมเป็นเกราะป้องกันคุ้มครองใจ ใครๆ ขึ้นไปเป็นใหญ่เป็นโต ก็จะต้องเสียผู้เสียคนอย่างนี้ทั้งนั้น โดยเฉพาะสังคมไทยที่มีค่านิยม **“ใช้ครับพี่-ดีครับผม-เหมาะสมครับท่าน”** ใครขึ้นมาเจอรระบบนี้ก็มีอันเสียผู้เสียคนไปตามๆ กัน

แต่อย่างไรก็ดี ต้องถือว่าท่านทักษิณมีคุณูปการต่อสังคมอยู่ ๒ ประการ คือ

๑. ทำให้เห็นโทษภัยของ **ทุนนิยม** และ **โลกาภิวัตน์** (ซึ่งใกล้เคียง **“โลกาพิบัติ”**) ถ้าไม่ยึดถือเศรษฐกิจพอเพียงกันอย่างจริงจัง จังๆ แล้วเราจะไม่เหลือแม้แต่แผ่นดินไว้ให้ลูกหลาน

๒. ทำให้สังคมได้ตระหนักถึงจริยธรรมและคุณธรรมกันอย่างสำคัญ ไม่ว่าจะตาสีตาสา ถ้าได้เป็นใหญ่เป็นโตขึ้นมา ก็ย่อมโกงชาติและบ้าอำนาจเหมือนๆ กันถ้าขาดคุณธรรมประจำใจ และต่อให้มีอำนาจล้นฟ้า มีเงินมหาศาลสักปานใด ก็ไม่สามารถพบกับชีวิตที่สงบสุขได้ ถ้าไม่ทำ **กายกรรม วชิกรรม มโนกรรมให้สุจริต** ซึ่งจะเป็นทรัพย์แท้และสันติสุขติดตัวเราไปทุกภพทุกชาติทุกภพทุกกัลป์ **☸**

● **จริงจัง ตามพ่อ**

จากผู้อ่าน

หมวดศรัทธา ๑

ปึกว่าแล้วที่ได้รับหนังสือสัจจะชีวิตเล่ม ๑ ที่สั่งจองไว้และจ่ายเงินแล้ว ๑,๐๐๐ บาท จนบัดนี้ยังไม่ได้รับเล่มต่อๆ มาอีกเลย ก็ไม่เป็นไร ได้ทำบุญแล้ว พล.ต.จำลอง โพธิ์รักษา (พ่อท่าน) ที่เคยศรัทธาพาญาติธรรมเดินประท้วง ทางครอบครัวหมดศรัทธา ขอบอกเลิกรับหนังสือทุกชนิดของอโศก น่าเสียดายที่อโศกกำลังได้รับการยอมรับ เสียหมดการปฏิบัติธรรมที่ไม่ตามเป้าหมายพระพุทธองค์

ชาวโศก ทักษณ

☞ โครงการหนังสือสัจจะชีวิตยังไม่ล้มเลิกครับ สอบถามคณะผู้จัดทำแล้ว แจ้งว่าเหตุที่ล่าช้ามากเพราะตรวจทานต้นฉบับยังไม่เสร็จ ผাগขอภัยด้วย ส่วนที่ พล.ต.จำลอง และพ่อท่าน ออกไปเดินธรรมยาตราร่วมประท้วงด้วย ทำให้ครอบครัวหมดศรัทธานั้นก็เป็นสิทธิและปัญหาจำเพาะตน ทางใครทางมันเลือกทางเดินแล้วก็ขอให้ท่านและครอบครัวจงเป็นสุขเป็นสุขเถิด รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเถิด อย่างกังวลห่วงใยชาวโศกเลย ธรรมย่อมคุ้มครอง (จิต) ผู้ประพฤติธรรม “พึงสละทรัพย์เพื่อรักษาอวัยวะ พึงสละอวัยวะเพื่อรักษาชีวิต พึงสละชีวิตเพื่อรักษาธรรม” การเดินสายกลาง ยืนหยัดอยู่ข้างคนดีไม่คบพาล คบบัณฑิต มงคลที่ ๑ และ ๒ ในมงคล ๓๘ หรือละชั่ว ทำดี ทำจิตให้บริสุทธิ์ในโอวาทปาติโมกข์ ๓ เพื่อปกป้องแผ่นดินให้รอดพ้นจากความวิบัติอันเกิดจากการใช้อำนาจรัฐโดยมิชอบธรรม เป็นหน้าที่ของไทยทุกคนไม่ว่าจะอยู่ในสถานะใด พระสงฆ์เป็นผู้นำทางจิตวิญญาณ ยังชีพด้วยศรัทธาปสาทะของชาวบ้าน หากยามสังคมมีปัญหาสมควรหรือที่ท่านจะซื้อบิ๊บบัดสวะว่าเป็นเรื่องของอาณาจักร ไม่ใช่เรื่องของศาสนจักร ไม่ใช่

กิจของสงฆ์ คงต้องทบทวนว่าเป็นกาฝากหรือเป็นเนื้อนาบุญของโลก

หมวดศรัทธา ๒

สิ่งหนึ่งที่ผมหมดศรัทธาวัดข้างบ้านก็คือตั้งศาลพระภูมิในวัด อยู่ที่บ้านโนนโคกขึ้นศาลาเลยทีเดียว แสดงว่าพระไม่เข้าใจพุทธ เห็นแล้วก็ปลง! การที่ไม่ได้อยู่กับหมู่กลุ่ม อยากจะเสวนาธรรมก็ไม่รู้จะเสวนากับใคร สงสัยก็ไม่รู้จะสอบถามใคร นี่คือข้อเสียของการอยู่คนเดียว ห่างไกลครูบาอาจารย์

อ. รอดน้อย สิงห์บุรี

☞ ปลงได้ก็ดีแล้วนี่ครับ เห็นใจท่านเถิด เรื่องนี้หลงผิดยึดติดว่าถูกมานานหลายชั่วอายุ หลวงปู่พุทธทาส หลวงพ่อปัญญา บุกเบิกผ่าตัดเนื้อร้ายก้อนนี้ตลอดมา มีพุทธสาวกส่วนน้อยที่เจริญรอยตาม เนื้อร้ายจึงลุกลามเกาะกินพุทธจักรเรื่อยมา พุทธศาสนิกถึงคราต้องศึกษาคำสอนด้วยตนเองเป็นหลัก เอาตนเองเป็นห้องเรียนไปพลาจ ตราบที่ยังไม่มีโอกาสเสวนากับผู้รู้หรือได้อยู่ใกล้ครูบาอาจารย์

ปริมาณ - คุณภาพ

ดูรายการทีวีเมื่อคืนวันที่ ๓ มิถุนา แล้วเห็นชัดๆ ว่ามีคนมาให้กำลังใจนายกทักษิณล้านสนามหลวง มากกว่าพวกต่อต้านเมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ประชาชนส่วนใหญ่ก็ยังสนับสนุนนายกฯ ทักษิณอยู่ แบบนี้พวกต่อต้านก็น่าจะยอมรับความจริงและเลิกก่อวุ่นได้แล้ว

ต่างชั่ว ต่างคิด กทม.

☞ โม่เมเอาปริมาณมวลชนของฝ่ายที่มีอำนาจรัฐเบ็ดเสร็จว่าเป็นประชาชนส่วนใหญ่เห็นที่จะไม่ใช่หรือครับ นั่นก็เป็นเพียงประชาชนส่วนหนึ่ง และประชาชนที่ต่อต้านหรือประท้วงอำนาจรัฐก็เป็นอีกส่วนหนึ่ง มาก

น้อยกว่ากันไม่น่าจะเป็นตัวชีวิต ฝ่ายหนึ่งมีอำนาจรัฐอำนาจเงิน แต่อีกฝ่ายหนึ่งมือเปล่า ถ้าเป็นมวยก็คนละรุ่น จะเปรียบเทียบกับได้อย่างไร คนมักง่ายคิดง่ายๆ แบบนี้นะซีครับถึงได้ทำอะไร แบบปัญหาอ่อนไม่คิดว่าใครจะรู้ทัน กว่าที่รู้ตัวก็สายเกินแก้ตัวกลับใจ ข้าราชการต่างจังหวัดคนหนึ่งระบายให้ฟังว่านายสั่งให้จัดคนไปฟังนายกเมื่อวันที่ ๓ ก็จำใจไปขอร้องชาวบ้าน นี่เป็นเพียงตัวอย่างหนึ่งในโลกแห่งความเป็นจริงเป็นข้อเตือนใจว่าอย่าหลงประเด็นหลงปลื้มกับปริมาณจนเมินคุณภาพ

เสียงร้อง

นายกทักษิณชี้แจงชัดเจนต่อหน้าประชาชนที่สนามหลวงว่ากลุ่มชินเลี้ยค่าตอบแทนให้รัฐไม่น้อยกว่า ๑ แสนล้าน เสียภาษีกว่า ๕ หมื่นล้าน ครอบครัวยเสียภาษีเกือบ ๓ พันล้าน เมื่อนำเงินที่ได้จากการขายหุ้นไปฝากธนาคาร ต้องเสียภาษีปีละ ๓ ร้อยล้าน ฉะนั้นที่ทำรายได้เข้ารัฐมากมายขนาดนี้ ยังจะเอาอะไรอีก พวกซื่อฉลาดาร้อนคิดล้มล้างนั้นทำได้อย่างนี้หรือเปล่า

๓ มีนาคม สนามหลวง

 การจ่ายค่าตอบแทนสัมปทานเสียภาษี เป็นหน้าที่ของคนไทยผู้ได้สิทธิประโยชน์ สิทธิและหน้าที่เป็นของคู่กัน จึงไม่ใช่การเสียสละที่จะเอามาอ่อนขอความเห็นใจหรือใครๆ เขาก็ต้องเสียเหมือนกันทั้งนั้น ทำมาหากินบนผืนแผ่นดินไทย ใช้ทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรบุคคล และทิ้งมลภาวะขยะลงดิน ลงน้ำ ฟุ้งในอากาศ และกอบโกยไปไม่รู้เท่าไร คิดบ้างหรือเปล่าครับ มันเกินคุ้มแล้วนะ ที่เล่นแร่แปรธาตุเสียภาษีหลบค่าตอบแทนไปตั้งพะเรอ นะมีมั่งรีเปล่าละ

รัฐบาลไหนก็โกง

อยู่มาค่อนข้างชีวิตแล้ว ผ่านมาหลายรัฐบาล รัฐบาลไหนๆ ก็ไม่ต่างกันสักเท่าไร โกงเหมือนๆ กันทั้งนั้น ทำไมจึงมาเอาเป็นเอาตายกับนายกคนนี้ เหมือนไม่มีอะไรดีเลย

คนกลาง ต่างจังหวัด

 “รัฐบาลไหนก็โกง” ได้ยินคำพูดนี้ที่ไรใจแป้วทุกที มันเหมือนกับใบเบิกทางยืนยันสิทธิว่ายอมโกงได้โดยชอบธรรม รัฐบาลไหนๆ จะโกงก็ใช้ว่ารัฐบาลนี้ยอมโกงได้แบบโคตรโกง โกงทั้งโคตรว่างั้นเถอะ นายกคนนี้ใช้ว่าไม่มีอะไรดีเลย ส่วนดีเป็นหน้าที่ต้องทำต่อแผ่นดิน เพราะอาสาเข้ามาเอง ป่าวประกาศว่ารวบพอแล้ว ขอทำดีให้แผ่นดิน จึงต้องทำดีแต่ส่วนเดียวให้สมกับปากหน้าซुकหูหน้าตา ศาลรัฐธรรมนูญรอดตัวได้เฉียดฉิวด้วยเหตุ “บกพร่องโดยสุจริต” ไม่เถียงเลยครับรัฐบาลไหนก็โกง แต่น่าคิดว่าทำไมชาวบ้านจึงไม่เอาเป็นเอาตายเหมือนรัฐบาลนี้ คำ โครตโกง โกงทั้งโคตร ทุกจริตเชิงนโยบาย ผลประโยชน์ทับซ้อน ดับเบิ้ลสแตนด์ดาร์ด คำเหล่านี้ฟุดขึ้นมาในยุคไหน เพราะอะไร ไม่ว่าจะรัฐบาลไหน โกงก็ต้องช่วยกันกำจัดไม่เลือกหน้า ใช้ว่าอ้างหาความชอบธรรมใส่ตน โดยไม่คำนึงถึงความชอบธรรมของแผ่นดิน มียุคไหนบ้างที่ผู้หลักผู้ใหญ่ในบ้านเมืองดาหน้ากันออกมาตอกย้ำเรื่องซื่อสัตย์สุจริต คำสัตย์ปฏิญาณจนถึงกับแข่งคนทุจริต เหมือนยุคนี้ ลองทบทวนและตรองดูเถิด ถอดแวนตาต้าออกเสียทีเถอะนา จะเห็นว่าถึงใครๆ ก็กินข้าวเหมือนกันก็จริงอยู่ แต่บางคนกินเพื่ออยู่ บางคนกินตะกอละตะกลามมูมาม บางคนที่ทั้งกินทั้งคาบเอาไปซ่อนไปตุนไว้อีกต่างหาก เคยมีรัฐบาลไหนโกงจนถูกไล่หัวถึงขนาดนี้

จากผู้อ่าน

เล่นนอกกติกา

ฝ่ายค้านเล่นการเมืองนอกกติกา เล่นนอกกติกา ไม่สร้างสรรค์ ไม่ว่าการอภิปรายพาดพิงชุดคีย์เรื่องของคนภายนอก การไปขอให้ฝ่ายรัฐบาลลงชื่อร่วมอภิปรายนายก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบอยคอตไม่ส่งผู้สมัคร ส.ส. ซึ่งจะทำให้การเลือกตั้งและจัดตั้งรัฐบาลเจอปัญหาล่าช้า น่าจะร่วมแรงร่วมใจกันสร้างสรรค์พัฒนาบ้านเมือง

คอกการเมือง ในระบบ

การประชุมสภาที่กำหนดไปตามข้อบังคับ มีประธานสภากำกับ และมีพวกร่างทรงคอยประท้วงเลอะเทอะเป็นดูล่วงบทรบคาย ฝ่ายค้านอยู่แล้ว จะนอกกติกาได้ยังไงกัน ที่ไปขอให้ ส.ส. ฝ่ายรัฐบาลลงชื่อในญัตติเปิดอภิปรายนายกนั้นก็เพราะนายกเคยลั่นวาจาเอื้ออาทรไว้เองไง ส่วนที่บอยคอตไม่ส่งผู้สมัครร่วมสังฆกรรมเลือกตั้งพอกตัวนายกข้างหน้ารัฐบาลด้วยนั้น ย่อมทำได้โดยชอบด้วยกฎหมายที่นายกชอบอ้างมิใช่หรือ เพราะกลไกการเมืองวิปริตหาทางออกอื่นไม่ได้แล้ว เหมือนการแข่งขันฟุตบอลที่กรรมการผู้กำกับเส้น ขายตัวหมดผู้เล่นทีมทุนหนาหน้ากร้านเล่นตุงตึก เล่นแรง ทั้งเสียบอด ตัด รวบ ยัน โขก เล่นเกมสกปรกแบบนี้ยังมีหน้าฟ้องคนข้างสนามว่าไม่มีใครยอมลงสนามเล่นด้วยอีก รีเฟีย โอ้เอ๋ยเด็กน้อย

สิทธิเลือกตั้ง

เลือกตั้งคราวนี้พรรครัฐบาลรักษาการลงสนามเพียบ แต่พรรคฝ่ายค้านไม่ยอมลงประกบด้วย มีพรรคเล็กพรรคน้อยลงประกอบพอเป็นสีส้ม ผมเป็นประชาชนจะทำอะไรดี ถ้าดูแล้วไม่อยากจะเลือกใครเลยสักคน ไม่อยากไปใช้สิทธิเลย

คนรุ่นใหม่ มีสมอง สระแก้ว

หยุดก่อน! หยุดความคิดไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งไว้แต่บัดนี้ สิทธิเลือกตั้งคือสิทธิกำหนดชะตากรรมของของแผ่นดิน ไปใช้สิทธิเถิดครับ ถ้าหาพรรคหาคนถูกใจไม่ได้ ก็ใช้สิทธิไม่เลือกใคร ประทับตราลงในช่องนั้น แสดงพลังทางการเมืองให้พวกเห็บเหาการเมืองรู้สึกสำนึกตัวบ้าง

บรรณาธิการ

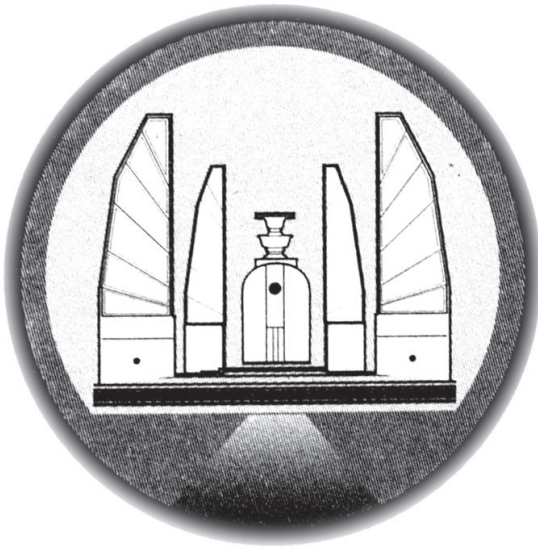
คำกรอง
กรองคำ

• น้อมคำ อิศรา

รำพึง

สรรพ์ชีพกลางทะเลแห่งเวลา
ท่ามรินทร์ไหลบ่ามหาศาล
คือเศษเสี้ยวแลเส้นนอนน้แตกาล
กินเวลาไม่ทานก็ผ่านลับ

โชคชัย บัณฑิต

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐

มาตรา ๒๐๕ ก่อนเข้ารับหน้าที่ รัฐมนตรีต้องถวายสัตย์ปฏิญาณต่อพระมหากษัตริย์ ด้วยถ้อยคำดังต่อไปนี้

“ข้าพระพุทธเจ้า (ชื่อผู้ปฏิญาณ) ขอถวายสัตย์ปฏิญาณว่า ข้าพระพุทธเจ้าจะจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์และจะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตเพื่อประโยชน์ของประเทศและประชาชน ทั้งจะรักษาไว้และปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ”

ข้าราชการ ชื่อว่าเป็นข้าราชการ “ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว”

คณะรัฐมนตรี ก็ไม่ต่างกัน เป็นคณะรัฐมนตรี “ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว” เช่นกัน เพราะ มาตรา ๓ “อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย พระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นประมุขทรงใช้อำนาจนั้นทางรัฐสภา คณะรัฐมนตรี และศาล ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้”

ในฐานะเป็นข้าราชการ หรือ คณะรัฐมนตรี “ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว” จะประพฤติตนปฏิบัติหน้าที่อย่างไรจึงจะสมควรด้วยประการทั้งปวง

เรื่องนี้ไม่อยากเกินสติปัญญาหรือหอกครับ ที่ยากคือ รู้ทั้งรู้แต่ไม่รู้ไม่ชี้ ไม่ทำตามรู้นั้นซี

“เราจะครองแผ่นดินโดยธรรม เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม”

คือพระราชปณิธานแห่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และคือเข็มทิศชี้ทางการประพฤติตนปฏิบัติหน้าที่ของผู้มีหน้าที่รับผิดชอบแผ่นดิน ให้บรรลุ **โดยธรรม ประโยชน์และสุข** แห่งมหาชนชาวสยาม

ผู้ใดตระบัดสัตย์...ไม่ปฏิบัติตามคำถวายสัตย์ปฏิญาณตน ไม่สนองพระราชปณิธาน “...เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม” แต่...เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาเศรษฐีและบริวาร ผู้นั้นยังสมควรโอ้อ่างว่าจะจงรักภักดี และซื่อสัตย์สุจริตกระนั้นหรือ

กฎหมายอาจสิ้นศักดิ์และสิทธิ์ด้วยมือกฎหมายที่พิกลพิการ แต่กฎแห่งกรรมมิเคยผันแปร ยศศักดิ์อัครฐาน คฤหาสน์โอฬาร ทรัพย์ศฤงคารอันประมาณมิได้ มีอาจเอื้ออาทรสันติสุขได้ แม้สักน้อย

โยมิฉวยโอกาสสุดท้าย ก่อนที่จะหมดโอกาสตลอดกาล ๒

หลังจากบ้านป่าไปนานนับเดือน ไปร่วมชุมนุม
กลางกรุงที่สนามหลวง และข้างทำเนียบ
รัฐบาล อยู่กับมวลหมู่สมาชิก**กองทัพธรรม**
ในอดีตผมเคยร่วมชุมนุมทางการเมืองหลายครั้ง
แต่ไปคนเดียวโดดๆ ไม่อุ่นอกอุ่นใจเหมือนครั้งนี้

จะว่าเป็นการชุมนุมที่เกี่ยวข้องกับ
การเมืองก็ใช่, เกี่ยวข้องกับ**ธรรมะ**ก็ใช้อีก
เพราะนายกษัตริย์**ความชอบธรรม** การที่
สมาชิกกองทัพธรรมแสดงตัวอยู่ข้างความ
ชอบธรรมนั้นถูกต้องแล้ว

เมื่ออีลิบกว่าปีที่แล้ว สมาชิกกองทัพ
ธรรมได้ตระเวนไปเผยแพร่ธรรมะในจังหวัด
ต่างๆทั่วทุกภาคของประเทศอย่างเป็นล่ำเป็นสัน
หลังจากนั้นก็ปักหลักทำกิจกรรม, ปฏิบัติธรรม
อยู่ตามพุทธสถานต่างๆ เพิ่งจะมาออกงาน
เมื่อปีที่แล้ว ซึ่งไปชุมนุมต่อต้านเบียร์เหล้าเข้า
ตลาดหลักทรัพย์ที่ถนนวิทญูหน้าสำนักงาน ก.ล.ต.

เป็นการซ้อมใหญ่ นอนกลางถนน กิน
กลางถนน อยู่ ๙ วัน ๙ คืน เมื่อชุมนุมอีก
ครั้งที่กลางกรุงจึงไม่รู้สึกร้อนอะไร
เพราะได้ผ่านการซ้อมเป็นอย่างดีมาแล้ว

ผู้ที่รู้จักนับถือผมบางคนเขียนจดหมาย
ทักท้วงว่า ในวัย ๗๑ ปี ผมน่าจะพักได้แล้ว
ไม่น่าจะไปลำบากตรากตรำ ซึ่งผมก็เห็นด้วย
แต่ผมต้องรับผิดชอบ เมื่อตัวเองเป็นคนไปเชิญ
ดร.ทักษิณ เข้ามาสู่วงการเมือง และในระยะ
หลัง ดร.ทักษิณขาดความชอบธรรม ผมก็
ต้องออกมาค้านแม้เป็นเรื่องฝืนใจก็ตาม

ผมพูดเสมอว่า การชุมนุมไม่ใช่เรื่องน่า
รื่นรมย์อะไรเลย ไม่ว่าจะไปชุมนุมที่ไหน มีแต่
ความยากลำบากทั้งนั้น

หลายๆ คนเหมือนผม อยู่เฉยๆ สบายกว่า
แต่ก็อยู่เฉยไม่ได้สักที คราวนี้ผู้ที่ยังหลงใหล
ดร.ทักษิณ ต่างพากันเลิกคบผมไปหลายคน
ผมถึงได้เอ่ยว่า ดร.ทักษิณเก่ง ทำให้คนแตก
กันเป็นสองฝ่ายทุกหัวระแหง

บางครั้งผมพูดพลอบใจ ผู้ร่วมชุมนุมและ
ตัวผมว่า ที่บ้านเมืองเรายู่อุดปลอດภัยมา
ถึงวันนี้ก็เพราะมีคนเอาภาระ เมื่อบ้านเมือง
เกิดเหตุเภทภัยก็ระดมกันเข้าช่วย ส่วนคนที่
ไม่รู้หนาวรู้ร้อน อยู่สบายไปวันๆ ไม่โดดเข้ามา
ช่วยเลยก็ช่างเขา เราภูมิใจตัวเราเองว่าได้
ทำหน้าที่ให้บ้านเมืองอีกครั้งหนึ่งแล้ว

การเข้าร่วมชุมนุมเรียกกร็องนายกา
ทักษิณให้ลาออกครั้งนี้ เหมือนกับการชุมนุม
ต้านเบียร์เหล้าครั้งที่แล้ว เป็นการชุมนุม
อย่างชาว**กองทัพธรรม**เต็มรูปแบบ

ทุกวันตอนเช้าตรู่ร่วมกันใส่บาตร สบาย
หน่อยก็สวดมนต์ฟังเทศน์ ถวายอาหารพระ
และรับประทานอาหารร่วมกัน มีความเป็น
อยู่เหมือนอยู่ใน**พุทธสถาน** ยิ่งนานวันก็ยิ่ง
ได้ทำบุญมากขึ้น การได้พบสมณะ การคบ
บัณฑิต... ล้วนแล้วแต่เป็นมงคลทั้งสิ้นใน
มงคล ๓๘

ได้เห็นน้ำใจของผู้คนที่ร่วมชุมนุม ไม่เคยรู้จักมักคุ้นกันมาก่อนก็เอาอาหาร เอาน้ำดื่ม เอาเงินมาบริจาค ทำให้พวกเราอยู่อย่าง ยึดเยื้อได้โดยไม่ขาดแคลน

ตอนที่นายกฯ ทักษิณไปพูดหาเสียงที่ ประตูนํ้า ย่านธุรกิจใจกลางกรุง ต่อว่าผม “หมายังเลี้ยงไม่รอด ยังต้องขอข้าวคนอื่น ไปเลี้ยง แล้วจะมาสู้ชาติอย่างไร กลับไป เลี้ยงหมาดีกว่า” ทำให้ผู้ไปร่วมชุมนุม ร่วม กันบริจาคเงินเลี้ยงหมาติดต่อกันหลายวัน ทันทีที่โทรทัศน์แพร่ภาพและข่าว ก็มีคนติดต่อ บริจาคทันที

นายกฯ หลุดข้อความนั้นออกมา ทำให้ คนรักหมาเป็นเดือดเป็นแค้นตามๆ กัน และ หันมาช่วยหมาอย่างอุ่หนหาฝากัง โดยผม ไม่ได้เอ่ยปากขอรับบริจาคแต่อย่างใด

ที่ดร.ทักษิณบอกว่าผมต้องขอข้าวคนอื่น ไปเลี้ยงหมาก็ไม่จริง มีอยู่ครั้งหนึ่งนักธุรกิจ ที่ส่งข้าวขายออกต่างประเทศ ได้ติดต่อขอ บริจาคข้าวให้หมาติดต่อกันหลายเดือน

สำหรับเรื่องที่เกี่ยวข้องกับดร.ทักษิณนั้น ผมเคยเขียนใน “เราคิดอะไร” มานานแล้ว คือ เมื่อประมาณ ๓ ปีก่อนนี้ ดร.ทักษิณตอนเป็น นายกฯ แรกๆ ได้โทรศัพท์ถึงผมในวันเกิด บอกว่าจะเปลี่ยนผมจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกฯ ที่ไม่มีเงินเดือนเป็นมีเงินเดือน ผมขอขอบคุณ และปฏิเสธอย่างนุ่มนวล (ถ้ารับ ผมจะได้เงิน ประจำตำแหน่งเดือนละ ๖๓,๐๐๐บาท)

ดร.ทักษิณบอกว่าจะแจ้งไปยังเพื่อนนัก ธุรกิจให้ช่วยกันบริจาคเงินช่วยมูลนิธิผม (มูลนิธิจำลอง ศรีเมือง) หายไปหลายเดือนไม่มีใครบริจาค ผมก็ไม่ได้ทวงถามแต่อย่างใด ต่อมาสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี โทรศัพท์ติดต่อให้จัดเจ้าหน้าที่ไปรับเงิน นายกฯ ทักษิณหาเงินช่วยโรงเรียนผู้นำและ สถานสงเคราะห์ลัทธิธรรมเป็นเงิน ๑ ล้านบาท

ผมตอบผู้สื่อข่าวเพิ่มเติมว่า
น้องดำพินันดำได้
แต่พี่ต้องไม่ดำน้อง
เพราะหยิกเล็บก็เจ็บเนื้อ

ซึ่งเป็นก้อนแรก ต่อไปอาจจะมีอีก

ผมถามว่าเงินได้มาจากไหน พอทราบมาจากกองสลาก ผมก็ปฏิเสธอย่างชนิดที่ไม่ทำให้ทางสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีต้องไม่สบายใจ โดยผมอธิบายว่า โรงเรียนผู้นำต่อต้านอบายมุข หวยบนดิน, หวยใต้ดิน...ติดต่อกันมาช้านาน จึงไม่สามารถรับเงินที่นายกฯ จัดไว้ให้

เมื่อลูกน้องนายกฯ ทักษิณทราบ เกรงว่าเจ้านายจะเสียหน้า จึงนำเงินบริษัทในเครือของนายกฯ บริจาคให้หมา ๓ แสนบาท เรื่องก็มีอยู่เท่านี้

ระยะหลังๆ นายกฯ ทักษิณเครียดมาก และอาจจำเรื่องเก่าๆ ได้ไม่หมดจึงคลาดเคลื่อนไป

ผู้สื่อข่าวถามผมว่า ผมถูกต่อว่ารุนแรงถึงขนาดไล่ให้ไปเลี้ยงหมา ผมไม่โกรธบ้างหรือ ผมก็ตอบไปตามตรงว่าผมไม่โกรธจริงๆ ไม่ใช่เพราะผมบรรลुरुธรรมแต่อย่างใด ผมนึกอยู่เสมอว่า ดร.ทักษิณเป็นน้อง ผมชอบพอเป็นการส่วนตัว แต่เมื่อขาดความชอบธรรมทำให้ส่วนรวมเสียหาย ผมก็ต้องออกมาคัดค้าน

ผมตอบผู้สื่อข่าวเพิ่มเติมว่า น้องดำพินันดำได้ แต่พี่ต้องไม่ดำน้อง เพราะหยิกเล็บก็เจ็บเนื้อ

การร่วมชุมนุมมีผัสสะกระทบทุกวัน บาง

วันก็มีหลายเรื่อง พระที่วัดป่าดิว ยโสธร โทรศัพทบอกผมว่า ฝ่ายตรงข้ามพิมพ์กระดาษแข็งดำผม ว่าผมขอให้ตร.ทักษิณลาออกเนื่องจากผมอยากเป็นนายกฯเสียเอง กระดาษแข็งแผ่นโตๆ ดังกล่าวดึงจ่ายไปทั่วจังหวัดยโสธรและจังหวัดอื่นๆ ในภาคอีสาน

อยู่ในที่ชุมนุมวันหนึ่งๆ ใช้เสียงมาก ตอนที่เสียงแหบจะมีคนเป็นห่วง ซึ่งไม่เคยรู้จักมักคุ้นกันมาก่อน นำยาอม ยาจิบ ยากิน สารพัดอย่างมาให้ มียาชนิดหนึ่งเป็นยาจีน ต้องไปซื้อถึงฮ่องกง ก็เอาไปให้ ส่วนยาที่ซ้ำๆ กันก็ต้องปฏิเสธแล้วปฏิเสธอีก น้ำใจไมตรีมีอย่างต่อเนื่อง เป็นการให้กำลังใจซึ่งกันและกัน

เจ้าของร้านตัดเย็บเสื้อผ้าที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่ง เห็นผมนั่งกางเกงเก่าๆ ก็แอบเอากางเกงตัวหนึ่งไปเป็นตัวอย่าง แล้วตัดให้ใหม่ ๔ ตัว เพื่อสวมใส่ในการชุมนุม และออกไปประชุมนอกสถานที่ ปรากฏว่าผมใส่แล้วไม่ได้รูปได้ทรง เพราะกางเกงตัวอย่างเป็นกางเกงพี่ชายคุณศิริลักษณ์ ที่คุณศิริลักษณ์ไปยืมมา เจ้าของร้านไม่ละความพยายามตัดให้ใหม่อีก ๔ ตัวตามรูปทรงที่ผมต้องการ

คนที่ไปชุมนุมจะได้รับแจกผ้าโพกหัวสีเหลือง และผ้าผูกคอสีเหลือง หลายคนต้องการให้ผมลงลายมือชื่อเวลาเดินผ่านเต็นท์กองทัพธรรม ไม่นานเท่าไรก็เข้าแถวต่อกันยาวเหยียดผมแทบไม่มีเวลาไปทำอย่างอื่น ต้องเปิดการลงลายมือชื่อเป็นรอบๆ เท่าที่มีเวลาเจียดให้ได้

ไม่ว่าจะไปลงนามในเอกสารที่ไหน ผมต้องเขียนชดทั้งยศ,ชื่อและนามสกุล จึงเขียนได้ช้า แต่เป็นที่ถูกอกถูกใจของคน queเอาผ้ามา ให้ผมลงนาม เพราะอ่านออกเห็นชัดตั้งแต่ไกล ผมลงลายมือชื่อไปก็คิดถึงคนที่ไปร่วมชุมนุม เขาต้องเหนื่อยยากมากกว่าการลงลายมือชื่อของผมเป็นไหนๆ

การปราศรัยสลับคนตริบนเวทีเล็กติดสองเสียงเครื่องขยายดังลั่นไปทั่วบริเวณ นอนไม่ใคร่พอไปตามๆ กัน บางคืนเมื่อถึงเวลาเลิกแล้วยังนอนหลับไม่ได้อีก จะมีคนกลุ่มเล็กๆ เดินถือธงไปตามถนนข้างๆ เต็นท์ที่เรานอนพร้อมกับตะโกน ข้อความสุภาพซ้ำๆ ลั่นๆ ว่า “เราไม่เหนื่อย เราไม่เมื่อย เราไม่เมื่อย เราไม่เหนื่อย”

● ผมสุขภาพดีกว่า อยู่เมืองกาญจน์ครับ

หลายคนเป็นห่วง เนื่องจากผมอยู่ในรุ่นแก่ที่สุดของผู้ร่วมชุมนุม อายุ ๗๑ ปีจะไปตรากตรำได้อย่างไร ความจริงผมสุขภาพดีกว่าอยู่เมืองกาญจน์เสียอีก มีเวลาออกกำลังกายเต็มที่ ด้วยการเดินเร็วไม่ต่ำกว่าวันละครึ่ง ชั่วโมง และแกว่งแขนวันละ ๑,๐๐๐ ครั้ง

อาหารการกิน ผลไม้ เครื่องดื่ม เสริมสุขภาพ
มีให้กินให้ดื่มอุดมสมบูรณ์ยิ่งกว่าอยู่บ้านเสียอีก
เวลาเมื่อไหร่ก็จะมีหลานๆ ผู้ชายนวดให้ ถ้า
จำเป็นต้องชุมนุมอยู่เป็นเดือนก็สามารถอยู่ได้
ชาวกองทัพธรรมฝึกกินง่าย นอนง่าย กินน้อย
ใช้น้อย มาอย่างช้าของแล้วจึงไม่มีใครทุกข์ร้อน
อะไร วันคืนผ่านไปก็เต็มไปด้วยการปฏิบัติ
เพื่อประโยชน์ตนประโยชน์ท่าน ทุกชั่วโมง
เป็นชั่วโมงแห่งการทำประโยชน์ทั้งสิ้น

ที่เราต้องไปลำบากลำบากก็เป็นเพราะผู้
นำประเทศขาด**ความชอบธรรม** ความ
ชอบธรรมนั้นเหนือกว่า**กฎหมาย** หากเรา
ชุมนุมเป็นผลสำเร็จจะก่อเกิดประโยชน์ยิ่งใหญ่
ต่อไปใครจะเป็นรัฐมนตรี เป็นนายกรัฐมนตรี
จากพรรคไหนได้ทั้งนั้น แต่ถ้าขาดความ
ชอบธรรม ทำให้บ้านเมืองเสียหายเมื่อใด
ประชาชนเจ้าของประเทศจะออกมาคัดค้านมี
จำนวนเรือนหมื่นเรือนแสนอย่างนี้ ทำให้
นักการเมืองต้องระวังอย่างยิ่งไม่ให้ผิดพลาดได้
หากทำสำเร็จ, การชุมนุมครั้งนี้ไม่ได้มี
ผลเพียงให้นายกฯทักษิณลาออกเท่านั้น แต่
จะทำให้สังคมเห็นความสำคัญของคุณธรรม
และเร่งส่งเสริมให้มีมากๆ ขึ้น บ้านเมืองจะได้
พัฒนาก้าวหน้า ประชาชนมีความเป็นอยู่ดีขึ้น
อย่างยั่งยืน

ผู้คนในสังคมเริ่มนึกถึงคำของท่าน
อาจารย์พุทธทาสที่ว่า **“ศีลธรรมไม่กลับคืนมา
โลกจะวินาศ”**

นัยทางการเมืองและการต่อสู้ก็มีการ
วิพากษ์วิจารณ์ผมอย่างมากมาย เช่น
บทความเรื่อง **“สถานการณ์โค่นทักษิณ
สถานการณ์จำลอง ศรีเมือง สถานการณ์
รัฐประหาร”** ในคอลัมน์ **“วิภาค แห่ง วิพากษ์”**
น.ส.พ. มติชนรายวัน ๒๓ มี.ค. ๒๕๔๙ (หน้า ๓)

คำประกาศของ พล.ต.จำลอง ศรีเมือง ในแนวทางแห่งมาตรา ๗ ของรัฐธรรมนูญและรัฐบาล “พระราชทาน” ระหว่างเคลื่อนไหว ธรณครีบถนนสีลม เมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๙

เป็นเรื่องที่สามารถเข้าใจได้

สามารถเข้าใจได้เหมือนกับที่ก่อนหน้านี้มีแกนนำคนหนึ่งของ พันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย ออกมาเปิดเผยว่า

ก็ พล.ต.จำลอง ศรีเมือง คนนี้แหละที่เสนอให้ยกมือไปบ้านจันทร์ส่องหล้า

อย่าลืมเป็นอันขาดว่า รากฐานทางสังคม รากฐานทางความคิดของ พล.ต.จำลอง ศรีเมือง เป็นอย่างไร

แตกต่างไปจากรากฐานของ นายพิภพ ธงไชย หรือไม่

แตกต่างไปจากรากฐานของ นายสมศักดิ์ โกศัยสุข หรือไม่

แตกต่างไปจากรากฐานของ นายสมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์ หรือไม่

ที่สำคัญก็คือ พล.ต.จำลอง ศรีเมือง เป็นทหารเคยผ่านสมรภูมิการรบอย่างเอาเป็นเอาตายมาแล้วจากภูผาที่แห่งราชอาณาจักรลาว

กล่าวสำหรับทหาร เมื่อลงมือรบ หากไม่ชนะก็ต้องแพ้

อย่าได้แปลกใจต่อคำปราศรัยของ พล.ต.ม.นุญกฤต รูปขจร บนเวทีพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย เมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๙

เป็นการปรากฏตัวพร้อมกับนายพิเชษฐ พัฒนโชติ

“อยากถามทหาร ตำรวจ ว่าวันนี้ไม่คิดจะทำอะไรเพื่อรักษาสถาบันชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์กันบ้างหรือ เพราะภารกิจทหารจะต้องทำให้ทักษิณออกไปน่าจะคิดเป็น“

ประเด็นอยู่ที่ว่า “คิดเป็น” นั้นเป็นอย่างไร

คิดเป็นเหมือนกับที่ พ.อ.ม.นุญ รูปขจร เคยคิดและเคบลงมือทำในสถานการณ์เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๒๔ กระนั้นหรือ

คิดเป็นเหมือนกับที่ พ.อ.ม.นุญ รูปขจร เคยคิดและลงมือทำในสถานการณ์เมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๒๔ กระนั้นหรือ

อาจใช่หรืออาจไม่ใช่

กระนั้น คำถามบนเวทีพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย ของ พ.ต.ม.นุญกฤต รูปขจร ก็เท่ากับเป็นเงาสท้อนในทาง “ความคิด” อย่างมีนัยสำคัญทางการเมือง

เป็น “จินตภาพ” อันสะท้อนความเคยชินในทาง

“ความคิด”

นำยีนดีที่ทหารในกองทัพภายหลังสถานการณ์เดือน พฤษภาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นมา ไม่ได้มีแนวคิดเช่นนี้ดำรงอยู่เหมือนกับก่อนหน้านี้

กระนั้น “จินตภาพ” นี้ก็ยังคงอยู่แม้กระทั่งในหมู่ “นักวิชาการ” บางคน

กระนั้นจินตภาพทาง “ความคิด” ภายใน ๕ แขนง นำพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย ก็ได้เป็นเอกภาพอย่างเป็นทางการหนึ่งเดียว

จินตภาพในเรื่อง “รัฐประหาร” อาจไม่ปรากฏผ่านวาทกรรมทางการเมือง แต่จินตภาพในเรื่องรัฐบาล “พระราชทาน” กลับเด่นชัด

เด่นชัดในการเคลื่อนไหวของ นายสนธิ ลิ้มทองกุล ตั้งแต่เดือนกันยายน ๒๕๔๘

เด่นชัดในการประกาศของ พล.ต.จำลอง ศรีเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งระหว่างการรณรงค์ทางการเมืองบนถนนสีลมเมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๙

แนวคิดในเรื่องมาตรา ๗ อาจมิได้เป็น “รัฐประหาร” ในแบบเดิม

เพราะว่าแนวคิดในเรื่องมาตรา๗ที่พุ่งเป้าไปยังรัฐบาล “พระราชทาน” คือกระบวนการรัฐประหารอีกแนวทาง ๑ เป็น “รัฐประหารโดยรัฐธรรมนูญ”

เป็นแนวทางที่ พระยามโนปกรณนิติธาดาเคยใช้เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๔๗๖ ทาง ๑ เพื่อปิดสภา ทาง ๑ เพื่อนำไปสู่การตรา พ.ร.บ. คอมมิวนิสต์ขึ้นมา

เป้าหมาย คือ การกำจัด หลวงประดิษฐมนูธรรม ในทางการเมือง

“รัฐประหารโดยรัฐธรรมนูญ” เมื่อเดือนเมษายน ๒๔๗๖ มีเป้าหมายต่อ หลวงประดิษฐมนูธรรม

กระแสของ “รัฐประหารโดยรัฐธรรมนูญ” ณ วันนี้ เป้าหมายอยู่ที่ พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร

ไม่ว่ากระบวนการ “รัฐประหาร” โดยกำลังทหารหรือกระบวนการ “รัฐประหาร” โดยรัฐธรรมนูญ ล้วนสะท้อนให้เห็นถึงความไม่เชื่อมั่น ๒ ประการ

ประการที่ ๑ ไม่เชื่อมั่นในพลังประชาชน ประการที่ ๑ ไม่เชื่อมั่นในพลังประชาธิปไตย

เมื่อไม่เชื่อมั่นในพลังประชาธิปไตย เมื่อไม่เชื่อมั่นในพลังประชาชนก็ย่อมต้องอาศัยกระบวนการอันเป็นทางเลือก ก็ย่อมต้องอาศัยกระบวนการอันเป็นวิธีพิเศษ

แม้ว่าจะจะเป็นกระบวนการแห่งการฉีกรัฐธรรมนูญและขัดต่อกระบวนการประชาธิปไตย **๒**

จดหมายเปิดผนึกฉบับที่ ๒

อนุสรณ์สถาน ๑๔ ตุลาคม

๔ มีนาคม ๒๕๕๕

ดร.ทักษิณครับ

ผมต้องเขียนจดหมายรักถึง ดร.ทักษิณ เป็นฉบับที่ ๒ เพราะ ดร.ทักษิณพูดถึงผมที่สนามหลวงเมื่อคืนนี้ (คืนวันที่ ๓ มีนาคม) หนังสือพิมพ์บางฉบับพิมพ์คำต่อคำ

“ส่วนท่านจำลอง ไม่สบายใจอะไรก็มาบอกกัน มาบอกลูกน้องผมก็ได้ ใครไม่ให้พูดสายกับผมหรือเปล่า ผมไม่รู้ แต่ถ้าเป็นอย่างนั้นจริง ผมจะเขกบาลให้ ท่านจำลองก็เขยริ้วผมเหมือนศิษย์เอกคนหนึ่ง แต่วันนี้เข้าใจผิดกัน ผมพร้อมจะไปหา”

ผมไม่ได้โทรถึง ดร.ทักษิณหรือครับ เพราะจดหมายฉบับแรกของผม ตามด้วยข้อเสนอในระยะเวลาดต่อมาที่ขอให้ ดร.ทักษิณ ลาออกนั้น มีรายละเอียดอยู่ครบแล้ว ดร.ทักษิณพูดว่าจะไปหาผมไม่ต้องหรือครับ จะเสียเวลา เพราะเวลาของคนที่ทำหน้าที่นายกฯ มีน้อยอยู่แล้ว เอาเวลาไปทำอย่างอื่นให้เกิดประโยชน์จะดีกว่า

ถ้าไปหาผม คุณก็ก็ต้องเถียงกัน ต่างคนต่างยืนยัน ผมก็จะเสนอแนะเหมือนเดิมให้ ดร.ทักษิณ ลาออก ดร.ทักษิณก็จะพูดคำเดิม “ไม่ออก” เสียเวลาเปล่าๆ

ดร.ทักษิณพูดว่า “เข้าใจผิดกัน” ผมเข้าใจถูก เข้าใจเหมือนประชาชนที่ติดตามข้อมูลข่าวสารหลายคน หลายองค์กรทั่วบ้านทั่วเมือง ซึ่งออกมาเรียกร้องให้ดร.ทักษิณ ลาออกเพราะขาดความชอบธรรม มีทั้งคณาจารย์มหาวิทยาลัยต่างๆ (นำโดยอาจารย์ อมรา คณบดีคณะรัฐศาสตร์จุฬา) ครูบาอาจารย์ทั่วทุกภาคของประเทศ นิสิต นักศึกษา นักเรียน องค์กรประชาธิปไตยอีกนับไม่ถ้วน

เมื่อวานคืนนี้ (๒ มีนาคม) เครือข่ายแพทย์อาวุโส ประกอบด้วยคุณหมอผู้ใหญ่ซึ่งเป็นที่เคารพรักของคนทั้งบ้านทั้งเมือง เช่น อาจารย์หมอบรรลุ อาจารย์หมอไพโรจน์ อาจารย์หมออารี อาจารย์หมอมรกต อาจารย์หมอมงคล อาจารย์หมอจรี ก็ออกแถลงการณ์ว่า “หนทางเดียวที่จะแก้ปัญหาวิกฤตของชาติครั้งนี้ คือ นายกรัฐมนตรี (พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร) สมควรแสดงความเสียสละด้วยการลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี และเว้นวรรคทางการเมืองเพื่อหลีกเลี่ยงวิกฤตของชาติและให้การพัฒนาประชาธิปไตยสามารถเดินหน้าต่อไปได้ ซึ่งนายกรัฐมนตรีจะได้รับการยกย่องในฐานะผู้กล้าหาญและเสียสละต่อประเทศชาติ ที่คนรุ่นหลังจะได้จารึกไว้”

ส่วนอาจารย์หมอประเวศนั้น ท่านทั้งพูดทั้งเขียนแนะให้ ดร.ทักษิณ ลาออก สำหรับอาจารย์หมอเสม ซึ่งเคยทุ่มสุดตัวช่วย ดร.ทักษิณ มาแล้ว ท่านก็ขอร้องอย่างเดียวกัน ก่อนที่ผมจะแถลงขอให้ ดร.ทักษิณ ลาออกนั้น ผมโทรเรียนหาหรือท่าน ท่านก็เห็นด้วย

ท่านสมณะโพธิรักษ์ ซึ่งเป็นพระอีกองค์หนึ่งที่ระดมญาติธรรมชาวสันติอโศกหนุน ดร.ทักษิณ ตลอดมานั้น เมื่อกลางเดือนที่แล้ว ผมไปปฏิบัติธรรมที่พุทธสถาน ศาโลอโศก ท่านเรียกผมไปพบแล้ววิเคราะห้เกี่ยวกับ ดร.ทักษิณให้ผมฟัง ลงเอยด้วยคำพูดว่า ท่านไม่ได้บอกนะว่าผมควรจะทำอะไร แต่หัวข้อของหนังสือ “เราคิดอะไร” (ที่ผมเขียนอยู่เป็นประจำด้วย) ชื่อว่า “เพราะเข้าใจมาก่อนไง... ข้าจึงหลงส่งเสริมเขา!!!”

ผมคิดเถียงในใจว่าผมไม่โง่ที่ไปเชื่อเชิญ ดร.ทักษิณ มาสู่วงการเมือง เพราะเป็นนายกฯ ๓ ปีแรกทำได้ดี มาเริ่มเขวเอาปีที่ ๔ พอปีที่ ๕ ก็พลาดหลายเรื่อง โดยเฉพาะการขายหุ้นให้สิงคโปร์

เมื่อคืนนี้ ดร.ทักษิณ พูดถึงท่านประธานอุทัยว่า [“วันก่อนที่เห็นท่านอุทัย (พิมพ์ใจชน) เดินขึ้นเวทีสนามหลวงก็ตกใจ เพราะความจริงไม่มีอะไรกันเลย”] อาจารย์หมอแจก พูดกับผมหลายครั้ง

(ที่โรงเรียนผู้นำ) ว่าจำได้ตอนที่ท่านประธานอุทัย ตอบผู้สื่อข่าวในทำนองว่าสนับสนุน ดร.ทักษิณ เพราะดร.ทักษิณมาจากพลั้งกรรม ต้องมีอะไรดีๆ ติดมาแน่

ดร.ทักษิณเปิดใจว่า “ทำงานมากไป ไม่มีเวลาให้เพื่อนฝูง เพื่อนเลยน้อยใจหนีไปเป็นแถว” ทุกคนที่หนีไปไม่ใช่เพราะต้องการเวลาจากดร.ทักษิณ พวกเขาต้องการ “ความชอบธรรม” ในตัวท่าน นายกฯ ต่างหาก

ดร.ทักษิณ ชอบพูดธรรมะ เป็นเรื่องที่ดีครับ แต่ต้องให้ตรงกับภาษาบาลีที่ว่า “ยถาเวที ตถากาโร” “พูดอย่างใดต้องทำให้ได้อย่างนั้น” ไม่ใช่พูดอย่างทำอย่าง พระท่านเตือนนักปฏิบัติธรรมเสมอๆ ว่า “ตั้งตนอยู่ในคุณอันสมควรก่อน แล้วปราศอนผู้อื่น จะไม่หมองมัวภายหลัง”

วิกฤตของชาติขณะนี้ มีวิธีแก้ยุ่งเหยิงเดียวคือ ดร.ทักษิณ ต้องลาออก ไปแก้ยุ่งเหยิงแก้ไม่ได้ ยิ่งแก้ยิ่งเพิ่มปัญหา เช่น รบรัดยุบสภา พรรคใหญ่อื่นๆ ตั้งตัวไม่ทันเลยกว่าบาตร ไม่ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งจะไปขอร้องเขาทำอะไร เขาก็ยืนยันอย่างเดิม เลือกลงและแน่ ดร.ทักษิณขอให้ประชาชนส่งไปรษณียบัตรสนับสนุนมากๆ และไปร่วมชุมนุมที่สนามหลวงมากๆ ยังมีไปรษณียบัตรมากเท่าไร มีคนไปชุมนุมมากเท่าไร สังคมยิ่งแตกแยก (แบ่งเป็นสองฝ่าย) มากเท่านั้น จะเป็นนายกฯไปได้อย่างไรครับ ท่ามกลางความแตกแยกที่นับวันจะมากยิ่งขึ้น

ผมไม่บังอาจที่จะพูดอย่างที่ดร.ทักษิณ พูดเมื่อคืนนี้ว่า ดร.ทักษิณเป็นศิษย์เอกของผม ดร.ทักษิณ ให้เกียรติมากมายเกินไป ผมเป็นเพียงเพื่อนและพี่ มีอะไรก็เตือนเพื่อนเตือนน้องเพราะ “การให้ธรรมทานนั้น ถ้าเลิศกว่าการให้ทานใดๆ” ดร.ทักษิณเคยต่อว่าผมว่าช่างสอน ชอบทำตัวเป็นพี่อยู่เรื่อย

ดร.ทักษิณครับ เป็นนักการเมืองที่ดีนั้นนอกจากจะต้องซื่อสัตย์ และเสียสละแล้วต้องเป็นสุภาพบุรุษด้วย อย่าเอาเปรียบฝ่ายตรงข้ามแม้โอกาสจะอำนวยก็ตาม แพ้-ชนะ ไม่สำคัญ เราต้องเป็นสุภาพบุรุษตลอดเวลา ไปรบรัดยุบสภาต่างๆ ที่พูดหยๆ ว่า “ไม่ยุบ” พรรคฝ่ายค้าน ๓ พรรคเลยประท้วง นี่ก็อีกเหมือนกันครับ ดร.ทักษิณเชิญคนไปฟังเมื่อวานนี้ (๓ มีนาคม) ตำรวจไม่กักรถเลย (รถที่บรรทุกคนฟังมากๆ เดินทางจากต่างจังหวัดเข้ากรุงเทพฯ) พรุ่งนี้ (๕ มีนาคม) ก็ต้องทำอย่างเดียวกัน อย่าเอาเปรียบครับ เพราะไม่ใช่วิถีของสุภาพบุรุษ

ตอนอยู่พลั้งกรรมด้วยกัน มีอยู่ครั้งหนึ่ง ดร.ทักษิณ เอ่ยคำว่า “ไม่มีอะไรที่เราทำไม่ได้” ติดปากมาจากโรงเรียนเตรียมทหารเป็นคำให้กำลังใจได้เป็นอย่างดีการลาออกจกานายกฯ นั้นดร.ทักษิณทำได้แน่ ขออย่าสอนอีกที นายตำรวจ และแม่ทัพนายกองที่ผ่านโรงเรียนเตรียมทหาร จะต้องยึดคำขวัญ ชาติ เกียรติ วินัย กล้าหาญ ขณะนี้ชาติต้องการการเสียสละของนายกฯ เป็นนายกฯ ผู้ทรงเกียรติไปได้ อย่างไม่เมื่อมีคนมากๆ ตะโกนไล่อยู่ทุกวัน ผู้หลักผู้ใหญ่ในบ้านเมืองออกมาแนะนำทางสว่างให้ลาออกแล้วไม่ฟัง ดร.ทักษิณกลายเป็นคนไม่มีวินัย ดร.ทักษิณต้องกล้าหาญที่จะลาออก ซึ่งง่ายมาก ง่ายกว่าที่ผมและหลายๆ คนต้องไปชุมนุม นอนกลางดินกินกลางทราย เพื่อขอร้องให้ ดร.ทักษิณลาออก

ผมเคยบอกผ่านคุณสุตารัตน์ถึง ดร.ทักษิณ ว่าคุณศิริลักษณ์ ที่ดร.ทักษิณเรียกที่ทุกครั้ง ได้เตือนผมว่า ผมเตรียมตัวติดตะรางอีกครั้งหนึ่งได้แล้ว เพราะ ดร.ทักษิณเอาเรื่องผมแน่ ไม่เป็นไรครับ หากติดตะรางอีก ออกจากตะรางก็เป็นพี่เป็นน้องกันเหมือนเดิม ดร.ทักษิณทำให้เต็มที่ อย่าได้เกรงใจ เพราะ “ตอตา” ผมเป็นคนเช่นนั้นเอง

โชคดีครับ

พณ. กิ่งแก้ว นิ่งเดี่ยว

เพื่อนและพี่ที่หวังดีตลอดเวลา

**** { ถอดเทปธรรมเทศนา ของ พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ ที่เวทีชุมนุม ประท้วงนายกรัฐมนตรี กลางสี่แยก สวนมิสกวัน หน้าทำเนียบรัฐบาล เมื่อวันที่ ๑๘ มี.ค. ๒๕๕๕ }**

ระบบ“บุญนิยม”นี้ ข้าพเจ้ามีความเชื่อมั่นในใจจริงๆว่า จะช่วยสังคมมนุษยชาติที่ถูกพิษและฤทธิ์ของระบบ“ทุนนิยม”กำลังดองเข้ามุ่มอับอยู่ในปัจจุบันนี้ได้แน่ๆ หากประชาชนได้ศึกษาช่วยวิจัยกันต่อ และอบรมฝึกฝนร่วมมือสร้างสรรค์ให้เกิดให้เป็นผู้เจริญตามระบบ“บุญนิยม”นี้กัน จนมีคุณภาพ (quality) และปริมาณ(quantity)เพียงพอ ตอนนี้นักเห็นจะรู้ยังยากอยู่ ยิ่งจะเชื่อตามยิ่งยากใหญ่ เพราะยังมี**ผู้พอรู้พอเป็นหรือดำเนินชีวิตในระบบ“บุญนิยม”ได้แล้ว จำนวนน้อยเหลือเกิน**

เฉพาะอย่างยิ่ง คนทั้งหลายเกือบทั้งโลกทุกวันนี้ก็ล้วนดำเนินชีวิตกันอยู่ด้วยระบบ“ทุนนิยม”อย่างสนิทสนมและตายใจว่า **ไม่เห็นจะมีระบบอะไรอื่นอีกเลยกันทั้งนั้น** ส่วนผู้ที่เห็นและเข้าใจถึงได้ว่า ระบบ“ทุนนิยม”กำลังเข้ามุ่มอับ ไปไม่รอดช่วยมนุษยชาติในโลกให้เกิดสุขสันต์อย่างอุดมสมบูรณ์ เป็นสังคมที่ดีตามอุดมการณ์ไม่ได้นั้น ก็ยังมีน้อยอยู่ด้วย จึงเป็นเรื่องยากที่ยากสุดๆจริงๆ แต่ข้าพเจ้าก็ยัง**ไม่เห็นทางออกอื่นใดเลยที่จะดีกว่า ต้องปรับตัวมาเป็นระบบ“บุญนิยม”นี้ให้ได้แล้วสังคมมนุษยชาติในโลกไปรอดแน่ๆ**

ความงามของประชาธิปไตยไทย

เจริญธรรมทุกๆ คน เรามาฟังธรรมะ ธรรมะหมายความว่าความดีงาม ความถูกต้อง หมายถึงทุกสิ่งทุกอย่างนั่นแหละ แต่ในนัยสำคัญของคำว่าธรรมะนั้น ก็โน้มเน้นไปในทางดีงามถูกต้อง หรือไม่ผิด ไม่ชั่ว ไม่เสื่อม มีแต่เจริญนั่นเอง สรุปแล้วธรรมะหมายความว่าไปในทางเจริญ ในธรรมเองก็มีธรรมหรือว่ามีสิ่งที่ไม่ใช่ธรรมอยู่ด้วย คนสามารถที่จะเรียนรู้ธรรมะ อาตมาเทศน์ไปวันก่อนแล้วว่า ศาสนาพุทธนั้นสามารถเข้าใจพลังงานที่มีอยู่ในโลกหรือในจักรวาลนี้ที่แบ่งออกเป็น**อุดุนิยาม พินนิยาม จิตนิยาม กรรมนิยาม ธรรมนิยาม** แบ่งออกเป็น ๕ พลังงาน ที่เป็น “อุดุ” นั้นนะเป็นพลังงานที่ยังไม่มีชีวิตะ เป็นพลังงานทางด้านฟิสิกส์ ความร้อน แสง เสียง แม่เหล็ก ไฟฟ้า เป็นต้น เท่านั้น ยังไม่มีชีวิตะ

เป็นพลังงานที่ยังไม่มีธาตุรู้ ยังไม่มีความรู้ เป็นพลังงานที่อาจจะมฤตหรือแรงมากมาย พลังงานนี้อาจจะยิ่งใหญ่ อยู่ในเนบิวลา อยู่ในกาแล็กซี่ อยู่ในดวงอาทิตย์ทั้งดวง พลังงานอะไรที่อยู่ในพวกนี้จะมากมหาศาลยิ่งใหญ่มากปานใดๆ ก็ตาม พลังงานยิ่งใหญ่นั้นนั้นเชิงนี้ก็เชิงฟิสิกส์เชิงเคมีทั้งนั้น พลังงานเหล่านั้นไม่เป็นชีวิตะ พลังงานที่พัฒนาตัวขึ้นมาเป็นชีวิตะมีความเป็นอัตโนมัติในตัว อย่างต่ำก็คือพลังงานพืชหรือพืช สูงขึ้นก็เป็นจิต ซึ่งเป็นธาตุรู้ที่รู้กรรม รู้ธรรมะ ธรรมะต้องศึกษา ให้เป็นคนมีคุณธรรมละกิเลสลดกิเลสได้จริง ถ้าลดกิเลสไม่จริงเป็นแต่เพียงกดข่มไว้ เป็นแต่เพียงเสแสร้งทำข้างหน้า แหม! สร้างภาพ มีมารยาท มีความดีงามในทางเปลือกๆ นอกๆ ทำได้ คนฉลาดเขาพยายามสร้างภาพ

พยายามที่จะทำต่อหน้า คือต้องเป็นคนดี คนสุจริต เป็นคนไม่โกง เป็นคนสุภาพ เป็นคนดีทุกอย่างมี มารยาทดีงามรู้จักมารยาทสังคม แต่ในใจลึกๆ ถ้ากิเลสมันยังไม่ล้างไปหมด กิเลสยังไม่ได้ถูกกำจัดไปจริง สักวันหนึ่งจะอดไม่ได้ ทนไม่ได้หรือ กอดมันไว้มันก็มีอำนาจแห่งการกดขี่ได้ประมาณหนึ่ง แต่มันไม่ถาวร เพราะมันยังเหลือเชื้ออยู่ในจิต มันไม่ได้ตายหมดไปจากจิต กิเลสนี้เป็นตัวเหตุ เป็นสมุทัย สมุทัยอริยสัจ มันจึงสามารถที่จะออกมาทำงานเมื่อใดเมื่อหนึ่งจนได้ ถ้าไม่ได้ฆ่ามันตายสนิทไปจากจิต

เพราะฉะนั้นหลักประกันที่แท้จริงต้องล้างกิเลสให้ถูกต้อง ให้มันตาย ให้มันลด ลดแรง แล้วก็ลดจนกระทั่งหมด ตาย ดับสนิทไม่เกิดอีก นั่นจึงจะเป็นหลักประกันที่สูงที่สุด ในศาสนาพุทธพระพุทธเจ้าท่านตรัสรู้วิธีการ มีหลักทฤษฎีต่างๆ ให้เรียนรู้ มีวิปัสสนาญาณหรือมีวิชา สามารถที่จะรู้ตัวตนของกิเลส ตัวตนของกิเลสนี้เรียกว่าอัตตาของกิเลส หรือเรียกว่าสังกาศะซึ่งเป็นตัวสำคัญที่วิปัสสนาญาณสามารถรู้ อัตตาอื่นๆก็เรียนรู้กันไป สังกาศะ สุดท้ายยกระทั่งอาสวะซึ่งเป็นกิเลสตัวปลายสุด เขาเรียกว่าอย่างนี้เป็นต้น ซึ่งศาสนาพุทธเป็นศาสนาที่รู้แจ้งเห็นจริง ศาสนาพุทธต้องรู้แจ้งเห็นจริงด้วยญาณของตนเอง เรียกว่า ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิ ตนต้องมี “วิชา ๘” รู้แจ้งเห็นจริงมีของจริงมีความจริงเป็นหลักประกัน ไม่ใช่คลุมๆ เครือๆ หรือเดาๆเอา

อาตมาอยากจะพูดถึงเรื่องของสังคมขณะนี้ สังคมขณะนี้ที่เป็นเรื่องต่อสู้อยู่ พุดกันซัดๆ ก็คือขณะนี้ต่อสู้ต่อต้านกันอยู่นี่ ระหว่างนายกรัฐมนตรี ขอบกัที่อาตมาจะพูดสั้นๆ และระบุตัวตน ระบุบุคคลไปเลย เพราะว่าต่างก็รู้ๆ กันอยู่ทั่วไป อาตมามีเวลาไม่มากนักก็อยากพูดตรงๆ ซัดๆ ก็เช่นนายกรัฐมนตรีคนปัจจุบันนี้แหละ นายกรัฐมนตรีของประเทศไทยปัจจุบันนี้ขณะนี้ก็มีเรื่องมีราว ซึ่งเรื่องราวเกิดมาเป็นการต่อต้านต่อสู้อันมาเป็นเดือน เป็นหลายเดือนแล้ว จนมาถึงวันนี้แล้วทุกอย่างชัดเจนมาก ชัดเจนยิ่ง

กว่าชัดเจนแล้ว ที่นี้เรื่องยังไม่จบเพราะอะไร เพราะการต่อสู้คราวนี้ มันเป็นการต่อสู้ระหว่างคู่ต่อสู้สองฝ่ายคือผู้บริหาร พุดซัดๆ ก็คือ นายกฯนั้นแหละ นายกรัฐมนตรีเป็นเป้าหมายหลัก เป็นเป้าหมายสำคัญ คือ นายกรัฐมนตรีมีความไม่ชอบธรรม

เพราะฉะนั้น เมื่อนายกรัฐมนตรีไม่ชอบธรรมทางประชาชนก็ต้องการจะให้ออก ให้หยุดทำหน้าที่บริหารต่อไป นี่ก็พุดซัดๆ สู้กันมาจนถึงวันนี้แล้ว การต่อสู้เชิงนี้เราเรียกว่า เป็นเชิงของการเมืองหรือเป็นเชิงของประชาธิปไตยที่สวยสดงดงามเหลือเกิน และเป็นการเมืองชนิดใหม่ ที่อาจจะมีการรัฐศาสตร์ แต่ความเป็นหรือความปรากฏสภาพจริงมันยังไม่เคยมีจริงปรากฏ อาตมาว่านั่นนะ อาตมาอาจจะเดาเพราะอาตมาไม่ได้เรียนรัฐศาสตร์ แต่อาตมาเห็นว่าวันนี้ในเมืองไทยมีนิมิตใหม่ เพราะมันยังไม่เคยเกิดขึ้นตั้งแต่โบราณกาลมา การต่อสู้ทางการเมืองแข่งขันแย่งอำนาจมาบริหารเป็นใหญ่ในแผ่นดิน เป็นใหญ่ในบ้านเมืองนี้ ต่อสู้กันมานานแล้ว ก็ฆ่าแกงกันมาตลอด ตั้งแต่โบราณมาจนถึงทุกวันนี้ แม้ที่สุดมีระบอบประชาธิปไตยก็ตาม ก็ยังต่อสู้กันอยู่ในแนวเดิม แนวเดิมที่ว่านี่คืออะไร แนวเดิมที่ว่านี่คือต่อสู้กันแล้วสุดท้ายพอปะทะกันแล้วก็ใช้เร็วใช้แรง เช่นฆ่าทำร้ายกัน เกิดความวุ่นวาย เจ็บ ตาย ล้มตาย ก็ถือว่าวิกฤติ นั่นคือการต่อสู้จนมีการเปลี่ยนถ่ายอำนาจกัน อันเคยมีมาแต่ดั้งเดิม แม้จะเป็นประชาธิปไตยมาถึงทุกวันนี้ก็ตาม ก็เป็นลักษณะนี้ สุดท้ายลงท้ายด้วยการปะทะกัน แล้วก็ฆ่าแกงกัน บาดเจ็บล้มตาย แล้วจึงเปลี่ยนถ่ายผู้ครองอำนาจ

ประเทศไทยเราเนี่ยเคารพพระเจ้าอยู่หัวสูงสุด พอเกิดวิกฤติทุกที อย่าง ๑๔ ตุลาคมก็ดี ๖ ตุลาคมก็ดี พฤษภาคม, ๒๕๓๕ ก็ดี เมื่อถึงขั้นวิกฤติแรงถึงขั้นล้มตายกันแล้ว ก็ต้องมาพึ่งพระบารมีพระเจ้าอยู่หัว แต่ก็ต้องถึงขั้นเลือดตก ล้มตาย

นั่นเป็นการเมืองแบบเก่า ประชาธิปไตยแบบเก่า แต่ประชาธิปไตยที่เกิดขึ้นขณะนี้ โดยเฉพาะครั้งนี้

อาดมาว่ามันเป็นประชาธิปไตยหน้าใหม่ในประวัติศาสตร์โลก ขอบภัยเถอะถ้าจะพูดใหญ่เกินไป เป็นหน้าใหม่ของประวัติศาสตร์โลกซึ่งเป็นการต่อสู้ที่สุภาพเรียบร้อยไม่รุนแรง ยาวนาน แล้วก็ใช้สำนึก ใช้ความจริง ใช้ความรู้มาสู้กัน ไม่ได้สู้กันอย่างเอาเรี่ยวเอาแรงเช่นฆ่าเหมือนสัตว์ ที่ต่อสู้กัน หรือแม้ว่าเหมือนมนุษย์ เหมือนคนก็ตาม ก็ยังเป็นแบบเก่าๆ ยังโบราณ ชั้น..อาดมาถือว่ายังเป็นชั้นยังไม่สูง ยังไม่เจริญ เอาเรี่ยวแรงปะทะกัน ฆ่าแกงกัน แล้วก็ทำร้ายกัน เสร็จแล้วพอฆ่าแกงกันตาย ผู้ที่แพ้สมมุติว่าไม่ได้มีใครตัดสิน ผู้แพ้แพ้ไป ผู้ที่ชนะก็ขึ้นมาบริหารใช้อำนาจ มายึดอำนาจได้ก็ทำงานไป เสร็จแล้วประเดี๋ยวก็ต้องมีคนอยากแย่งอำนาจอีกก็มาฆ่าแกงกันอีก ผู้ชนะก็ขึ้นมาบริหารต่อไปอีก และแล้วก็จะมีการแย่งอำนาจก็เข้ามาอีก ต่อสู้กันอีก ฆ่าแกงกันอีก ชนะแล้วก็บริหารต่อไปอีก นั่นเป็นนิยายที่น่าท้อแท้ เป็นประชาธิปไตยเก่าแล้ว แต่ขณะนี้นั้นไทยเราเกิดประชาธิปไตยใหม่ใหม่มาหลาย เพราะว่าเป็นการไม่ใช่แล้วเรี่ยวแรงแบบที่ต่อสู้กันอย่างสัตว์โลกในระดับหนึ่ง แต่อันนี้เป็นการต่อสู้กันอย่างสุภาพ ต่อสู้กันอย่างเอาความจริงมาเปิดเผยกัน เอาความรู้มาอธิบายกัน เอาหลักฐานต่างๆ ที่มี หลักฐานเป็นอย่างไร ความผิดความถูก มีหลักฐานยืนยันกันอย่างไร เอมาย้ำแรงกัน เอาออกมาเปิดเผยกัน เอาออกมาแลกกัน อธิบายความรู้กัน เพื่อที่จะให้เห็นความจริงว่า ความผิดนั้นอยู่ที่ใคร แน่ ความถูกต้องนั้นอยู่ที่ใครแน่ ไม่ต้องรบราฆ่าฟันกัน ไม่ต้องใช้เรี่ยวใช้แรง นี่เป็นมิติใหม่ เป็นประชาธิปไตยบทใหม่ที่ปรากฏขึ้นในโลก ซึ่งไทยทำได้แล้ว ขณะนี้มาถึง

วันนี้ อาดมาว่าทำได้แล้ว ทำได้คืออะไร ก็ต่อสู้กันมาตั้งเป็นเดือน เนี่ยเสียงประชาชนมาหมดแล้ว ไม่รู้ว่าหมู่กลุ่มไหนกันบ้าง ต่างกล้าออกมาแสดงตัว เป็นเสียงประชาชน แทบทุกองค์กร แทบทุกด้าน ด้านนักวิชาการผู้รู้โดยตรง ทางรัฐศาสตร์ก็ดี เศรษฐศาสตร์ก็ดี สังคมศาสตร์ก็ดี นิติศาสตร์ก็ดี ต่างก็ออกมาหมดแล้ว ออกมาเปิดเผยหลักวิชา แฉความจริง เรื่องการเงิน เรื่องกลโกง เรื่อง.. แม้แต่กระทั่งพูด ท่านพูดก็ไปหยิบเอาความจริงมาเปิดเผยมาแจ่ว่าอะไรมันผิดมันถูกอย่างนี้เป็นต้น ผู้ที่รู้ผู้ที่มีหลักฐานความจริง เอมายืนยันกัน เปิดเผยกัน แลกกันออกไปให้หมด จนจำนนในหลักฐาน ในความจริงนั้น ในความรู้นั้น นี่คือแพ้ เหตุการณ์ขณะนี้ ที่เกิดในประเทศไทยเนี่ย ถึงขั้นที่ตัดสินได้แล้ว แต่ผู้ใหญ่หลายท่าน ผู้ยังๆๆคิดว่ายัง ท่านก็จะยังชะลอๆ อะไรรออยู่ แต่อาดมาว่าท่านกำลังคงจะต้องได้กระทำในไม่นานนี้แหละ

ถ้าสมัยก่อน ถ้านิยายบทเก่า พอถึงขั้นเลือดตกยางออกถือว่ารุนแรง ก็ระงับ ธิบระงับได้แล้ว ผู้ใหญ่ถึงธิบออกมาทำการระงับ นั่นใช่ ใช้หลักฐานในการทำร้าย ทำแรง ชนิดนั้น อาดมาว่ามันไม่มีภาษาทางวิชาการนะเนอะ อาดมามีแต่ภาษาลูกทุ่ง ภาษาสามัญ อธิบายฟังอาจจะเข้าใจง่าย แต่ว่ามันต้องวนพูดไปพูดมายาวหน่อย ส่วนประชาธิปไตยชนิดใหม่ที่

ประชาธิปไตยหน้าใหม่
ในประวัติศาสตร์โลก
ซึ่งเป็นการต่อสู้ที่สุภาพ
เรียบร้อยไม่รุนแรง
ใช้สำนึก ใช้ความจริง
ใช้ความรู้มาสู้กัน
ไม่ได้สู้กัน
อย่างเอาเรี่ยวเอาแรง
เช่นฆ่า

กำลังพูดถึงนี้ ที่กำลังเกิดในไทยขณะนี้ ยังไม่จบ
สิ้นลงไปเนี่ย อาตมาว่าท่านผู้ใหญ่ก็รู้แล้วละ ว่า
ขณะนี้มันเกิดเหตุการณ์ที่ถึงขั้นวิกฤติแล้ว แล้วก็
ถึงขั้นวิกฤติอย่างไร มันวิกฤติมากเลย เพราะอะไร
เพราะว่าทั้งทุกเหล่าประชาชน ชาวบ้าน ร้านถิ่น
กรรมกร เกษตรกร เศรษฐี ทั้งผู้รู้อาจารย์ นักวิชา-
การแต่ละศาสตร์ ทั้งผู้มีฐานะทางสังคม ราชินิกุล
ทั้งเด็กนักเรียนเนี่ย เกิดอารมณ์ร่วม อารมณ์ร่วม
เมื่อแรงขึ้น ๆ ๆ พอมารวมกันเป็นพัน เป็นหมื่น เป็น
แสน เสียงดังที่บอกว่า “ออกไป ๆ ๆ” แล้วร้องเหมือน
กับคนจะควบคุมอารมณ์ไม่ได้แล้ว มีอารมณ์ร่วมที่
ต้องการขับไล่ มันสูง และผู้ที่มาแฉ ในเรื่องต่าง ๆ
แฉความจริง แฉหลักฐาน เปิดเผยทฤษฎีความรู้
ระบายความอัดอั้นที่พูดไม่ออก เป็นข้าราชการที่
ถูกรวบงำ ถูกกกดตัน หรือเป็นผู้รู้ เป็นผู้ที่ทำธุรกิจ
อยู่ ที่ถูกกกดตันมาตลอดเวลา ตอนนี่ระเบิดออกมา
พอแล้ว ระเบิดออกมามากแล้ว มาแฉ ๆ ๆ ยิ่งแฉก็ยิ่ง
ทับลงไปทีนายกฯ เพราะนายกฯ เป็นตัวเหตุใหญ่

เพราะฉะนั้นเรื่องไม่ดีอะไรก็เปิดเผยขึ้น ๆ ๆ
อาตมาว่านายกฯนั้นแหละจะเครียด หรือจะสติเสียได้
ลูกของนายกฯขณะนี้อาตมาก็ได้ข่าวมา ไม่รู้เท็จจริง
อย่างไรไม่รู้นะ ลูกของนายกฯตอนนี้ก็ถูกกกดตันเดียว
เพื่อนก็บอก เพื่อนก็พูด ได้ยินเองด้วย ทำไมเขาตำ
พ่อเราอย่างงี้ ๆ ร้องห่มร้องไห้ ถึงขั้นตีมีสรวัดกับกลุ่ม
อาตมาว่ามันวิกฤติสาหัสแล้ว เดียวลูกก็จะประสาท
เสีย เพราะว่าเขามาตำพ่อทุกวัน ๆ ดูทุกวัน กระแทก
ทุกวัน ๆ เปิดเผยสิ่งที่ไม่ดี ไม่งามออกไปทุกวัน ๆ ๆ
มันมากพอแล้ว อย่าไปรอ อย่าไปให้ถึงขั้นเกิดเลือด
ตกยางออก ชำแวงกันเลย คนที่จะก่อเหตุไม่ดี ใน
เรื่องที่จะก่อให้เกิดความจลาจลวุ่นวาย ก่อหวอดใน
เรื่องที่จะให้เลือดตกยางออกนั้นนะ ยังหลงผิด ยัง
ไม่เจริญ ยังไม่ทันสมัยเลย ขอร้องเถิดอย่าได้ทำเลย

ในประเทศไทยอาตมาภาคาภูมิใจมาก คนที่จะ
ก่อเรื่องก่อราวให้มันร้าย ก่อไม่คอยเกิดทำไม่คอยขึ้น
เพราะทั้งเจ้าหน้าที่ผู้รักษาการ ผู้รักษาความมั่นคง

รักษาความเรียบร้อย เจ้าหน้าที่ตำรวจทหาร หรือว่า
เจ้าหน้าที่ทางอื่นอีกหลาย ๆ ด้าน ที่ท่าน มีหน้าที่
ดูแลอยู่ ดูแลได้อย่างดีมากมาย ก็ขอขอบคุณ ขอ
ชมเชยทีเดียว ฝ่ายคณะกลุ่มชนที่ชุมนุมประท้วงก็
พยายามประพฤติดนไม่ให้เกิดความรุนแรง ลึก ๆ นั้น
ในคณะรัฐบาลเองผู้จริงใจก็พยายามไม่ให้เกิดความ
รุนแรงด้วย จึงไม่เกิดเรื่องร้ายเรื่องแรงกันได้ ในขณะนี้
นี่คือความเจริญของประเทศไทย ความเจริญทาง
ประชาธิปไตย ความเจริญของสังคมไทยในด้านนี้
มีความสงบพอ มีความอดทนพอ มีความรู้พอ แล้ว
ก็มีความสามารถพอที่จะไม่ให้ก่อเกิดเรื่องร้ายแรง

เพราะฉะนั้นเรื่องร้ายแรงขณะนี้มาถึงวันนี้ไม่เกิด
มีแต่จะแฉ ๆ ๆ ความจริง ความรู้ หลักฐาน อะไร ๆ
ออกมา ซึ่งมันจะกกดตันเข้าไปที่คน อย่าว่าแต่นายกฯ
อย่าว่าแต่ลูกนายกฯ อย่าว่าแต่ญาติโกโยติกาของ
นายกฯเลย ผู้ที่ร่วมงานอยู่กับนายกฯ แวดล้อมอยู่
กับนายกฯที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้เสีย หรือ ผู้เป็นร่วม
ไม้ร่วมมืออยู่ ก็พลอยถูกแฉความจริง ที่เป็นความจริง
อันไม่ตี กดดันออกไปด้วย ๆ ๆ สักวันหนึ่ง อาตมา
ว่าเดียวจะเกิดสติแตก ประสาทเสียกันระนาว ไม่นาน
นะเนี่ย ถ้าปล่อยให้แฉ อีกไม่นาน ปล่อยให้ทำกันอย่าง
นี้ต่อไป ๆ แม้เลือดไม่ตก ไม่มีคนตาย ไม่ใช่หนองเลือด
แต่ก็คือ ความแรงถึงที่สุดอีกแบบหนึ่ง

การต่อสู้กันด้วยการแฉความจริง ความรู้ หลัก-
ฐานต่าง ๆ จนเกิดมวลหมู่ของประชาชนผนึกกันเพิ่ม
เข้ามาเรื่อย ๆ จนเห็นรูปธรรมยืนยัน นี่คือขบวนการ
ประชาธิปไตยแท้ อย่างที่อาตมากล่าวแล้ว เปิดเผย
ความจริงสาชยายความรู้ แฉหลักฐานต่าง ๆ ที่ประดา
มีออกมา เพื่อยืนยันชัดเจนยืนยันว่าเป็นอย่างนี้ ความ
ถูก-ความผิดคืออย่างนี้ ความบกพร่องคืออย่างนี้
ความไม่ดีไม่งามซับซ้อนเล่ห์กลคืออย่างนี้ เมื่อ
ประชาชนได้รับรู้ ใช้สิทธิในการเห็น ในการเชื่อ มาก
ขึ้น สมบูรณ์ขึ้น มันก็จะแจ้ง ผู้ผิดก็จะตกหนักไป
ตามสังขรรณ อาตมาว่า ถึงเวลาแล้วละ ควรจะจบได้
แล้ว ผู้ใหญ่ที่จะสามารถออกมาระงับ ขอร้องเถิด

ขอร้องออกมาจัดการระงับเรื่องนี้มันถึงขั้นวิกฤติแล้ว เราจะไปมองว่า โอ๊ะ! มันยังเลือดไม่ตก ยังไม่ถึงจลาจล ตีกันฆ่ากัน เหมือนอย่างนิยายน้ำเน่าบทเก่าที่ซ้ำซากมากแล้ว ไม่ได้ เอาตรงนั้นมาตัดสินว่าตอนนี้วิกฤติแล้ว เพราะเลือดตกยางออกแล้วรุนแรงแล้ว ไม่ได้ อันนั้นเป็นความรู้บทเก่า นิยายบทเก่า มิติเก่า มันไม่ใช่ มิติใหม่แล้ว อันนี้มิติใหม่ที่เป็นความจริง อาตมาพูดแล้วก็ภาควิชาใจในคนไทย ไทยทำได้ยังงี้ เกิดได้ยังงี้ในเมืองไทย อาตมาว่าก่อนใครๆในโลกนะ เนี่ย ประวัติศาสตร์แห่งการเมืองเรื่องประชาธิปไตยบทนี้เนี่ย หน้านี้บันทึกเป็นประวัติศาสตร์หน้าหนึ่ง เราทำได้ แล้วควรจะต้องประคองนะ อย่าให้เกิดความเลวร้ายรุนแรง แต่จะรอไปจนกระทั่งถึงขั้นนายกฯประสาทเสีย ลูกนายกฯประสาทเสีย ผู้ที่แวดล้อมนายกฯอยู่ ประสาทเสีย ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้เสียอยู่ต่างๆ อยู่ในกิจการของนายกฯ เกิดระเบิดประสาทเสียขึ้นมาจึงจะถือว่าถึงขีดวิกฤติ ขั้นที่จะออกมาห้ามทัพหรือตัดสิน อาตมาว่ามันจะเสียหายมากไปกว่าที่จะต้องบาดเจ็บเลือดออกละมั้ง ขีดขั้นของความเข้มข้นที่จะชี้ว่าวิกฤติ แห่งนิยายประชาธิปไตยบทใหม่นี้ มันคนละทิศทางการเลย ต้องเข้าใจอย่างถูกต้องจริงๆ เพราะมันคนละรส คนละรูป คนละลักษณะจริงๆ

เพราะงั้นอันนี้มันอาจจะยังงี้ๆ หรืออาจจะตัดสินยังไม่ได้ เพราะยังไม่เคยมีนะ มันยังไม่เคยเกิดขึ้นนะ เพราะฉะนั้นก็เลยไม่รู้ว่าจะเกณฑ์แห่งการตัดสินเอาเหตุปัจจัยอะไร เอาความรุนแรงอย่างไร มันไม่ใช่ความรุนแรงอย่างชนิดที่รัฐประหารการทำร้ายทุบตีเลือดตกยางออกหรือมีการตายกันเป็นเครื่องตัดสิน แต่ที่มันเป็นความรุนแรงทางนามธรรม ทางความรู้ทางปัญญา ทางหลักฐานความจริง อย่างมนุษย์เจริญอย่างมนุษย์ผู้พัฒนาแล้ว เรื่องนี้เป็นเรื่องที่อาตมาว่าวิเศษดีงามสุดยอดเลย

เพราะฉะนั้นมาถึงวันนี้แล้วอาตมาก็เลยคิดว่า ท่านผู้ใหญ่ในบ้านในเมืองได้โปรดช่วยด้วยเถิด ว่าถึงคราวแล้วละ นี้ตกเย็น พอเวลาประมาณเย็นๆ

หน่อย ผู้คนก็มากันแล้ว เต็ม ยาว เมื่อคืนนี้ยาวเหยียดไปจนโน้นนะ ถนนไปทางนางเล็งก็มีเต็มไปหมดโน้นนะ ยาวเหยียด นับวันจะมากขึ้นๆ ขนาดนักธุรกิจเองก็ออกมากัน เป็นทิวเป็นชุมชนนักธุรกิจ เมื่อคืนมาจากสี่ลม อะไรอย่างงี้ มาหมดแล้วตอนนี้ มากันครบทุกระดับ ผู้ที่รู้ผู้ที่มิภูมิปัญญาพอสมควรก็เห็นและเข้าใจได้ถึงปรากฏการณ์นี้

มันแปลกตรงที่ว่า ทางฝ่ายประชาชนคนรวยฐานะดี คนชั้นกลาง คนชั้นสูง เอาดอกไม้มาให้ฝ่ายพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย แต่ฝ่ายท่านนายกฯนั้น กลับเป็นคนระดับล่าง คนระดับยากจน หรือว่าคนที่ยังอาศัยอาศัย เป็นคนเอาดอกไม้ไปให้นายกฯ แต่ทางด้านประชาชนที่ออกไปต่อสู้ อยู่กลางดินกินกลางทรายในถนนเนี่ย กลับมีคนชั้นกลาง คนชั้นสูง ฐานะดีเอาดอกไม้มาให้ ส่วนท่านนายกฯนอนในห้องนอนชั้นดี กินอย่างดี กลับต้องมีคนจนที่ไม่มีจะกินจะอยู่ไปให้กำลังใจ นี่มันสื่ออะไรทางด้านโน้นนะ คนยากคนจนต้องไปให้กำลังใจ ต้องซื้อดอกกุหลาบนั้นไม่ใช่ดอกกราบดอกฯนะ แล้วเอาไปให้คนระดับนายกฯที่สุดรวย ส่วนด้านคนรวย คนฐานะดีซื้อดอกไม้ไปให้กำลังใจคนที่ออกไปต่อสู้ ร้อนนอนทนอยู่กลางถนน มันสื่อสัญลักษณ์ๆ ที่ทั้งขัดแย้ง และทั้งสอดคล้อง อย่างน่าศึกษาจริงๆ

ในแง่เชิงเล็ก ๆ น้อย ๆ แค่นี้ก็สื่อให้เราว่า สังคมนี้อะไรเกิดขึ้น มันแบ่งฝ่ายยังงี้ที่อาตมา กล่าวแล้วว่า มันแบ่งชัดเจนแล้ว มันห้ามไม่ได้ในความเป็นคน เมื่อปักใจมันกันคนละอย่าง ก็แยกฝ่ายกัน มันไม่สามารถเป็นอันเดียว ถึงขณะนี้คำตอบมันไม่มีอื่นแล้ว นอกจากจะต้องแก้เหตุกันที่เหตุแท้จริง มันเป็นคำตอบเดียวขณะนี้ คือนายกฯคนนี้ต้องหยุด ถ้าขึ้นคือตั้งตันต่อไปก็ไม่มีจบ ไม่มีการแก้ปัญหาอื่น จะบอกว่าจะมาคุยกัน จะมาโน้นจะมานี้ จะอะไรต่างๆ นานาสารพัดที่กำลังหาทางออก อาตมาว่าทางออกมันมีคำตอบเดียว มันไม่มีคำตอบให้แก้ คำถามใด ๆ อีกแล้ว

ปัญหาที่กำลังเกิดขึ้นร้อนๆ อยู่ในบ้านเมือง
แม้จะมีหลายฝ่ายออกมาบ่นว่าเครียดๆ
แต่ก็มีนักจิตวิทยาออกมาวิเคราะห์ต่อว่า
ความเครียดแบบนี้ไม่อันตราย
ผิดกับความเครียดที่เกิดจากแพ้นะพนันฟุตบอล
สามีมีเมียน้อย ลูกติดยา ฯลฯ
เพราะความเครียดที่เกิดจากการรับข้อมูลข่าวสารจากหลายๆ ฝ่าย
การจะเชื่อฝ่ายไหนก็ต้องไตร่ตรองใคร่ครวญ
นับเป็นความเครียดที่เสริมสร้างปัญญาให้บรรเจิด
เป็นอีกบทเรียนประชาธิปไตยภาคประชาชนที่ชวนติดตาม

สี่สั้นประชาธิปไตย

รวบรวมบทความวิเคราะห์วิจารณ์จากนานาทัศนะ
โดยเหล่าท่านผู้รู้ในสังคมไทย เพื่อการศึกษา
หยั่งรากลึกในญาณทัศนะให้แหลมคมยิ่งขึ้น

คู่มือติดตามเหตุการณ์

น.พ.ทวิศิลป์ วิษณุโยธิน โฆษกของกรมสุขภาพจิต ก็ออกมาแถลงข่าว สรุปได้ดังนี้

กรมสุขภาพจิตเป็นหน่วยงานการณที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะนักการเมืองทั้งฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาล ผู้ชุมนุม ตำรวจและทหาร ตลอดจนพี่น้องประชาชนและสื่อมวลชน ซึ่งติดตามข่าวสารมากๆ หรือไปร่วมฟังทั้ง ๒ ฝ่ายมากๆ อาจจะทำให้ความรู้สึกเคร่งเครียดขึ้นมาได้

จึงขอฝากข้อคิดไว้ ๕ ข้อ ได้แก่...

๑. “แตกต่าง” แต่ไม่ “แตกแยก” ขอให้ทุกฝ่ายเคารพความคิดเห็นในระบอบประชาธิปไตย ที่มีความแตกต่างหลากหลาย อยู่เสมอๆ แต่จะต้องไม่นำความแตกต่างมาเป็นเหตุแห่งความแตกแยก เพื่อมิให้เกิดความขัดแย้งหรือความล่มสลาย ทั้งในระดับครอบครัว ชุมชน และ ประเทศชาติ

๒. “ติดตาม” แต่อย่า “ติดใจ” ...หมายถึง การติดตามข่าวสารบ้านเมืองเป็นเรื่องที่ดี ทำให้รับทราบข้อมูลต่างๆ เพื่อมาพิจารณาตัดสินใจ

แต่ในกรณีที่มีจิตใจโน้มเอียงให้กับฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอยู่บ้างแล้ว การรับฟังข้อมูลของอีกฝ่ายควรวางใจเป็นกลาง รู้จักปล่อยวางและไม่ติดใจจนเกินเหตุ และหากได้ยินผู้อภิปรายใช้ภาษาพูดที่รุนแรงว่ากล่าวอีกฝ่ายหนึ่ง ขอให้คิดว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดาที่มักได้ยินบ่อยๆ ในช่วงหาเสียงเลือกตั้ง หรือช่วงปราศรัยเพื่อประท้วงเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

๓. “ตรอง” แต่อย่า “ตรม” ...การพิจารณาข้อมูลต่างๆ หรือการไตร่ตรองเป็นเรื่องที่ดี แต่ไม่ควรใช้สมองมากจนไม่ได้พักผ่อน หรือไม่

ควรให้เกิดอารมณ์ร่วมในคำพูดจาอภิปราย อันจะทำให้จิตใจแรงแ้งหรือเกิดอาการ “ตรม” ขึ้นได้

ควรพักหรือละเว้นการรับรู้ข่าวสารบ้าง เช่นในกรณีดูข่าวอยู่อาจเปลี่ยนช่องไปดูสารคดีหรือละครสลับฉาก จะทำให้ความเครียดลดน้อยลง

๔. “ตระหนัก” แต่ไม่ “ตระหนก” การรับรู้ข่าวสารข้อมูลมากๆ อาจทำให้ตกใจ ตื่นกลัว และกังวลว่าจะเกิดเรื่องโน้นเรื่องนี้ในทางร้ายแรง เช่น เศรษฐกิจตกต่ำ หรือเกิดการปฏิวัติรัฐประหาร ฯลฯ

ก็ขอให้ปรับความคิดไปในแง่ดีทันที ไม่ตกใจเกินเหตุ หรือไม่ก็พยายามปรับปรุงตัวเองเพื่อเตรียมรับสถานการณ์โดยไม่ตระหนกตกใจ

๕. “ตื่นตัว” แต่ไม่ “ตื่นตูม” ...ข้อนี้คุณหมอฝากไว้สำหรับผู้ที่ไปร่วมชุมนุมหรือไปฟังคำปราศรัย ทั้งของรัฐบาล ฝ่ายค้าน และกลุ่มผู้ประท้วง ซึ่งมีผู้คนเป็นหมื่นเป็นแสน

ขอให้ตื่นตัวมองซ้ายมองขวาด้วยความไม่ประมาทอยู่ตลอดเวลา แต่ก็อย่าตื่นตูม หรือตกใจเมื่อได้ยินเสียงลูกโป่งแตก อย่าไปนึกว่าเป็นเสียงระเบิด หรือมีใครตะโกนอะไร ก็ขอให้ตั้งสติดูเหตุการณ์ ไม่ชิงออกวิ่ง เพราะอาจจะล้มทับหรือเหยียบกันตายได้

ที่สำคัญมากคือการพักผ่อน ... และการผ่อนคลายส่วนตัวของผู้ชุมนุม หากเห็นว่าสภาพร่างกายไม่ไหว ควรกลับไปพักผ่อนก่อน หากยังอยากจะมาชุมนุมต่อวันหลังค่อยมาใหม่หลังจากพักผ่อนจนหายเหนื่อยแล้ว

(น.ส.พ.ไทยรัฐ)

● **พระราชธรรมนิเทศ หรือพระพยอม กัลยาโณ** ให้สัมภาษณ์พิเศษกับหนังสือพิมพ์ โลกวันนี้รายวัน เพื่อเตือนสติแก่ฝ่ายต่างๆ ซึ่งมี ส่วนทำให้ประเทศชาติก้าวสู่ภาวะวิกฤต ท่ามกลางความขัดแย้งของผู้คนในสังคมไทย

● **พระพยอมเชียร์ฝ่ายไหน?**

อาตมาอยู่ฝ่าย “**แข็งมึงจัง**” คือฝ่ายกูเบือมึง แล้วว๊วย ทั้งสามฝ่ายเลย ตอนนี้มีคนถาม อาตมาเยอะจริงๆ แล้วอาตมาก็มั่นใจด้วยว่าไม่นานหรือคงจะมีฝ่ายอาตมาเยอะกว่าฝ่ายไหน ทั้งหมด เพราะว่าคนที่ทำมาหากินเค้านั่น นักธุรกิจก็บอกว่าเศรษฐกิจมันแยลง มั่วแต่ยุ่งกัน อย่างนี้ พวกเขาไม่มีความมั่นใจ และเครียดกันมาก เขาเลยเบือหนักขึ้น พวกเขาไม่มีความมั่นใจ และเครียดกันมาก เขาเลยเบือหนักขึ้น เพราะ ฉะนั้นอาตมาขออยู่ฝ่ายเบือทั้งสามฝ่าย (ฝ่าย รัฐบาล ฝ่ายค้าน และฝ่ายมือบ) เต็มประดาแล้ว หรืออาจจะใช้ภาษาบาลีหน่อยว่า นิพพิทาเต็มที แล้ว นิพพิทา แปลว่า เบื่อหน่าย

● **นายกปิดกันสื่อ-สื่อลำเอียง?**

อาตมาว่าสมน้ำสมเนื้อกัน หากดูภาพรวมๆ คิดว่าไม่ได้เปรียบเสียเปรียบกันเท่าไร แต่ถ้า แบ่งย่อยดูหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับจะเห็นชัดเจน ว่ามีแต่ด้านนายกฯ กับเป็นกลางไม่เห็นหนังสือพิมพ์ฉบับไหนเชียร์นายกฯเลย ฉบับยักษ์ใหญ่ อย่างไทยรัฐ ก็ยังถูกเพื่อนฝูงเหน็บแนมว่าเอียงเข้าข้างรัฐบาลเสียอีก

ส่วนโทรทัศน์ฟรีทีวีนี้อาตมาว่าตอนนี้เขากลับมีอบมากกว่ารัฐบาลแล้ว แต่ถ้าเป็น โทรทัศน์ของคุณสนธิกิจด้านนายกฯอย่างเดียว เฉลี่ยไปเฉลี่ยมาก็ถือว่าถ่วงดุลกันไป

● **คนชั้นกลางไม่เอานายกฯทักษิณ?**

อาตมาว่านายกฯคนนี้มีเอกลักษณ์สร้างศัตรู และดับปัญญาชนได้เยอะ แต่ว่าการสร้างศัตรู ก็ไม่ใช่เป็นการเลวทรามของท่านนายกฯ เพราะ

ความเคยชินของนักวิชาการที่เคยไล่นายกฯ ไล่ รัฐบาล ประสบความสำเร็จจนได้ใจ แต่พอมา เจอนายกฯคนนี้ผิดปรกติ เสียงไฟแลบ! ยันออกไปหงายหลังบางเรื่องก็มี อาจจะเป็นเพราะว่า ทันทัน ความรู้ทันกันประสบการณ์เหนือพอกัน ท่านนายกฯท่านนี้เคยเป็นครูมาก่อนเหมือนกัน เพราะฉะนั้นต่างจากท่านบรรหาร ต่างจากท่าน ชวลิต ต่างจากท่านอาจารย์สัญญา ธรรมศักดิ์ เพราะมีฐานมวลชนที่เป็นรากหญ้าเยอะจริงๆ จึงลุ่มกันไม่ง่าย เพราะต่างคนต่างทันกัน

ท่านนายกฯคนนี้เป็นคนแข็ง เสียงแบบมี เหตุมีผล ทำให้นักวิชาการเจ็บใจพอสมควร เพราะฉะนั้นความผูกเจ็บบวกกับตัวเองมีลูก ศิษย์ลูกหา อาจสามารถไปปลุกได้ อาจจะสามารถ วิชาการไปครึ่ง สอนเรื่องส่วนตัวครึ่งหนึ่ง อัด เข้าไปก็ได้แนวร่วม

● **อยากฝากอะไรให้ประชาชนบ้าง?**

มาถึงตรงนี้อาตมาขอให้ทุกคนตั้งสติ รู้จัก ใช้สมาธิให้เกิดปัญญา อาตมาเชื่อว่ามีคนจำนวนมากซึ่งน่าจะมากกว่าทั้ง ๒ ฝ่าย ๓ ฝ่าย ที่ไล่นายกฯ รักนายกฯ ที่เขาเริ่มเบือหน่ายเกม ทำลายบ้านเมือง ต่างฝ่ายต่างอ้างว่ารักในหลวง แต่กลับมีแต่หาเรื่องให้เกิดความวุ่นวาย ต่าง ฝ่ายต่างอ้างประชาชน แต่ก็กำลังทำประชาชน เครียดกันไปหมด

ฝ่ายที่เริ่มรู้สีกว่าน่าเบือหน่าย ชักเริ่มไม่มี ทางออก อยากเห็นบ้านเมืองสงบสุข อาตมา แนะนำให้มาร่วมกับฝ่ายของอาตมาก็ได้ ใช้ชื่อ ว่ามือบ “**แข็งมึงจัง**” ก็ได้ มารวมตัวกันที่วัด สวนแก้ว มาแสดงพลังกันให้เยอะๆ เปิดไฟหน้า รถแล้วมารวมตัวกันที่วัดสวนแก้ว มาฟังเทศน์ ฟังธรรม ทำสมาธิทำให้เกิดปัญญา และช่วยกัน แผ่เมตตาให้ทุกฝ่ายที่กำลังทะเลาะกันอยู่ขณะนี้ ได้ตั้งสติ หาทางเจรจาพูดคุยกัน ก็เห็นกันอยู่ นั้นแหละมีกันอยู่ไม่กี่คน คุยกันตกลงกัน อย่า เอาเผือกร้อนไปรบกวนให้ระคายเคืองเบื่อง พระยุคบาทเลย

ถอยคนละก้าวไม่ได้ ก็ถอยคนละคืบก็ได้
หากมีประชาชนที่ยึดสายกลางออกมาแสดงพลัง
ให้ฝ่ายที่จะเอาเป็นเอาตายรู้ว่า ข้าแข่งพวกมึงจั่ง

ไวย์... ก็แข่งพวกมึงจั่งไวย์... เชื่อว่าคงทำให้ได้
ฉุกคิดกันบ้าง
เจริญพร

ฤาคุณ “เป็นกลาง” ระหว่างความดีกับความชั่ว?

สุทธิชัย หยุ่น
เนชั่นสุดลับดาห์

ท่ามกลางเสียงเรียกร้องให้ “ทักษิณออกไป” และใช้มาตรการ “อารยะแข็งขัน” เพื่อแสดงออกถึงความรู้สึกอย่างแท้จริงของคนไทย ก็มีคนไทยบางคนเริ่มบอกว่าจุดยืนของตัวเองคือ “อยู่ตรงกลาง”

น่าสนใจว่า ท่ามกลางข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ การถกเถียงกันอย่างกว้างขวางในภาวะที่ไม่เคยมีความคึกคักในระดับนี้มาก่อน, สังคมไทยบางส่วนได้ออกมาเรียกร้องให้คนอื่นรักษา “ความเป็นกลาง” ด้วยเหตุผลที่ว่าจะเป็นการหาทางออกจากภาวะตึงตันนี้

คนที่เลือก “อยู่ตรงกลาง” บางคนเสนอว่าให้ทักษิณและฝ่ายต่อต้าน “ถอยคนละก้าว” แต่ไม่ได้บอกว่าก้าวที่จะถอยของแต่ละฝ่ายนั้นคืออะไร และ “การถอย” นั้น จะกระทบผลประโยชน์ของประเทศชาติหรือไม่

ความรู้สึกต้องการจะ “อยู่ตรงกลาง” สำหรับบางคนนั้น เข้าใจได้ เพราะไม่ต้องการเห็นความรุนแรง, ไม่อยากเห็นการเผชิญหน้า และต้องการให้เรื่องจบลง เพื่อจะได้ “กลับไปสู่ภาวะปกติโดยเร็ว”

แต่การ “กลับไปสู่ภาวะปกติ” นั้นคืออะไร ไม่มีใครบอกได้ เพราะ “ภาวะปกติ” ที่ผ่านมามีมาในบ้านเมืองนั้น เป็นภาวะที่ไร้ความปกติอย่างยิ่ง เป็นสภาพที่ผู้คนเรียกร้องให้มีการตรวจสอบ และค้นหาความเป็นจริงเพื่อจะได้สร้างสังคมใหม่ที่จะมีความรู้สึก “พอเพียง” และไร้การโกงกิน, การเอา رأตเอาเปรียบกันอย่างร้ายแรงเช่นที่เห็นกันอย่างชัดเจน

จุดยืน “เป็นกลาง” อาจจะมีฟังดูน่าสนใจ และน่าใคร่ครวญ แต่ไม่ได้เป็นการหาทางออกให้กับสังคมได้อย่างจริงจัง

เพราะเราจะ “เป็นกลาง” ระหว่างจริยธรรมกับความฉ้อฉลได้อย่างไร?

เราจะ “เป็นกลาง” ระหว่างการทับซ้อนของผลประโยชน์กับความเป็นธรรมของสังคมได้กระนั้นหรือ?

เราจะสอนลูกสอนหลานเราให้ “เป็นกลาง” ระหว่างความซื่อสัตย์กับความคดโกงได้หรือ?

ถ้า “ความเป็นกลาง” หมายถึง การให้โอกาสเท่าเทียมกันทั้งสองฝ่าย ที่จะแสดงจุดยืนของตัวเองต่อสาธารณชน เพื่อให้ประชาชนเจ้าของประเทศเป็นผู้ตัดสินว่าใครผิดใครถูก, นั้นอาจจะพอเข้าใจได้ว่าเป็นมาตรฐานของสังคมที่ควรส่งเสริม

แต่ถ้า “ความเป็นกลาง” หมายถึงการที่ไม่ว่าใครจะผิด ใครจะถูกอย่างไร, สังคมก็จะให้อภัย, เอาสองฝ่ายมาบวกกันแล้วหารสองในทุกกรณี, ก็น่าสงสัยว่าสังคมนั้นจะปกป้องความถูกต้องชอบธรรมได้อย่างไร?

สังคมที่ “หารสอง” ระหว่างความดีกับความชั่ว ก็จะเป็นได้เพียง “สังคมสีเทา” ที่ไม่ต้องการจะตัดสินว่าอะไรดี, อะไรชั่ว ... กลายเป็น “สังคมไม่เป็นไร” แบบไทยๆ ที่ใช้ชีวิตมั่วๆไปวันหนึ่งๆ

ลองพิจารณาลักษณะของผู้คนที่ไปร่วมการประท้วงที่สนามหลวงของฝ่ายพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยกับผู้เข้าร่วม

เชียร์ทักษิณ ชินวัตร ที่สนามหลวงวันที่ ๓ มีนาคม จะเห็นความแตกต่างระหว่างสองฝ่าย ฝ่ายไหนไปเพราะความเชื่ออย่างสุจริตใจ, ฝ่ายไหนไปเพราะถูกเกณฑ์ไป...นี่คือ ความแตกต่างที่สังคมต้องแยกแยะ, ต้องแสวงหาคำตอบจึงจะกำหนด “จุดยืน” ของตัวเองได้อย่างถูกต้อง

แรกเริ่มที่ผู้คนติดตามข่าวสารเรื่องทักษิณกับจริยธรรมนั้น ความลับสนของข้อมูลข่าวสารอาจจะทำให้หลายคน “อยู่ตรงกลาง” หรือ “เป็นเพียงผู้สังเกตการณ์” เพราะหลายเรื่องหลายราวยังไม่ชัดเจน เป็นเพียงข้อกล่าวหาบ้าง, เป็นการแก้ตัวลอยๆ บ้าง

แต่นานๆ เข้า, ความกระฉ่างก็เกิดขึ้น และเมื่อนั้นแหละ “ความรู้สึกชั่วดี” ของคนที่ติดตามข่าวสารจะเริ่มทำงานให้กับตัวเอง

เมื่อ “ความสำนึกชั่วดี” ของปุถุชนที่ไม่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้องกับด้านใดด้านหนึ่ง ถูกปลุกขึ้นมา, สิ่งที่จะตามมาก็คือ การตัดสินใจ “เลือกข้าง”

เพราะหากคุณเป็นผู้ใส่ใจในความเป็นไปของบ้านเมืองอย่างแท้จริง, คุณไม่สามารถจะบอกตัวเองว่าคุณเอาสองฝ่ายมาบวกกันแล้วหารด้วยสอง... แล้วคุณไม่อาจจะตัดสินใจได้ว่าอยู่ข้างไหน

เพราะแม้วันนี้คุณยังไม่ได้ตัดสินใจ, พรุ่งนี้คุณก็จะเรียกร้องแสวงหาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อตอบตัวเองว่าคุณยืนอยู่ตรงไหนของเหตุการณ์กันแน่

ในภาวะเช่นนี้ “ความเป็นกลาง” จึงเป็นเรื่องแปลก, เป็นเรื่องเข้าใจได้ แต่อธิบายกับตัวเองได้ยากเหลือเกิน

ยกเว้นเสียแต่ว่าคุณตัดสินใจแล้วว่าบ้านเมืองจะเป็นอย่างไรก็ไม่เป็นไร

ยกเว้นเสียแต่ว่าคุณกลัวว่าหากเอาความจริงของทุกฝ่ายออกมาวางต่อหน้าคุณแล้วคุณจะสิ้นหวังกับประเทศชาติมากกว่านี้

และยกเว้นเสียแต่ว่าคุณสามารถ “อยู่ตรงกลาง” ระหว่างความดีกับความชั่วได้จริงๆ

คนเป็นข่าว

ร.ต.ฉลาด วรฉัตร

ภาพของคนกลุ่มหนึ่ง

ช่วยกันติดตั้งโครง

เหล็กขนาดใหญ่

และเชือกสำหรับ

ใช้ผูกคอตาย พร้อมกับโลงศพที่ถูกนำมาวางไว้บริเวณเดียวกันที่หน้ารัฐสภา เมื่อค่ำวันที่ ๑ มีนาคมที่ผ่านมา อาจจะทำให้คนที่ผ่านไปมาแถวนั้นอดสงสัยไม่ได้ว่าเกิดอะไรขึ้น แต่ทั้งหมดนี้คือสิ่งที่เกิดขึ้นจากคนที่เชื่อมั่นและยึดถือในระบอบประชาธิปไตยยิ่งชีวิตที่ชื่อ เรืออากาศตรี ฉลาด วรฉัตร นักต่อสู้เพื่อประชาธิปไตยของคนสำคัญของเมืองไทย...

การมาปักหลักประท้วงของ ร.ต.ฉลาด ครั้งนี้ก็ด้วยเหตุผลที่ว่าไม่เห็นด้วยกับการที่บุคคลบางกลุ่มและฝ่ายค้านพยายามเล่นเกมการเมืองเพื่อล้มล้างระบอบประชาธิปไตยโดยไม่ยอมส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งเพราะต้องการให้นายกฯ ลาออก จึงต้องมาปักหลักเรียกร้องจนกว่าการเลือกตั้งจะแล้วเสร็จ และยืนยันจะแขวนคอตายทันทีหากไม่ได้นายกฯ ที่มาจากการเลือกตั้ง

ในวันที่ ๙ มีนาคมที่ผ่านมา ร.ต. ฉลาด พร้อมคณะได้เดินทางไปร้องทุกข์กล่าวโทษที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติให้ดำเนินการกับแกนนำกลุ่มคุณสนธิ ลิ้มทองกุล กลุ่มสันติอโศก กลุ่มพันธมิตรกู้ชาติ กลุ่มวุฒิสมาชิก กลุ่มพรรคการเมือง โดยระบุการร้องทุกข์กล่าวโทษไว้ชัดเจนว่า “บุคคลใดจะใช้สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญเพื่อ

ล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญนี้ หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศไทยโดยวิธีการซึ่งมิได้บัญญัติไว้ในรับ

ธรรมนูญนี้มิได้”

โดยยืนยันว่าหากไม่ได้รับการดำเนินการใดๆจะ ปักหลักเรียกร้องอยู่ที่หน้าสำนักงานตำรวจแห่งชาติต่อไป (จาก สยามธุรกิจ)

วิกฤตคือโอกาส สู่ภพภูมิใหม่แห่งการพัฒนา

ศ.นพ.ประเวศ วะสี

มีนาคม ๒๕๔๙

๑. ขณะนี้สังคมไทยโดยรวมกำลังตื่นตัว ทัวพร้อมอย่างไม่เคยมี แต่ขณะเดียวกันหลายคนมีความรู้สึกตีบตัน หดหวัง เศร้าหมอง ว่าการเมืองมาถึงทางตัน หวั่นวิตกว่าจะเกิดความรุนแรงนองเลือดหรือจลาจล

๒. วิกฤตคือโอกาส

เพื่อนคนไทยครับ การหาเป็นเช่นนั้นไม่ ท่านทั้งหลายควรมองในแง่ดีและปีติยินดี เพราะวิกฤตคือโอกาส โอกาสที่สังคมไทยจะยกระดับไปสู่ภพภูมิใหม่แห่งการพัฒนา สังคมไทยโตเต็มภพภูมิเต็มแล้วพัฒนาต่อไปไม่ได้แล้วในภพภูมิเดิม ถ้ายังติดอยู่ในภพภูมิเดิมมันจะตาย ต้องทะลุไปสูภพภูมิใหม่ จึงจะเติบโตต่อไปได้

๓. ภพภูมิใหม่แห่งการพัฒนา

ลูกไก่ที่อยู่ในไข่ เมื่อเติบโตขึ้นจนคับไข่ ถ้าไม่สามารถจิกเปลือกไข่ออกไปสูภพภูมิใหม่นอกเปลือกไข่ มันจะวิกฤตอย่างยิ่งและตาย เด็กที่อยู่ในครรภ์มารดาก็เช่นเดียวกัน เมื่อโตเต็มภพภูมิแห่งชีวิตในครรภ์ แม่จะเจ็บท้องอย่างยิ่งวิกฤตอย่างยิ่ง เด็กต้องออกไปสูภพภูมิใหม่นอกครรภ์จึงเติบโตเป็นผู้ใหญ่ได้ แต่ถ้าออกไม่ได้จะตายทั้งแม่และลูก ในวิกฤตการณ์แห่งการเกิดของทารก แม่จะเจ็บปวดปรี่มว่าจะขาดใจ แต่เมื่อทารกคลอดออกมา คนทั้งหลายพากันปีติยินดี นี้แม่ฉันใด

วิกฤตการณ์ของไทยคราวนี้ ก็เพราะชีวิตใหม่กำลังจะเกิด คนไทยจึงควรเข้าใจ ไม่ฟังเศร้าหมอง ฟังมองในแง่ดี มีสติ มีปัญญา ฟังช่วยกันให้มีการเกิดดี เพื่อให้สังคมไทยเติบโตในภพภูมิใหม่ได้อย่างแข็งแรง

๔. น้ำร้อนปลาเป็น น้ำเย็นปลาตาย

เราได้ยินเรื่องกบอยู่ในหม้อน้ำ ถ้าน้ำค่อยๆ ร้อนขึ้นทีละน้อยๆ กบมันไม่กระโดดหนี เมื่อน้ำร้อนถึงขนาดมันจะตาย แต่ถ้าน้ำร้อนขึ้นโดยกะทันหัน กบมันจะกระโดดหนีและรอดชีวิตได้ นี้แม่ฉันใด สังคมไทยก็เช่นเดียวกัน มีปัญหาหมักหมมเพิ่มพูนขึ้นเรื่อยๆ อย่างน่ากลัว แต่คนไทยก็รู้สึกตัว ทั้งปัญหาในโครงสร้างและวิถีชีวิตของตัวเอง และอันตรายที่รุกรานเข้ามาจากภายนอกในรูปของอารยธรรมตะวันตกอันขาดคุณธรรมและจริยธรรม นำขอบคุณคุณทักษิณที่มาเร่งไฟหม้อน้ำให้ร้อนขึ้นอย่างกะทันหัน ระบุไปทั้งประเทศ ทำให้กบกระโดดกันใหญ่ เพราะกบกระโดดกันใหญ่นี้แหละจึงรอดตาย

๕. การเลือกตั้ง

การคว่ำบาตรการเลือกตั้ง การชุมนุมประท้วง ก็ทำกันไปอย่าไปตกอกตกใจ เมื่อการเมืองภาคประชาชนดำเนินไปอย่างเข้มข้น และถูกต้อง ประเด็นเดียว “ธรรมะจัดสรร” เอง ให้มีทางออกอย่างมหัศจรรย์ โดยบอกล่วงหน้าไม่ได้ว่าคืออย่างไร

ต้องช่วยกันทำวิกฤตให้เป็นโอกาส

ที่สังคมไทยจะสลัดตัวออกจากภพภูมิเก่า

อันคับแคบและเน่าเหม็น

ไปสูภพภูมิใหม่ของการพัฒนา

ที่เปิดพื้นที่ทางสังคมและพื้นที่ทางปัญญา

อย่างกว้างขวาง

เพื่อให้ศีลธรรมนำการเมือง

และศีลธรรมเป็นพลังขับเคลื่อนสัมมาพัฒนา

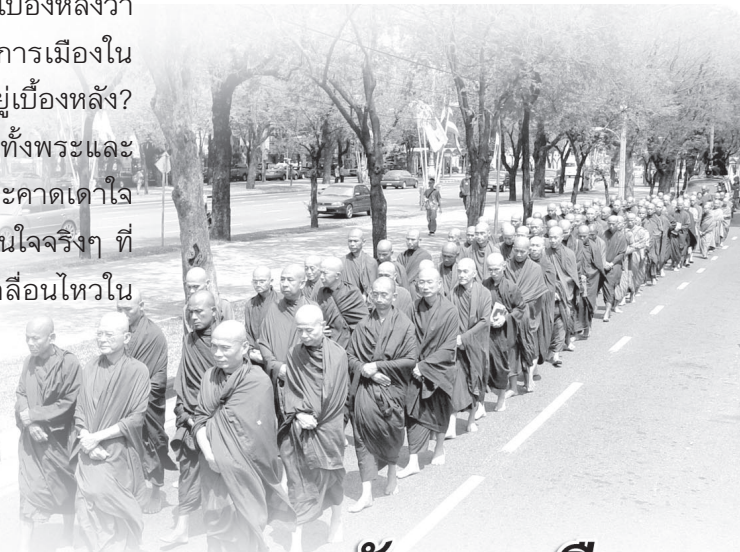
จึงจะเกิดศานติสุขถาวรในสังคมไทย

ปรากฎการณ์ของกองทัพธรรม นำโดย สมณะโพธิรักษ์ และพลตรี จำลอง ศรีเมือง เข้าไปผนึกร่วมกับพันธมิตรเพื่อกู้ชาติและ ประชาธิปไตย ทำให้เกิดเสียงวิพากษ์วิจารณ์ และวิเคราะห์เจาะลึกทั้งเบื้องหน้าเบื้องหลังว่า การเอาศาสนาเข้ามายุ่งเกี่ยวกับการเมืองใน ครั้งนี้ เหมาะสมหรือไม่? มีอะไรอยู่เบื้องหลัง?

จนได้มีการเชิญผู้รู้ในศาสนาทั้งพระและ ขรราวาสมาสนทนากันทางทีวี และคาดเดาใจ สมณะโพธิรักษ์ไปต่างๆ นานา ส่วนใจจริงๆ ที่ ทำให้ท่านพญาไตรธรรมออกมาเคลื่อนไหวใน ครั้งนี้ ท่านโพธิรักษ์มุ่งหวังอะไร?

ก็ขอให้ท่านผู้อ่านใช้ วิจารณ์ญาณของตน เปรียบ เทียบข้อมูลทั้ง ๒ ด้านด้วย ใจกลางๆ เถิด

ปทบาทของศาสนากับการเมือง เป็นฉันใด?

นักเทศน์นักวิชาการแก้ปัญหา ศาสนากับการเมือง

จากส่วนหนึ่งของการ สนทนาเรื่อง **พระพุทธ ศาสนากับการอยู่ร่วมกัน อย่างสงบสุข**

ผู้ร่วมสนทนา

พระราชวิจิตรปฏิภาณ

ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดสุทัศนเทพวราราม

พระเทพวิสุทธิกวี วัดราชาธิวาส

ผศ.รท.ดร.บรรจบ บรรณรุจิ อาจารย์คณะ อักษรศาสตร์ จุฬา

ดร.นิตินันท์ พันทวี ดำเนินรายการ (ออกอากาศ ๔ มีนาคม ๒๕๔๙ ช่อง ๑๑)

พระราชวิจิตรปฏิภาณ- ...ต่อมาก็ประกาศตน เป็นพระอรหันต์แต่เป็นพระอรหันต์แบบเป็น

พระราชวิจิตรปฏิภาณ

พระอรหันต์สิ้นกิเลสในขณะที่นั่งปลสวาะ ขณะปลสวาะ ปี ๒๕๓๒ คณะสงฆ์ก็มา ประชุมกันก็มีการให้ปรับพฤติกรรม ยื่น หนังสือปรับพฤติกรรม ไม่ยอมเข้ามาปรับ พฤติกรรม ต้อรัน ในขณะที่นั้นก็มิต่านพลตรี จำลอง ศรีเมือง ต้องขออภัยนะ เป็นลูกศิษย์ นั้นนะถึงปี ๒๕๓๒ เมื่อไม่ได้แล้วเนีย ทางพระ ธรรมวินัยเขาถือว่าต้องทำปกาสณียกรรม บอทยกเลิกภาวะของความเป็นพระ เพราะว่า ผิดต่อพระธรรมวินัยอย่างร้ายแรง ทั้งในส่วน ของการปฏิบัติในเรื่องการบวช ปาติโมกข์ และการประกาศอวดอูตรีซึ่งพระเขาไม่ทำกัน

เมื่อมีการประกาศไปแล้วเนียโดยทางการ กฎหมายนี่สิ้นสุดความเป็นพระไปแล้ว เขาก็ เลยเปลี่ยนชื่อเป็นสมณะทั้งหมด เขาใช้คำว่า

๑ ปกาศณียกรรม คือ การประกาศธรรมดาๆ นี้เอง ไม่ทราบมีกฎหมายฉบับไหนที่ระบุว่ามีเมื่อประกาศแล้ว ทำให้หมดความเป็นพระ หรืออ้างอิงมาจากโมเมสูตร มุสาวาทวรรคเป็นหลัก

อโศก คราวนี้ที่เขามาประท้วงกันนี้ก็ขอสรุป
ง่ายๆ ไม่ให้เป็นความรุนแรงให้คนเข้าใจว่า
เมื่อไม่ได้รับการรับรอง แต่มีกลุ่มชนเป็น
จำนวนไม่น้อยเหมือนกันก็เป็นหมื่นๆ ละใน
สาขาต่างๆ **บทบาทของสมณะโพธิรักษ์**
และกลุ่มนี้ก็จะขึ้นลงตามบทบาทของพลตรี
จำลอง แต่ ณ ขณะนี้ เมื่อพลตรีจำลองเอา
ทักษิณเข้านี้ณะสะ ก็ไม่ได้รับการยอมรับ ไม่
รู้จะพรรณนาอย่างไร และสองคนนี้ก็อายุ
เยอะแล้ว พ่อแม่ใกล้ๆ จะตาย ถ้าลูกยัง
ไม่เป็นฝั่งเป็นฝา นี้ จะรู้สักอย่างไร

เพราะเงินประเด็นสำคัญที่สุดก็น่าจะ
เป็นว่าถ้าไม่ได้จากรัฐบาลนี้ ก็หวังว่าเดิน
ไม่ตายสุดท้ายก็คือว่าหวังรัฐบาลหน้า
เพราะเงินถ้าล้มรัฐบาลนี้ได้ แสดงว่าบุญคุณ
มีต่อพรรคการเมืองรัฐบาลหน้า นี่จึงน่าจะ
เป็นเหตุที่มาของการที่สมณะกลุ่มนี้ได้ออก
มาประท้วงและยื่นข้อแม้เด็ดขาดข้อเดียวเลย
นายกฯ ทักษิณไม่ออกไม่เลิก และตรงนี้
นั่นเองจึงขอปฏิเสธสมณะกลุ่มนี้เป็นพระ
สงฆ์ไทยเด็ดขาดเพราะมีการปกาสณียกรรม
ไปแล้วเมื่อปี ๒๕๓๒

คุณนิตินันท์- ก็ดูเหมือนว่าจะค่อนข้างลงลึก
นะครับ แต่จริงๆ แล้วก็คือพยายามที่จะอธิบาย
ให้คำจำกัดความคำว่าพระมาประท้วงได้หรือไม่
พระราชวิจิตรปฏิภาณ- ก็ให้คนเข้าใจใจว่า
กลุ่มนี้เป็นใครมาจากไหน

พระเทพวิสุทธิทิกวิ- พูดเรื่องนี้มันก็ค่อนข้างมาถึง
อาตมานิดหนึ่งเหมือนกันนะ

คุณนิตินันท์- ทำไมครับ

พระเทพวิสุทธิทิกวิ- พูดตรงๆ ก็เคยประท้วง
หลายครั้งเหมือนกัน ไม่เคยประท้วงรัฐบาลนะ
แต่ประท้วงสมาชิกรัฐสภา ที่ท่านจะไปออก
พระราชบัญญัติ ยึดวัดบ้าง ยึดที่สาธารณ-
สมบัติกลางบ้าง และการทำของอาตมาไม่ได้
ไปขับไล่ใครนะ เราทำเพื่อปกป้องสาธารณ-
สมบัติ ปกป้องพระศาสนา เสร็จแล้วก็จบกัน

ไม่ได้อาฆาตมาดหมาย ท่านเหล่านั้นต้อง
ออกไป ต้องไม่อยู่ อยู่ไม่ได้ต้องแหกไปข้าง
เราทำหน้าที่รักษาพระศาสนา จบแล้วก็คือจบ
อนุโมทนาสาธุที่ท่านเห็นความสำคัญ และ
เข้าใจที่เรามาทำหน้าที่กัน แล้วก็จบกันไป

พระราชวิจิตรปฏิภาณ- แต่ว่าการทำหน้าที่ของ
ท่านเจ้าคุณ ก็ต้องยึดหลักพระพุทธเจ้า อาตมา
ว่า งานด้านสังคมเนี่ยนะ ใครจะทำอะไรก็แล้ว
แต่ เมื่อคิดว่าคำนั้นเป็นคำว่างาน จะงานส่วน
ตัว ครอบครัว เขต ประเทศชาตินี้ อาตมา
อยากจะให้คำจำกัดความเสียหน่อยว่า ทำไม
ไม่อัญเชิญโอวาทปาติโมกข์ไปใช้ ทำงานแบบ
พระอรหันต์ สร้างสรรค์แบบคนสิ้นกิเลสสิ นั้น
พระพุทธเจ้าท่านสั่งพระ ๑,๒๕๐ รูปนี้ ๑.
อนุปวาโท เมื่อคุณจะทำสังฆกรรมจะต้อง
ไม่โจมตี ๒. อนุปฆาโต จะต้องไม่มีทา ช่มเหง
และฆ่าใคร อีก ๔ ข้อ นั้น อาตมาจะไม่พูดหรอก
แต่คนที่พลาดในทางการทำงานนี้ ถ้าโจมตีมีแต่
ศัตรู ถ้ามีทาคุณจะเป็นฆาตกร นั้นนะขณะ
นี้ นะอะที่แล้วๆ มาที่ท่าน อาจารย์บรรจบคุณก็ดี
ท่านเจ้าคุณคุณก็ดี หรือท่าน ดร.ปรารภก็ดีนี่
เราไม่เห็นใครเอาวิธีการของพระพุทธเจ้า
ไปใช้ ความไม่สงบมันจึงเกิดขึ้น การถาม
ว่าเขาผิดอะไรนี้ หรือผิดประเด็นไหน เป็น
ข้อสงสัยที่เราทำกันได้ แต่การไปโจมตีว่าเขา
ผิดอย่างนั้นเลยนี่ เป็นประเด็นที่ทำได้
พระพุทธเจ้าไม่ทรงให้ทำอย่างนั้น ในคณะ
สงฆ์ของเรา ถ้าสงสัยใครก็จะมารวมกลุ่ม
กัน แล้วเขาจะโจทกันว่าองค์นั้นผิดอย่าง
นี้ๆ นะ จริงไม่จริงไม่รู้แต่มาโจทกันก่อน แต่เขา
จะไม่โจมตีกันท่านดอกเตอร์ เพราะไ้การ
ไม่โจมตีนี้เป็นหลักของการเผยแผ่ศาสนา
๒ ไม่มีทาอย่างนั้นกันด้วยกำลังและพวก ด้วย
อาวุธด้วยศัตรู

คุณนิตินันท์-ครับผม เห็นอาจารย์บรรจบอยาก
เสนอ เพราะเริ่มประเด็นถามที่อาจารย์ก่อน
เมื่อสักครู่

อ.บรรจบ- ก็พอดี พุดต่อจากที่ท่านเจ้าคุณพุดนะชะ ก็หลายคนอาจจะมองว่า **เอ๊ะทำไมพระพุทธศาสนาทำมาอยู่อะไรกับเรื่องนี้ใช้ไหมอะ** ผมก็ขอเรียนอย่างนี้ มันมีคำถามคำถามหนึ่งที่ผมได้ยินมาบ่อย ว่า **พระสงฆ์ควรจะมาเกี่ยวข้องกับการเมืองไหม** คำตอบคือ

คุณนิตินันท์- เป็นกิจของฆราวาสหรือเปล่า พระสงฆ์มาอยู่ทำไม ?

อ.บรรจบ- คำตอบที่น่าชื่นใจก็ได้หลักฐานมาจาก คัมภีร์ทางพระพุทธศาสนา นะครับ ซึ่งก็ใช้ตอบอยู่ว่า **ถ้าพระสงฆ์เข้าแล้วการเมืองมันสงบเย็น ก็ควรเข้าไป** ตรงนี้ที่พูดอย่างนี้ไม่ใช่พูดเอาใจพระ แต่พูดตามหลักฐานที่ปรากฏใน คัมภีร์ก็คือว่า ตอนที่พระพุทธเจ้าไปประทับที่เมืองกบิลพัสดุ์ไปโปรดพระประยูรญาติ ญาติของพระพุทธเจ้าขัดแย้งกัน แล้วก็ทะเลาะกัน จนถึงขั้นยกทัพประจันหน้ากัน เป็นเรื่องที่น่ากลัวมาก เพราะเหตุผลก็คือผลประโยชน์ไม่ลงตัว แย่งชิงผลประโยชน์ในสมัยนั้นก็คือการแย่งน้ำทำนา เพราะเกษตรกรรมเป็นงานที่กษัตริย์ส่งเสริม ก็ต้องใช้แม่น้ำสายเดียวกันคือแม่น้ำโรหิณี

ทีนี้ถ้าคนไหนมาก่อนแย่งน้ำไปก่อนก็จะได้ประโยชน์ก่อนอีกฝ่ายที่ไม่พอใจก็จะประท้วงแต่ว่ารุนแรงก็ถึงขั้นยกทัพประจันหน้ากันแล้วปีนั้นพระพุทธเจ้าท่านประทับอยู่ที่นั่นด้วยท่านก็ไปเสด็จอยู่กลางทัพเลย

แล้ววันหนึ่งท่านก็ไปห้ามจนกระทั่งให้ยุติกันได้ว่า ระหว่างความเป็นกษัตริย์ที่เป็นพระญาติกันเนี่ยกับน้ำ อันไหนมีค่ามากกว่ากัน พระญาติก็เห็นคล้ายกันว่าความเป็นกษัตริย์นี้มีค่ามากกว่า ส่วนน้ำเป็นเรื่องธรรมชาติที่มันไหลตามวาระแล้วแบ่งกันได้ พอตกลงกันได้สติตรงนี้บ๊อบก็เลิกทะเลาะกัน

แล้วก่อนที่จะมาถึงเรื่องนี้ พระพุทธเจ้าเข้าไปเตือนเป็นวาระอย่างเช่น ศากยะประชุมกันในระบบสภา มีการถกเถียงกันแล้วใช้

ความรุนแรง แล้ววันหนึ่งพระพุทธเจ้าท่านเสด็จผ่านไปกลางสภาเลย มีการถกเถียงกันและใช้คำรุนแรง ก็ถูกโจมตีจากพวกสภาที่ประชุมกันนั่นนะครับ ชี้หน้าว่าพระพุทธเจ้าสมณโคดมนี้ไม่มีมารยาท รู้ไหมที่นี้คือสภาที่ประชุม เข้ามาอย่างนี้ได้ยังไงไม่มีมารยาทเลย

พระพุทธเจ้าท่านก็บอกว่าที่ประชุมใดที่ไม่ได้พูดกัน ด้วยวิสุจริต กล่าวแต่่วิจิตุจริต มีการด่าทอพูดคำหยาบกัน พูดส่อเสียด และก็พูดเท็จที่ประชุมนั้นไม่จัดเป็นสภา จากนั้นพระองค์ก็เสด็จกลับ เพราะฉะนั้นตรงนี้จะมองเห็นแล้วว่าตามหลักของพระพุทธศาสนา นั้นนะสภานั้นเป็นคำสูง เป็นที่ที่ให้คนมีปัญญาไปใช้ประโยชน์ในการเสนอแนวคิด แต่ทำไมใช้เป็นที่ให้คนไปด่ากันอย่างหยาบคาย **ผมจึงคิดว่าหลักพระพุทธศาสนา ก็สามารถตอบได้ว่าในปัจจุบันนี้หลักพระพุทธศาสนา พระสงฆ์ก็ตี เข้าไปเกี่ยวข้องการเมืองได้ เมื่อเข้าไปแล้วต้องเข้าไปให้สติแก่สังคมแก่นักการเมืองหรือแก่การเมืองให้เกิดความสงบหรือแก่ประชาชน**

คุณนิตินันท์- ไม่ใช่ไปประท้วงซะเอง

อ.บรรจบ- ไม่ใช่ ถ้าไปอย่างนั้นมันเป็นการไปแบ่งฝ่าย ไปทำให้เกิดมิตรเกิดศัตรู พระสงฆ์จะต้องอยู่กับทั้ง ๒ ฝ่าย อยู่กับคนดีเพื่อให้คนดีทำดียิ่งขึ้น อยู่กับฝ่ายที่เป็นคนชั่วเพื่อสอนให้คนชั่วให้เป็นคนดี

คุณนิตินันท์- ถามในทางตรงข้าม ถ้าเกิดเหตุการณ์ขัดแย้งกันมา แล้วพระสงฆ์เข้าไปแก้ปัญหาได้ พระสงฆ์เพิกเฉย ไม่สนเลย ผิดไหมครับ

อ.บรรจบ- คืออย่างนี้อะ ถ้าถามว่าไม่ใช่กิจของสงฆ์ก็ไม่ผิด แต่ถ้ามองถึงว่าพระสงฆ์ต้องรับผิดชอบสังคม พระศาสนาที่อุบัติขึ้นมา พระพุทธเจ้าอุบัติขึ้นมาในโลกเพื่อขจัดทุกข์ของชาวโลกของสังคม ขณะนี้ชาวโลกกำลังมีความทุกข์เรื่องความขัดแย้งกัน

เรื่องความเข้าใจผิดเรื่องของกิเลสตัณหา
พระสงฆ์ต้องเข้าไปให้สติ ต้องพูดให้เขา
ตรงนี้ ไม่ผิด ถ้าอย่างนี้ไม่ผิดครับ ถ้าเพิก
เฉย ถ้ามีทางที่จะทำได้ ถ้าเพิกเฉย ก็ถือว่า
ผิด นะครับ เพราะฉะนั้นต้องเป็นหน้าที่
ต้องเข้าไปทำให้ได้

คุณนิตินันท์- ง่ายๆ แต่ทำยากนะครับ
พระราชวิจิตรปฏิภาณ- อย่าลืมที่คำจอมตีเขา
คือความสงสัยบางอย่างถามซะก็ได้ แต่จะ
ถามหรือจะด่าถ้าถามเป็นข้อสงสัย แต่ถ้า
ด่าเป็นข้อกล่าวหา เห็นโทษของคำถามว่า
เป็นประโยชน์ไหม เห็นโทษของการใส่
ความเป็นโทษไหม แล้วจากนี้จะหาकिनกัน
อย่างอดอยากยากแค้น ผลกรรมที่เราด่า
คนอื่นเขานี้ะ บางทีเขาไม่ตอบแทนเราโดย
ตรงหรือทันทันดอกเตอร์ เขาเบียด ลูกตัวเอง
เรียนโรงเรียนใหม่ ไม่ ญาติเอ็งทำงานไหน ไม่
เขาเรียกว่า รุกเจียบ ไอ้คนที่เขาด่าเขานะรูก
สว่าง รุกตั้งแต่เวลาที่เขาจะตอบแทนอย่าง
สาสมเขาเรียกว่ารูกเจียบ เมื่อเกิดความยุ่ง
ยากในวันหลังนึกถึงว่า วิกรรม เขาเรียกวิจิ
ตุลริตนี้ได้มาทำร้ายเราแล้วอาตมาจึงเห็นว่า
ไม่มีอะไรที่เป็นทุลริตในโลกนี้ะอะที่จะแพร่
กระจายและเลวร้ายเท่ากับวิทุลริต โดย
เฉพะอย่างยิ่งผลสุวาท และการกล่าวเสียดลกัน

**เจาะใจลึกๆ
ของพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์**

มีทั้งผู้หวังดี ทั้งห่วงใย และมีทั้งที่เป็นญาติ
ธรรมวงในด้วยตัวเอง เข้ามาทั้งต่อรอง ทั้งตั้ง
คำถามว่า จะเปลืองตัวมากไปไหม? จะออก
ตัวเร็วไปหรือเปล่า? ซึ่งส่วนใหญ่จะมีนัยที่ห่วง
ใยคล้ายๆ กัน ด้วยคำถามที่สำคัญๆ ดังต่อไปนี้
ผู้ห่วงใย- ก็กราบเรียน พ่อท่านนะครับว่าผม
เป็นห่วง
พ่อท่าน- อ้า..ขอบคุณขอบคุณก็ดี
ผู้ห่วงใย- จังหะวะนะครับ ตรงที่ว่ายังน่าจะรอ

จังหะวะคู่อีกซักกระยะนึงเพราะว่าตอนนี้...
พ่อท่าน- คุณห่วง คุณจำลองก็ห่วง คุณจำลอง
ก่อนตัดลินนี่ก็พูดกัน คุณจำลอง พูดกับพวก
เราเลย ว่า พวกคุณรักทักษิณ คุณไม่รักทักษิณ
เท่าผมหรอก พูดเมื่อสักสองวันนี่เอง แต่ถึง
วาระเวลานี้ ผมก็ต้องใช้การตัดลินแล้ว แกก็
ไม่พูดแรงเพราะแกก็จะว่าจริงๆ ก็เหมือนน้อง
จริงๆ จะไปทำยังไง แกก็ต้องรักประเทศชาติ
มากกว่า (หัวเราะ)
ผู้ห่วงใย- ผมว่าท่านก็น่าจะอยู่บนหิ้งมากกว่าที่
จะให้ใคร...
พ่อท่าน- เพราะอาตมาไม่กลัวหรืออาตมาไม่
กลัว อาตมาไม่ได้หลงใหลว่าอาตมาอยู่บน
หิ้งเพื่อให้คุณมาราบเคารพบูชา อาตมาทำงาน
ใครจะดูถูกดูแคลนใครจะเหยียบย่ำอาตมาไม่
มีปัญหา อาตมาไม่ติดใจ เป็นแต่เพียงว่าอันนี้
ต้องช่วยกันให้มีประโยชน์ต่อสังคมมนุษยชาติ
เป็นผลในกาลเวลาที่ควร อาตมาก็ใช้ลัทธิปริส
ธรรมของอาตมาตามควร
ผู้ห่วงใย- ผมเพียงแต่อยากให้ทางสันติอโศก
หรือท่านมีบทบาทที่อย่าเปลืองตัวมากนัก
ไม่อยากจะเปลืองตัวมากนัก
พ่อท่าน- อ้า..ก็เป็นการรักตัว ไม่เป็นไรหรอก ก็
ติดตามความเห็นของคุณถ้าเชื่อมั่นไม่ควรจะ
เปลืองตัวก็ไม่ควร แต่ถ้ามันจำเป็นมันสมควร
จะเปลืองตัว เราก็ไม่ต้องไปหลงตัวรักตัวเกินไป
ไม่เป็นไร ถ้าเพื่อเห็นว่ามันจำเป็นแล้ว
อาตมาเห็นว่าคราวนี้แข็งแรงร้ายนักหนาหนัก
หนาสาหัส เพราะอำนาจลึกลับอำนาจของ
รัฐบาล อำนาจของทางด้านอำนาจของ
ประเทศขณะนี้เขายังมีอยู่สูงมากเลย เพราะ
งั้นถ้าไม่รวมตัวกัน ก็ไม่รู้จะทำยังไง อาตมาก็
ไม่ได้ไปเร่งรัดไม่ได้ไปบังคับพวกเขา ก็ยังไม่รู้
เลยว่า พวกเราจะออกมาช่วยกันเท่าไร พวก
เราก็มีอยู่สองฝ่าย จะมีกันมากเท่าไรก็ตาม
ตามบุญตามบารมี อาตมาก็กลางๆ อาตมาก็
ไม่ได้ไปบังคับใคร ชาวอโศกขอเพียงแต่ทำให้รู้

ความจริงให้ลึก เปลี่ยนแปลงยาก อย่างคุณรักทักษิณ ก็ยังเปลี่ยนแปลงไม่ได้ อย่างคุณยังมีอีกเยอะเหมือนกันในชาวโศก เพราะฉะนั้นก็ต้องห่วงหอรอก ชาวโศกบางพวกที่เค้าใช้วิจารณ์ของเค้า จะตัดสินใจไปตามภูมิของเขา แล้วพวกที่ไม่ไปช่วยอยู่อย่างพวกคุณ ชาวโศกเองนี่แหละก็ยังมีเยอะ เพราะเราไม่ได้มาเผด็จการไม่ได้นั่งมาบังคับกัน

ผู้ห่วงใย- การอยู่บนภูตยังงี้ไม่ทราบว่าจะเหมาะไหมครับ

พ่อท่าน- อาตมาเป็นคนอยู่บนภูตมา แต่ตอนนี้จำเป็นที่อาตมาก็จะต้องช่วยประชาชนส่วนใหญ่ เพราะอาตมามีข้อตัดสินใจและมีเหตุปัจจัยและดูกาลเวลาสมควรไหม ตัวเราจะต้องทำยังไงก็ทำตามทีพระพุทธเจ้าสอน ต้องชมคนชั่วหรือว่าต้องตีเตือนคนชั่ว เราควรจะไปช่วยกันตีไหม พระพุทธเจ้าก็สอนมา ไม่ใช่ว่าเป็นกลางอยู่บนภูตเขากัดกันปล่อยให้เขากัดกันตายโดยที่เรารู้อะไรผิดอะไรถูกแต่ไม่ช่วยข้างไหน คนเป็นกลางต้องเข้าข้างคนดี ให้ช่วยคนดีและจะต้องอย่าไปให้ไปช่วยคนชั่ว ไม่เช่นนั้นสังคมบรลัษ **จริงๆ แล้วโศกเราไม่ทำอะไรเลยก็ไม่มีปัญหาอะไร** ไม่ได้ไม่เสียอะไร แต่เราจะปล่อยให้ส่วนที่ควรจะดี ส่วนถูกต้องมันถูกล้างไม่ถูกต้องกลบกลืนนี้มันไม่ควรใช้ใหม่ เพราะมันเห็นได้ถึงถึงคราวหนัก หนักมากเลยเหตุการณ์ครั้งนี้หนักมากไม่เคยมีปรากฏในประเทศไทย ครั้งนี้เป็นเหตุการณ์ที่จะเป็นประวัติศาสตร์ไปทั่วโลก ถ้าชุมนุมคราวนี้เป็นกลุ่มชุมนุมที่ทำได้สันติ ทำได้ดีทาง ทำได้ อย่างงาม และทำให้เปลี่ยนแปลง โดยสงบสุด ยอด ประเทศไหนๆ ก็จะต้องเชิดชูสรรเสริญ ยกย่องประชาธิปไตย และก็ดูจะเป็นไปได้ด้วย ๑๕ ครั้งทีสนธิก่อมวลขึ้นมาเนี่ย ไม่เกิดความวุ่นวายทั้งๆ ที่ควรเกิด ทั้งๆ รัฐมนตรีหาเรื่องมากวนมาทำอะไรต่ออะไรให้เกิดจลาจลให้เกิด วุ่นวายก็ทำได้สำเร็จมา จนกระทั่งครั้งสุดท้าย ครั้ง ๑๑ กุมภาพันธ์ ก็แสดงว่ามันมีเหตุปัจจัย

เพราะครั้งสุดท้ายนี้มันมีอะไรชัดเจนที่สุดก็คือ ทหารตำรวจ แม้ตำรวจก็ไม่มีไม่ถือกระบองมาเลย นี่คือสิ่งที่ให้สัญญาชัดเจน และเรารู้ข้อมูลลึกลงว่า งานนี้ตำรวจและทหารไม่ก่อกวน มีแต่จะช่วยรักษาความสงบให้เกิดจริง ปฏิบัติตามหน้าที่ แม้ผู้ที่ต้องการให้มันเกิดเหตุการณ์ไม่ดีเพื่อที่จะเกิดการล้มล้างเพื่อที่จะอะไรต่ออะไรแล้วแต่ แต่ผู้ที่เป็นกลไกคือตำรวจทหาร ผู้เป็นกำลังที่จะดูแลประเทศให้สัญญาแล้วไม่มี และก็ได้แสดงพฤติกรรมที่เห็นเป็นสัญญาเลย ว่า เกิดอย่างพฤษภาทมิฬก็ไม่มี ๖ ตุลากร็ยังไม่มีใหญ่ เพราะการเมืองแบบนี้ในประเทศไทย เกิดได้ยาก จะเป็นประชาธิปไตยที่เป็นสันติ เป็นประชาธิปไตยที่ยิ่งใหญ่มาก เป็นประวัติศาสตร์ที่ต้องบันทึกไว้จารึกไว้ในโลก เพราะฉะนั้นน้ำหนักของชาวโศกเราเนี่ย เรามั่นใจว่าเรามีเนื้อตัวของจิตวิญญาณที่จะสันติอหิงสาคงมันที่สุด และเราก็คงจะไปช่วยมวลที่มันจะเกิดสิ่งดีงามอันนี้ให้มีพลังที่จะเกิดสันติและอหิงสา ถ้าไม่เช่นนั้นมวลใหญ่นี้มันก็จะไม่มีน้ำหนักมากพอ อันนี้ถ้าไปเสริมน้ำหนัก ก็จะยิ่งดีมันก็จะเกิดปรากฏการณ์อันพิเศษ อันนี้ขึ้นมาในโลก

บทสรุป นัยสำคัญที่พ่อท่านให้สัมภาษณ์นักข่าวเหมือนแผ่นเสียงตกร่องตลอดเวลาว่า เป้าหมายหลักของเราในครั้งนี้ คือ มาช่วยทำให้เกิดความสงบเรียบร้อย พวกเราเหมือนหยดน้ำเล็กๆ ที่คิดว่าจะเข้ามาช่วยผสมผสานทำให้เกิดความเย็น ความสงบขึ้นได้

ส่วนมุมมองของนักการศาสนา แม้แต่พระทางมหาเถรสมาคมจะไม่เห็นด้วย เราก็คงต้องเคารพในความเห็นของเขาตามระบบประชาธิปไตย ยิ่งในพุทธศาสนาเรามีสุดยอดประชาธิปไตยที่เป็น **“นानาสังวาส”** อยู่แล้ว ซึ่งพระพุทธเจ้าทรงให้เคารพความแตกต่างอย่าง ไม่ไปก้าวก้าวหรือละเมิดสิทธิของกันและกันเพื่ออยู่ร่วมกันบนความแตกต่างอย่างสันติ มิใช่แตกแยกจนอยู่ร่วมกันไม่ได้ **๒**

หยุด ระบอบทักษิณ!

ช่วยกันกู้ชาติ กู้ประชาธิปไตย
ของเราคืนมา

๑. ระบอบทักษิณ...

ยกยอรัฐธรรมนูญ
ยึดครองประชาธิปไตย

ทักษิณาธิปไตย

มีเปลือกมาจากการเลือกตั้ง
แต่ความคิดและความเคลื่อนไหวเป็นเผด็จการ

เห็นผู้คนเป็นเพียงเซลล์ของรัฐ เป็นดินน้ำมันที่ต้องถูกปั้นแต่งโดยกระบอกเสียงโฆษณาชวนเชื่อ และอำมิสลลินจำงหลากหลายรูปแบบ

ระบอบนี้จะบริหารบ้านเมืองด้วยความคิดเผด็จการ ข้าราชการต้องเป็นข้าของรัฐบาล ไม่ใช่ข้าของบ้านเมืองงบประมาณแผ่นดินต้องเป็นบงของนายกฯ ตั้งบงกลาง บงกองสลากไปใช้ได้ตามอำเภอใจ ช่วงเลือกตั้งก็ต้องเอา

๔ วิกฤต จากระบอบทักษิณ

๑. ระบอบทักษิณ...

ยกยอรัฐธรรมนูญ ยึดครองประชาธิปไตย

๒. ระบอบทักษิณ...

หลงใหลทุนนิยมใหม่จนลืมประเทศชาติ

๓. ระบอบทักษิณ...

โกงกินชาติบ้านเมือง

๔. ระบอบทักษิณ...

ทำให้บ้านเมืองสิ้นความสงบสุข

มาใช้ผ่านหน่วยราชการผลิตสื่อหาเสียงให้พรรครัฐบาลสูญเงินแผ่นดินนับพันล้านบาท ในทางการเมืองนั้น เมื่อชนะเลือกตั้งแล้ว ประชาธิปไตยจะไม่มีพื้นที่ทำงานในระบอบนี้เลยทั้งในคณะรัฐมนตรีในสภาและในตัวพรรคไทยรักไทยเองทุกอย่าง จะขึ้นกับตัวนายกฯ ทักษิณทั้งสิ้น

ส่วนองค์กรอิสระทั้งหลายก็จะถูกครอบงำจนไร้พลังตรวจสอบควบคุมรัฐบาลไปโดยสิ้นเชิง อำนาจสูงสุดในระบอบจึงอยู่ในกำมือนายกฯ ทักษิณ แต่เพียงผู้เดียวไม่ต่างจากระบบประธานาธิบดีเผด็จการแต่อย่างใดเลย

ตกอยู่ใต้ระบอบทักษิณเมื่อใด

ประชาธิปไตยไทย

จะเหลือแต่ซากสังหาร

เป็นเช่นฝัดบที่ไร้วิญญาณ

ตกอยู่ใต้บงการเผด็จการไปตลอด...

ระบอบทักษิณไม่เคารพรัฐธรรมนูญ

เมื่อครอบครัวยิววัตร รวมหุ้นชินคอร์ปขาย ให้กลุ่มทุนลิงคโพร ได้เงิน ๗.๓ หมื่นล้าน มี ร่องรอยการกระทำผิดกฎหมายมากมาย ทั้ง ขาดคุณสมบัตินายกฯ ตามรัฐธรรมนูญ ใช้ อำนาจรัฐในทางทุจริตอุ้มชูชินคอร์ป, หนีภาษี, ละเมิดกฎหมายตลาดหลักทรัพย์, กฎหมาย ประกอบธุรกิจคนต่างด้าว, กฎหมายโทร- คมคมนาคม, กฎหมายควบคุมการขนส่งทาง อากาศสัญญาสัมปทานดาวเทียมไทยคมฯ ผู้คนก็ลุกฮือขึ้นกล่าวหาคัดค้าน

แทนที่นายกฯ ทักษิณจะยืนหยัดต่อสู้อคติ โดยของอาจ ทั้งในศาลรัฐธรรมนูญหรือในที่ ประชุมรัฐสภา นายกฯ ทักษิณกลับใช้อำนาจ ยุบสภาอ้างว่าจะให้ประชาชนตัดสินใจ แล้วยัง กำหนดให้เลือกตั้งด้วยเวลาอันเร่งรัดเอา เปรียบฝ่ายค้านจะต้องบอยคอตไม่ส่งคนลง รับสมัครเลือกตั้ง มาถึงจุดนี้แทนที่จะรู้จัก ทบทวนแก้ไขไม่นำพาประเทศไปสู่อนาคตอัน วุ่นวายไร้เสถียรภาพ นายกฯ ทักษิณและ บริวารกลับแอบอ้างยึดรัฐธรรมนูญมาเป็น ของตน กล่าวหาฝ่ายอื่นว่าใช้กฎหมาย ไม่เคารพ กติกาจนทุกวันนี้

นี่คือพฤติกรรมยกยอรัฐธรรมนูญ ยึดครองประชาธิปไตยเป็นของประชาชน อยากร้ายางอายุที่สุด เป็นการใช้สิทธิยุบสภา หนีคดี ผิด “วิถีทาง” แห่งรัฐธรรมนูญอย่าง ปฏิเสธไม่ได้ การใช้อำนาจโดยฉ้อฉลอย่างนี้ ในทางกฎหมายเรียกว่าเป็นการใช้สิทธิโดย

ไม่สุจริตไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือวิถีทาง แห่งรัฐธรรมนูญ

ประชาชนย่อมมีสิทธิต่อต้านโดยสงบ ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๖๕ ที่บัญญัติให้สิทธิ ต่อต้าน การยกยอรัฐธรรมนูญยึดครอง ประชาธิปไตย โดยพรรคการเมืองบ้าอำนาจ ไว้อย่างชัดเจนยิ่ง

เมื่อเข้าใจถึงกรอบการใช้สิทธิโดยถูก ต้องตามรัฐธรรมนูญได้เช่นนี้แล้ว ระบอบ ทักษิณจะตกเป็นจำเลยฐานครอบครอง อำนาจปวงชนแล้วบังอาจยกยอรัฐธรรมนูญ ยึดครองประชาธิปไตยไปในทันทีการยึดครอง โดยวิธีนี้มีความแตกต่างจากเผด็จการทหาร ก็ ตรงที่ใช้วิธียกยอหลอกลวงประชาชนไม่ปล้น เอาตรงๆ ซึ่งหน้าเท่านั้นเอง

โดยฐานคิดเช่นนี้ การที่ทักษิณและ บริวารรับใช้ เผ่าแต่ชู้หน้ากล่าวหาฝ่ายกษัตริย์ ภูประชาชนไทย ว่าเป็นฝ่ายกฎหมายไม่เคารพ รัฐธรรมนูญ จึงไม่ต่างไปจากโจรใจร้ายชิงทรัพย์ที่ หน้าด้าน กล่าวหาตัวประกันผู้ไว้วางยัดขืนว่าเป็น พวกกกฎหมาย ไม่ยอมนั่งรัดเข็มขัดนั่งให้เป็น ระเบียบผิดกฎการบินสากล หรือไม่ต่างไปจาก โจรข่มขืนที่อ้างว่าข่มขืนหญิงได้แล้ว หญิง นั้นต้องตกเป็นภรรยาตามกฎหมายของตนแต่ อย่างใดเลย

นี่จึงเป็น วาทกรรมแห่งการบิดเบือนที่ถูกลง เห็นประชาชนเป็น ควาย อย่างชัดแจ้งที่สุด ในประวัติประชาธิปไตยไทย

๒. ระบอบทักษิณ...

หลงใหลทุนนิยมใหม่
จนลืมประเทศชาติ

ระบอบทักษิณได้ถูกทุนอเมริกาและ
หุ้นส่วนคือ ทุนสิงคโปร์ชักจูง กล่อมเกลามาให้เข้า
เป็นสาวกของลัทธิ “ทุนนิยมใหม่” ไปเรียบร้อยแล้ว

“ทุนนิยมใหม่” เชื้อมันว่า **กลไกการ
แข่งขันเสรีเป็นทั้งวิธีการและเป้าหมายอัน
ศักดิ์สิทธิ์** ที่จะนำผู้คนทั่วทั้งโลกไปสู่โลกพระ
ศรีอาริยะ สิ้นทรัพย์ทุกอย่างต้องแปลงเป็นทุน
เข้าสู่ตลาด ทั้งสูตรยารักษาโรคเอดส์ ทั้งสิทธิ
ปีกไม้ไฟเลี้ยงหอยชายฝั่ง, สิทธิในวงโคจรดาว
เทียม, สิทธิปั่นไฟขาย ฯลฯ ต้องสามารถ
เปลี่ยนมือเป็นสินค้าขายให้ใครก็ได้ ขายใน
ราคาเท่าใดก็ได้ ไม่ว่าจะใครเหล่านั้นจะเป็นคน
ไทยหรือคนต่างชาติ ได้กำไรแล้วจะนำไปลงทุน
ที่ไหนก็ได้ คำว่า “เศรษฐกิจชาติ” ต้องไม่มี
อยู่ในปทานุกรมเศรษฐศาสตร์อีกต่อไป

ใครลงทุนทำอะไรแล้วก็ต้องขายได้ทุกแห่ง
จะไม่มีกำหุ้มชูดูแลปกป้องคนเล็กคนน้อย
กระเทียมไทย ผลไม้ไทย ปากกาไทยจะตาย
ด้วยสินค้าจีน โคนมไทยจะตายด้วยโคนิวซีแล
นด์ ด้วยโคออสเตรเลีย ก็เป็นเรื่องธรรมดาที่
ต้องเป็นไปตามกฎตลาดเสรี อันศักดิ์สิทธิ์เป็น
นิรันดร์กาล

ในส่วนผู้คนนั้นก็เช่นกัน ต้องมีเสรีขาย
แรงงาน ขายฝีมือได้ทุกแห่งในโลกบัณฑิตไทย
สู้บัณฑิตฝรั่งไม่ได้ ก็ต้องยอมหลีกหนีไปทอผ้า
ในโรงงาน

การลงทุนร่ำเรียนพัฒนาตนเองของ
เยาวชนไทย ครอบครัวก็ต้องลงทุนด้วยตนเอง
เพราะรัฐจะเลิกอุดหนุนการศึกษา ปล่อยให้
ค่าเล่าเรียนลอยตัวโดยรัฐบาลจะให้**กู้ก่อนผ่อน
ทีหลัง** ได้ปริญญาเมื่อใด...

ก็แบกหนี้ไม่ต่ำกว่าสองแสนบาท

สำหรับการลงทุนให้บริการตามหน้าที่ของ
รัฐนั้นก็ ต้องทำเป็นโครงการยักษ์หรือ
เมกะโปรเจกต์ ชีวิตเศรษฐกิจทั้งการเดินทาง
การขนส่งสินค้า การใช้น้ำประปา, ใช้น้ำเพื่อ
การเกษตร, การใช้ไฟ แม้กระทั่งการศึกษานั้น
คนไทยต้องถูกรัฐบาลลอยแพให้กลายเป็นลูกค้า
จ่ายค่าตอบแทนให้กับต่างชาติ ที่เข้ามาลงทุน
ทั้งหมดทั้งสิ้น รัฐบาลจะกลายเป็นเพียงนาย
หน้าคอยตัดแบ่งตลาด หรือคนไทยผู้บริโภคไป
ขาย ให้ทุนต่างชาติโดยสมบูรณ์เท่านั้น

นอกจากจะฉุดกระชากลากเศรษฐกิจที่
เป็นทางการ ไปอยู่ในเงื้อมมือของต่างชาติแล้ว
เศรษฐกิจชาวบ้านกลับถูกทำให้เป็น **เศรษฐกิจ
ขอตาน**แทนที่จะกำหุ้มชูให้เข้มแข็งก้าวเข้าสู่ตลาด
อย่างมั่นคงเป็นตัวของตัวเอง กลับถูกมองถูก
แบ่งแยกเป็นเช่น เท็บหมดในนิเวศเศรษฐกิจ
แล้วเรียกว่า **“ราคาผูก”** แทนที่จะเป็น **“ราคาฝอย”**
ที่ช่วยเสริมสร้างเชื่อมโยงมีส่วนกับความ
เจริญโดยรวมของประเทศอย่างมีศักดิ์ศรี
ความอับจนหมดความเชื่อมั่นเฟ้ารอแต่เงิน

กองทุน, โคได้ทุนบ้าน หรือลงทุน ดินร่นลงทุน
 หาดาวสินค้าไอทีที่สุ่มเสี่ยง คอยแก่งแย่ง
 เศรษฐกิจและความเมตตาของพรรคไทยรักไทย
 หรือคอยหาข่าวฝรั่งให้ลูกสาว จึงเป็นความจริง
 ที่น่าเศร้าสลดยิ่ง

ภายใต้แนวทางเช่นนี้เป็นที่แน่ชัดว่า
 ทักษิณโณมิกส์จะนำเศรษฐกิจไทยไปสู่ความ
 เป็นทาสเต็มรูปแบบ ที่ดินและฐานทรัพยากร
 จะถูกยึดครองโดยต่างชาติ การผลิตและ
 บริการสำคัญจะเป็นของทุนนอกกำไรส่วนเกิน
 จะถูกดูดออกนอกประเทศทุกขณะ การลงทุน
 จะหมุนกลับลงมาน้อยพร้อมจะบินหนีไปที่อื่น
 เงินออมของชาติจะลดลง ผู้คนจะตกเป็น
 เพียงผู้ใช้แรงงานทั้งในเมืองและในทุ่งนา
 นวัตกรรมและการตลาดของตนเองจะไม่มี
 สมอไม่ต้องการ ขอแรงงานราคาถูกเท่านั้นก็พอ

**ความเชื่อมโยงของการผลิตและบริการ
 ในประเทศจะสิ้นสูญความเข้มแข็ง โดยรวม
 จะหมดไป กลายเป็นถิ่นฐานที่มีข้าวแต่ละ
 มือกินอยู่ได้เพราะหากินโดยอาศัยฐาน
 ทรัพยากรราคาถูกและแรงงานราคาถูก
 เท่านั้น**

**ทำไม ระบอบทักษิณจึงยอมจำนนต่อ
 ทุนโลก ยอมทอดทิ้งหน้าที่ของรัฐ ยอมละทิ้ง
 เอกราชทางเศรษฐกิจ และยอมให้คนเล็ก
 คนน้อยในบ้านเมืองถูกข่มเหงรังแกสิ้น
 อนาคตได้ถึงเพียงนี้?**

คำตอบ น่าจะอยู่ที่ ชุดความคิดเป็น
 ประการแรก ที่แม้เท้าจะติดดิน อยู่ที่เมืองไทย

แต่หัวใจและสมองกลับอยู่เมืองฝรั่ง จนมอง
 ไม่เห็น ไม่เชื่อมั่นในการเติบโตที่เฟื่องและพึ่งตน
 เองของเมืองไทย ไม่รู้จักคิด ไม่รู้จักเหนียว
 ยากทุ่มเทพพัฒนาเศรษฐกิจชาติให้เข้มแข็งและ
 มีสัมพันธ์กับเศรษฐกิจโลกาภิวัตน์ อย่าง
 รอบคอบชาญฉลาด ด้วยที่ตั้งทางภูมิศาสตร์
 ที่สร้างสรรค์ขึ้นอย่างมั่นคงเช่นนานาประเทศ

ในประการที่สอง อยู่ที่ความอับจนของ
 นโยบายอัดฉีดแบบทักษิณโณมิกส์ที่ต้อง
 พยายามอัดเงินสาธารณะเข้าไปในเศรษฐกิจ
 ด้วยมาตรการประชานิยมต่างๆ นานา ครั้น
 เมื่อเงินรัฐแห้งเหือดเริ่มขาดมือ ก็ต้อง...

- เรื่อง แปรรูปรัฐวิสาหกิจเข้ตลาดหลักทรัพย์
- เรื่อง เปิดการค้าเสรี
- เรื่อง โครงการเมกะโปรเจคต์

เพื่อจะล่อเงินทุนต่างชาติเข้ามาใน
 เศรษฐกิจที่เริ่มขาดเลือด ขาดความดัน จน
 หายใจไม่ออกอีกครั้งให้จงได้ อนาคตของบ้าน
 เมืองของผู้คนในระยะยาวจะเป็นเช่นใด ก็
 ต้องห้ามเถียงห้ามคิด เพราะนี่คือทางออก
 เพื่อความอยู่รอดเฉพาะระบอบทักษิณ แม้
 ผู้ประกอบการในไทยจะล้มเลวจนวายสับสน
 ล่มจมกันอย่างไร ระบอบทักษิณนี้ก็จะใช้กำลัง
 เผด็จการกดหัวผู้คน จุดลากเศรษฐกิจไทยไป
 เดินซัดเซ เคว้งคว้างเป็นเช่น หมาบนทางด่วน
 โลกาภิวัตน์อย่างสุดแรงเลยทีเดียวน

**ถ้าไม่ยอมจำนนจนสิ้นชาติ
 เราต้องหยุดระบอบทักษิณ
 ให้จงได้!**

๓. ระบอบทักษิณ...
โกงกินชาติบ้านเมือง

ระบอบทักษิณมีคอร์รัปชันเป็นลมหายใจเข้าออก เพราะคอร์รัปชันเป็นทั้งเหตุและผลของระบอบนี้ เริ่มจากต้องมีค่าใช้จ่ายในการซื้อเสียงเลี้ยงหัวคะแนนเพื่อคะแนนเลือกตั้งทั่วประเทศ ต้องเลี้ยงดู ส.ส. และ ส.ว. จำนวนมาก ใช้ทีมงานมหาศาลทำให้มีค่าใช้จ่ายติดพันมากมาย ขณะเดียวกันเมื่อมีค่าใช้จ่ายมากเหนื่อยมากเสี่ยงมาก ก็โลภมากต้องการผลตอบแทนสูงสุด แรงโกงกินของระบอบนี้จึงถึงขั้นกินบ้านเมือง เพราะต้องกินกว้างกินลึกกินสลับซับซ้อนจึงจะได้เป็นกอบเป็นกำ พอจะแยกแยะกิจกรรมได้ดังนี้

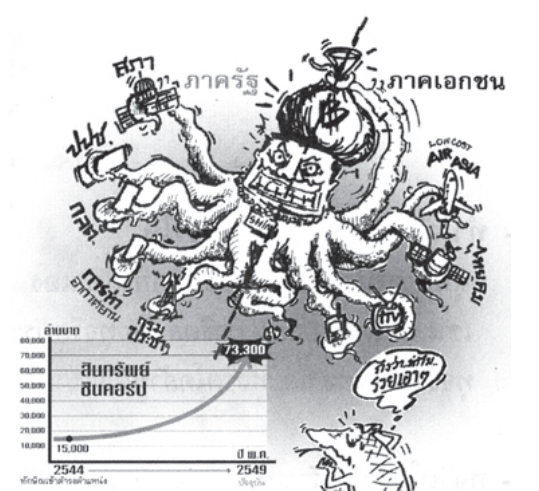
-ทำได้ทั้งที่เป็นการแบ่งสรรให้กลุ่มการเมืองวังต่างๆ ไปหากินเอาเอง เช่น ทูจริตบุญปลอม, ทูจริตลำไย, ทูจริตประกันข้าว, ทูจริตกล้วยาง และทูจริตโคล้านตัว เป็นต้น

-ทูจริตในกลุ่มหัวหน้า เพื่อหาเงินมาใช้จ่ายส่วนกลาง เช่น โครงการปันส่วนต่างในการจัดหาเครื่องตรวจระเบิดสนามบินสุวรรณภูมิ เป็นตัวอย่าง

-ทูจริตหาความร่ำรวยเป็นส่วนตัวด้วยอำนาจรัฐ ในการซื้อหุ้นเล่นหุ้นรัฐวิสาหกิจ, ทุนชุมชนหุ้นโดยอาศัยข้อมูลภายใน, ให้ภรรยาตักซื้อที่ดินแล้วกำหนดให้รัฐตัดถนนพาดผ่าน ครั้นจะต้องเสียภาษีธุรกิจที่ดินก็สั่งกรมสรรพากรขยายเวลาผ่อนผันไปอีกสองเดือน, ตัดแบ่งโครงการหลวงต่างๆ มาใช้บริษัทเครือญาติ ทั้งการติดต่อสื่อสารรอบสนามบินสุวรรณภูมิ, ทูบแล้วยุบ รสพ. นำโครงการขายทั่วประเทศมาให้บริษัทในเครือรับช่วงเตรียมขายต่อฝรั่งอีกชั้นหนึ่ง

-ทูจริตระดับสูงสุดโดยการใช้อำนาจรัฐสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่กิจการชินคอร์ป ที่มีลูกและบริษัทพีรับเป็นตัวแทนเชิด เพื่อหนีรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๐๙ ทำจนมูลค่าหุ้นพุ่งขึ้นสู่ระดับสูงสุด จากนั้นจึงตกลงให้ทุนพันธมิตรสิงคโปร์รับซื้อหุ้นไปทั้งหมดโดยไม่เสียภาษีแม้แต่บาทเดียว ผิดทั้งกฎหมายรัฐธรรมนูญ, ทั้งกฎหมายภาษี, กฎหมายตลาดหลักทรัพย์, กฎหมายประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว และกฎหมายเฉพาะอื่นๆ

ที่ตัดค่านำวางตั้งจะถูกทำให้หม่นหมองสิ้นหวัง จนสิ้นกำลัง หรือยอมจำนนเป็นระลอกๆ ไป ดังกลุ่มสหภาพรัฐวิสาหกิจเป็นตัวอย่าง

ในด้าน **ทฤษฎีประชาธิปไตย** ได้ถูกลดค่า ถูกอธิบายเป็นเพียงเครื่องมือ เป็นเพียงระบบการเลือกตั้งเจ้าขึ้นครองแผ่นดินโดยสิทธิ์ขาด ตามวาระ ๔ ปีเท่านั้น ความคิดและความเคลื่อนไหวในระบบประชาธิปไตย ถูกทิ้งทำลายจนแทบจำไม่ได้อีกต่อไป การปฏิรูปการเมืองจึงหยุดชะงักลงแทนที่ประชาธิปไตยไทยจะลงจากต้นไม้แล้วจะเริ่มรู้จักเพาะปลูก หักใส่เสื้อผ้า จนกลายเป็นคนเต็มตัว กลับป็นกลับไปเป็นลิงบนต้นไม้ไปเสียได้ การปฏิรูปการเมืองภายใต้ระบอบนี้จึงเป็นความฝันที่ตลกร้ายเป็นที่ยิ่ง

ความเสียหายทางความคิดความเคลื่อนไหวเช่นนี้เอง คือ ต้นทุนที่น่าเสียดายที่สุด และเป็นเหตุผลที่ชอบธรรมที่สุดของฝ่ายค้านที่ขอยกคอคอดการเลือกตั้ง หรือละครลิงในครั้งนี้

ยิ่งไปกว่านั้น ระบอบทักษิณไม่เคยควบคุมการใช้ความรุนแรงได้เลย มีสายเหยี่ยวเข้ายึดกุมระบอบอยู่อย่างมั่นคง เบียดแทรกมาฆ่ามาทำร้ายผู้คนได้ทุกเมื่อ

ทั้งในกรณีทอก๊าซที่จะนะหรือสามจังหวัดภาคใต้

ทั้งในกรุงเทพ เช่นกรณีท่านนายสมชาย

นิละไพจิตร

ทั้งทั่วหัวระแหงในสงครามกวาดล้างคนในบัญชีดำยาเสพติด

และล่าสุดคือการให้อธิปไตยมอุทยานยกกำลังและยิบงการผู้คนเข้าทำลายการชุมนุมที่สวนลุมพินีด้วยตนเองเมื่อหนึ่งเดือนมานี้ และปัจจุบันก็ยังเพ่นพ่าน เตรียมพร้อมเข้าขยี้ขบวนผู้ชุมนุมในกรุงเทพอยู่ทุกขณะ

เงื้อมมือที่เฝ้ารอโอกาสเก็บกวาดขบถต่อระบอบทักษิณในครั้งนี้ จึงเล็งเห็นได้ชัดเจนยิ่งใครตั้งตนเป็นศัตรู หรือพลาดท่าเข้ากับดักเมื่อใดจะไม่มีการปล่อยให้ลอยนวลอย่างแน่นอน

ความลุแก่อำนาจไม่เห็นหัวใครในแผ่นดินนี้ เกิดขึ้นได้อย่างไร?

ถ้ามิใช่มาจากความเจ็บป่วยของตัวท่านผู้นำเอง

จากพื้นเพตระกูลพ่อค้าต่างจังหวัดที่ข้ามชนชั้นได้ลำบาก

พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ได้ฝ่าข้ามขึ้นมาจนเป็นถึงนายตำรวจ

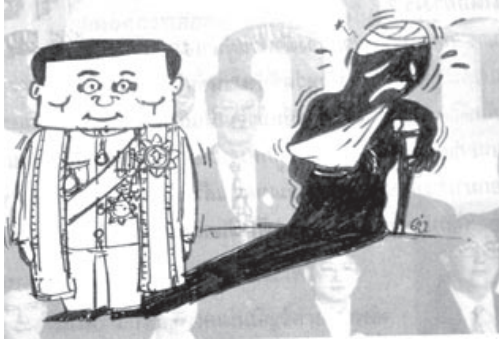
นักเรียนนอกแสนเก่งกาจ แต่กลับถูกหมกให้อยู่ในราชการอย่างไร้อนาคต

จนลาออกมาประกอบธุรกิจอย่างล้มเหลว แล้วพลิกแพลงเกาะทุนต่างชาติ

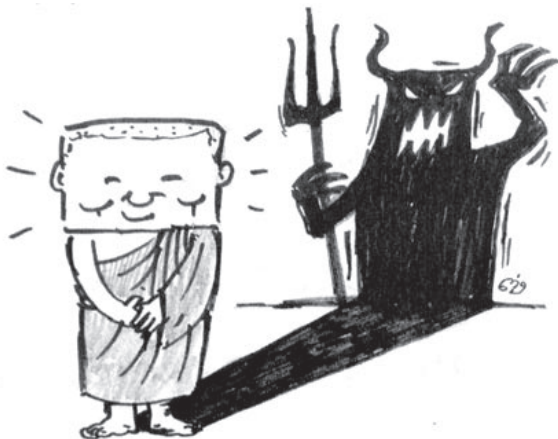
และ รสช. ได้สิทธิผูกขาดสร้างอาณาจักรชินคอร์ปอันรวยล้นได้

เมื่อมีเงินแล้วเขาได้ทวนกลับมาแก้มือโลกที่ไม่ยุติธรรม ไม่ยอมรับรู้ซึ่งอัจริยภาพของเขา ด้วยการประกาศตนทางการเมืองเกาะเข้ากับพรรคพลังธรรม จนได้เป็นหัวหน้าพรรค ได้เป็นรองนายกฯ เริ่มชิมรสชาติแห่งอำนาจเพียงหนึ่งหยด จนกระหายหิวอยากกินทั้งแก้ว จึงทุ่มเงิน ทุ่มกำลัง ทุ่มเล่ห์อุบาย สร้างพรรคไทยรักไทยขึ้นยึดครองประเทศได้ในที่สุด

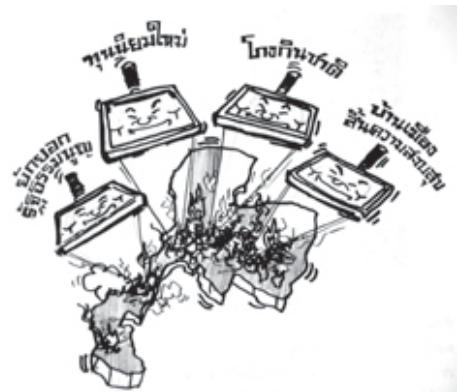
ความกระหายอำนาจ นี้มาจากความ

กระหายการยอมรับ เพื่อเติมตัวเองให้เต็ม ที่
 รุนแรงลึกซึ้งมาก เป็นความอยากที่เราร้อน
 ไม่เหมือนผู้นำทางการเมืองคนอื่น ๆ ที่มีสภาพ
 จิตได้สมดุล เขาชอบสอนหรือพูดอะไรฉลาดๆ
 คมๆ เฉียบๆ ให้คนอื่นฟังเป็นที่ยิ่ง คนยิ่งฟัง
 เขายิ่งพูด จนพูดมากขึ้นทุกขณะ เขาชอบหนี
 ตัวตนอันเศร้าหมองในปัจจุบันไปสู่อนาคต จึง
 ชอบฝัน และชวนคนอื่นให้ฝันคิดจะทำโน่นทำนี่
 อยู่ตลอดเวลา จนเกิดโครงการเน่าๆ ล้มเหลว
 เกือบยกชาติไปตลอดเส้นทาง ชอบการ
 เปลี่ยนแปลงที่ใหญ่หลวง จึงเทียบตนว่า
 กำลังปฏิรูปการเมืองเช่นรัฐบุรุษอาวุโส และ
 กำลังปฏิรูปบ้านเมืองให้ทันสมัย เช่น
 ยุคพระพุทธเจ้าหลวงเขาต้องหนีตัวตนอัน
 เศร้าหมอง ด้วยการเสียดสี เพื่อทอดทิ้งชีวิต
 ปกติในปัจจุบันของตน จึงทุ่มเทขยันขันแข็ง
 กว่าผู้ใด และอ้างคำพระมาปิดตัวตนอยู่
 เป็นนิจ

เมื่อ บทบาทนักปฏิรูป นักปราชญ์ และ
 นักบุญ อันเกิดจากปมในตัวของเขาถูกตัดทอน
 ท่างดิ่งเมื่อใด อารมณ์โกรธ ฉุนเฉียว จะ
 บังเกิดพลังพล่านตอบโต้อย่างรุนแรงผิดวิสัย
 ทัณฑ์ เหตุเพราะเขาถือเป็นการดูถูกปฏิเสธ
 ตัวตนของเขาอย่างให้อภัยไม่ได้ นายกฯ คนนี้
 จึงมีแต่ศัตรูมากขึ้นทุกวัน ยิ่งมากขึ้นเท่าใด
 เขาก็ยิ่งหัวนโหว ใช้อำนาจ ใช้เงิน ยึดครองผู้
 คน ยึดครองพรรคข้างเคียง มาอยู่ได้กำมือ
 เขามากขึ้นเท่านั้น ยิ่งมาก ก็ยิ่งหลงยิ่งเทิม
 ยิ่งเทิมก็ยิ่งดูมากยิ่งขึ้นยึดครองผู้คนมากขึ้นทุกทีๆ
 ทักษิณ ๒ จึงดูกว่าทักษิณ ๑ ยิ่งจนตรอกจะยิ่งดู
 และหากมีทักษิณ ๓ เมื่อใด ก็ต้องเป็นทักษิณ
 ที่ดูที่สุดอย่างแน่นอน

อย่านี้กอย่าเชื่อเป็นอันขาดว่าระบอบนี้
 จะรู้จักปรับปรุงตัวได้ เพราะนี่คือ
 ความเจ็บป่วย ความไม่สงบทางจิต
 ที่เป็นต้นกำเนิดทางจิตวิทยาของระบอบ
 และมีแต่จะทำให้บ้านเมืองสิ้นความสงบสุข
 ตามไปด้วยตลอดยุคเลยทีเดียว

แนวทางต่อสู้ของมวลชน ในสนามเลือกตั้ง

การใช้ระบบปฏิเสธรบอบทักษิณ โดย
 ใช้สิทธิเลือกตั้งไม่เลือกผู้ใด

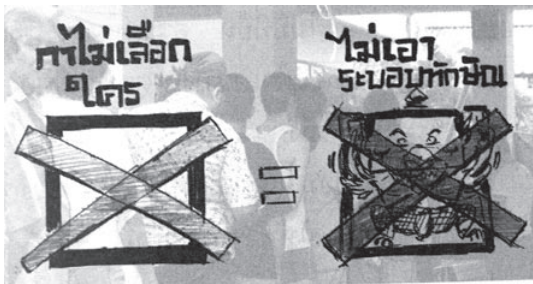
นอกจากแนวทางชุมนุมเผชิญหน้าใน
 กรุงเทพฯ ที่ยังผลบวกเบิกกระแสนต่อต้าน

ระบอบทักษิณให้บานสะพรั่งขึ้นแล้ว ในทางยุทธศาสตร์นั้นก็ยังไม่เป็นที่แน่ชัดว่า แนวทางนี้โดยลำพังจะสามารถนำมาซึ่งจุดจบของระบอบทักษิณได้หรือไม่ เพราะเป็นระบอบที่ดูร้าย ยืดหยุ่น พลิกแพลงตั้งมั่นในระบบมานาน โอกาสที่ประชาชนจะต้องต่อสู้โดยยึดเอื้อขยายพื้นที่ ลงแรงจัดตั้งอย่างเป็นระบบจึงเป็นไปได้สูง ความจำเป็นที่จะต้องขยายทั้งปริมาณและคุณภาพของมวลชนจึงชัดเจนยิ่ง

ด้วยเหตุดังกล่าว นอกจากจะต้องรักษาการชุมนุมในกรุงเทพฯ ไว้เป็นหลักแล้ว ก็ควรที่จะเร่งริเริ่มถือเอาการเลือกตั้งกำมะลอในวันที่ ๒ เมษายนนี้ เป็นการเผชิญหน้าเพื่อหยุดระบอบทักษิณ และพัฒนามวลชนด้วยอีกทางหนึ่ง ดังแนวทางต่อไปนี้

เป้าหมาย

อาศัยการเลือกตั้งกำมะลอใน ๒ เมษายน ๒๕๔๙ เป็นโอกาสรณรงค์ไปใช้สิทธิปฏิเสธเผด็จการทักษิณาริปไตย

จะได้คะแนนงดอกออกเสียงเท่าใดไม่ใช่เป้าหมายสำคัญ สำคัญที่สามารถจัดตั้งกระแสต่อต้านทักษิณาริปไตยได้อย่างมั่นคง แข็งแรงเพียงใด ต้องสร้างกลุ่มพลังมวลชนให้เกาะติดปฏิเสธและขัดขืนระบอบนี้ไปตลอดเวลาให้จงได้ ได้โมเมนตัมเช่นนี้เมื่อใด ก็ถือเป็นความสำเร็จของแนวทางนี้แล้ว เพราะนี่คือการลุกขึ้น ต่อสู้ตามสำนักเสรีชนที่ทนอยู่กับไซ้ตรวนความตลบตะแลงของระบอบทักษิณ

ไม่ได้เป็นตายก็ต้องลุกขึ้นสู้กันให้มันรู้ไป

กรอบของแนวทางพัฒนาขบวนการ

๑. ยุทธศาสตร์ใหม่

ต้องมุ่งไปที่การจัดตั้งกลุ่มต่างๆ ให้ก่อตัวและรณรงค์จนเติบโตด้วยตนเองเป็นสำคัญ

คะแนนเลือกตั้งปฏิเสธทักษิณที่จะได้มาเป็นเพียงเงาที่ทาบทอให้เห็น เงินจะเล็กหรือใหญ่ไม่สำคัญ สำคัญที่ตัวตนของมวลชนได้ก่อตัวขึ้นแล้ว การจัดขบวนส่วนกลางต้องเน้นสำรวจและสนับสนุนแกนนำให้ปรากฏ แล้วสนับสนุนด้วยสื่อและข้อมูล พร้อมกับการประชาสัมพันธ์ภาพรวม ให้สังคมสนใจและติดตามพัฒนาการโดยรวมไปตลอด คณะผู้นำจะไม่ปรากฏมีแต่คณะผู้ประสานงานเท่านั้น

๒. กรอบชั้นนำใหม่

ต้องมุ่งไปที่ตัวระบอบมากกว่าตัวทักษิณ ซึ่งให้เห็นว่า เราฝากอนาคตชาติบ้านเมืองไว้กับระบอบนี้ไม่ได้ ทุนนิยมคลั่งตลาดของระบอบนี้ เป็นแนวทางที่รับไม่ได้ ทำให้คนชั้นกลางและคนเล็กคนน้อยอยู่ไม่ได้ ชาติจะไม่มีที่ยืน ความมั่นคงทางเศรษฐกิจจะไม่มี คอร์รัปชันจะกลายเป็นลมหายใจเป็นทั้งเหตุและผลของระบอบนี้ เสรีภาพ ทางความคิดและการสื่อสารถึงกันจะสาบสูญ ผู้คนจะทะเลาะแตกแยกกันเพราะได้ความคิดและข้อมูลแตกต่างกัน การใช้กำลังและความรุนแรงกับฝ่ายตรงข้ามจะระบอบให้หวาดกลัวกันไปทั่ว

เรากำลังอยู่ในรถโดยสารที่ลัดเลาะไปตามหุบเหว แต่มีคนขับที่บ้าระห่ำ สุ่มเสี่ยง ถีอดีมีวเมาอำนาจ มีลูกน้อง ถีอปืน หรือ แจกลูกกวาดให้ผู้โดยสารนั่งนิ่งๆ อย่าขยับ ดังนั้นถ้าไม่ยอมถูกเทศกาลต้องหยุดรถคันนี้ ไล่คนขับหรือระบอบนี้ออกไปให้ได้ แล้วมาตั้งหลักเดินทางกันใหม่ ไม่นำไม่ตามใครแต่ไปด้วยกันจริงๆ

นี่คือข่าวสารที่มวลชนจะต้องได้รับ
หาใช่เพียงคำเชิญชวนให้ไปออกเสียง
โดยดลคະແນเท่านั้น
ทักษิณจะติดยึดอยู่กับคະແນก็ช่างเขา
แต่สำหรับเรานั้นชัยชนะจะอยู่ที่ความ
ตื่นรู้
ความเคลื่อนไหวอย่างยั่งยืนของ
มวลชนประชาธิปไตยเป็นสำคัญ
เราจรรวมกันเข้าและยึดเอาการเลือก
ตั้งในครั้งนี้
เป็นชัยชนะขั้นแรกของเราให้จงได้

๓. ทักษิณคดีใหม่

ต้องเลิกความคิดพึ่งพาหาวิรบุรุษซึ่ง
สุ่มเสี่ยง หรือปิดไฟใส่กลอนเข้านอนดีกว่า
ชี้ให้เห็นชี้ให้ตระหนักถึงศักดิ์ศรีความเป็น
มนุษย์ของตนเอง ที่อับเฉาเจ็บป่วยอยู่ใน
ปัจจุบันด้วยระบอบนี้ ต้องเน้นปัจจุบันมาก
กว่าการทู่เถียงถึงอนาคตที่ยังมาไม่ถึง ต้อง
สงวนจุดต่างที่มีอยู่มากมายให้มากที่สุด และชู
จุดร่วมหยุดรถโดยสารมหาภัยคนนี้ เต็มวัน
ให้จงได้

ขบวนการนี้ ไม่ใช่ขบวนการที่ยอมรับ
หรือปฏิเสธการเลือกตั้ง แต่เป็นจุดเริ่มต้นของ
ขบวนการปฏิเสธทักษิณที่เราต้องตื่นมารวมตัว
และร่วมมือกันสร้างสรรค์ความเคลื่อนไหว
ด้วยน้ำมือของทุกคนโดยต้องรู้จักแยกแยะผู้คน
มุ่งเป้าไปที่ ผู้คนที่มิทัศนคติก้าวหน้ากล้าต่อสู้
แต่ก็รู้จักเคารพผู้คนเป็นหลัก ข่าวสารข้อมูล
จากส่วนกลางที่ใช้เผยแพร่ นั้น ต้องตรงเป้า
ชัดเจน ไม่พุ่มพวยอวดรู้ ประูแต่งให้เข้าถึง
ทัศนคติชาวบ้านทั่วไปให้ได้ ห้ามให้ผลงานจาก
การ นั่งหลับตาตรัสรู้ริมฝั่งแม่น้ำของนักคิด
คนใดเป็นอันขาด

๔. แบบอย่างใหม่

นี่คือการต่อสู้ทางการเมืองของประชาชน
แบบจรรยาบรรณและยึดเยื้อ

ขบวนการนี้ต้องไม่มีกรอบเวลาของการ
เผด็จศึก เพราะเป็นศึกทางความคิดความ
เคลื่อนไหว ในระยะยาวต้องเพาะการจัดตั้งให้
เบิกบานโดยเสรี เช่นดอกไม้ร้อยดอกในทุ่งกว้าง
อาศัยความหลวมของเครือข่ายเป็นความ
เข้มแข็ง เลือกพื้นที่ เลือกกิจกรรม เลือก
เป้าหมายไปตามภาวะ วิสัยของแต่ละกลุ่ม
แล้วรายงานเข้าส่วนกลาง เพื่อเผยแพร่ต่อ
สาธารณะและส่งต่อให้กลุ่มอื่นได้ศึกษาพัฒนา
ต่อไปอีก

ขบวนการนี้ต้องเปิดกว้างสนับสนุนการ
รวมตัวของทุกกลุ่ม ทั้งพรรคการเมือง, สหภาพ,
องค์กรนิสิตนักศึกษา, กลุ่มคณาจารย์, กลุ่ม
นักธุรกิจ, กลุ่มเกษตรกร, ชมรม อบต. เพื่อ
ประชาธิปไตย ทั้งหมดนี้สามารถรวมตัวและ
เคลื่อนไหวด้วยตนเอง แล้วแจ้งให้ส่วนกลาง
ได้รับรู้เพื่อสนับสนุนข้อมูลข่าวสาร สื่อเผยแพร่
และช่วยประชาสัมพันธ์ ต่อไปได้

การจัดตั้งในส่วนกลาง ต้องเข้าใจว่าเป็น
งานสนับสนุนเครือข่ายไม่ใช่งานเคลื่อนไหวชั้นนำ

ใครเก่งเคลื่อนไหว เก่งชี้หน้า ต้องไปสร้างสรรค
กลุ่มของตนขึ้นมา อย่ามาอยู่ที่ส่วนกลางนี้
งานตรงนี้ไม่ใช่งานพระเอก แต่เป็นงานรับใช้

ผลที่คาดหวัง

๑. เกิดการรวมตัวของประชาชนกระจาย
ไปทั่วพื้นที่ ทั้งพื้นที่ภูมิศาสตร์ และพื้นที่กลุ่ม
อาชีพ มีฐานความรู้ความเข้าใจจริงว่ากำลังสู้
กับระบอบไม่ใช่ตัวทักษิณ มีแกนนำ มี
กิจกรรมได้ต่อเนื่องมีชัยชนะให้เห็นได้ และมุ่ง
ขยายมวลชนมากกว่าชัยชนะเฉพาะกาลเวลา

๒. การเคลื่อนไหวโดยรวมมีความหลากหลาย
มีส่วนร่วมกว้างขวางชัดเจน ไม่ถูก
จำกัดสนามต่อสู้ ไม่ถูกจำกัดอาวุธ ไม่ถูกจำกัด
เวลา สามารถต่อต้านระบอบทักษิณได้อย่าง

เกาะติด พลิกแพลง ไม่สับสนเสีย มีความ
เชื่อมโยงทั้งระหว่างปัญญาชน ชาวบ้านและ
นักกลยุทธ์ต่างๆ

๓. ขบวนการมวลชนจะเกิดความหยุด
ตัวสูง ไม่ล้มทำลาย เมื่อพลัดพลังหรือถูก
ปราบปรามในบางส่วน
สามารถจำแนกต่อสู้ไป
ตามความถนัดเฉพาะ
และเงื่อนไขเฉพาะของตน
ในระหว่างกลุ่มด้วยกันก็จะ
มีแบบอย่างให้เรียนรู้ใน
ระหว่างกันเองจนพัฒนา
หน้าการต่อต้านปราบปราม
ของระบอบไปได้

๒

ท่านเคยถูกถามหรือไม่ว่า “ทำไมท่านถึงต่อต้านทักษิณ?”

หนังสือเล่มน้อยนี้กลั่นกรองสร้างสรรค์ขึ้นเพื่อเป็นคำตอบต่อเขาเหล่านั้น
ทั้งพ่อแม่,ญาติพี่น้อง,แฟน,เพื่อนฝูง แม้กระทั่งเพื่อนร่วมแผ่นดิน
เราไม่ได้คิดจะปรองดองหรือไม่ปรองดองกับใคร
เพราะเราไม่ได้เกลียดทักษิณเป็นส่วนตัว แต่เราโกรธและหวั่นกลัว
เมื่ออนาคตเมื่อความอยู่รอดของเราและลูกหลาน
ต้องถูกคุกคามอย่างรุนแรงลึกซึ้งโดยระบอบทักษิณ
ถ้าท่านอ่านแล้ว...เข้าใจแล้ว...ได้คำตอบแล้ว
โปรดช่วยกันส่งต่อ ช่วยกันอธิบาย
ช่วยกันบากบั่นทำลายล้างความหลือกวางของระบอบนี้

นำความรักความเข้าใจในบ้านในเมืองของเรากลับคืนมาให้จงได้

จัดทำและรับผิดชอบโดย : นายแก้วสรร อติโพธิ, นายขวัญสรวง อติโพธิ
นายเชมชาติ วงศ์ทิมารัตน์, นายกำแหง อติโพธิ,
นายวิทยา ดวงธิดา และนายอภิสิทธิ์ ผลกังวาน

เผยแพร่และจัดพิมพ์โดย : พันธมิตรประชาชน
เพื่อประชาธิปไตย

- พุฒก่อนการอภิปรายโต๊ะกลมเรื่อง“อนาคตประชาธิปไตยไทย ในรัฐบาลธุรกิจการเมือง จาก กตป. ถึง ปปง. ยุทธการยึดทรัพย์ประชาชนโดยอำนาจรัฐ” วันอาทิตย์ที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๗ ณ โรงแรมรัตนโกสินทร์ ตามคำเชิญของคณะกรรมการรณรงค์เพื่อประชาธิปไตย
- ส.ศิริรักษ์

- จากหนังสือ “ขจัดทักษิณ : ธนาธิปไตย” สำนักพิมพ์เคล็ดไทย

เอาทักษิณคืนไป เอาประชาธิปไตยคืนมา

เราต้องไม่ลืมว่าเมื่อ**ทักษิณ ชินวัตร**เริ่มเป็น **บ** นายกรัฐมนตรีนั้น มีเมฆหมอกปกคลุมตัวเขา ในทางที่ไม่โปร่งใสโดยศาลรัฐธรรมนูญอาจลงโทษ เขาให้ปลอดภัยจากวิถีทางการเมืองได้ถึง ๕ ปี

พวกเราบางคนเห็นว่าควรให้โอกาสเขา บริหารราชการบ้านเมือง แม้ความมัวหมอง ดังกล่าวอาจเป็นความผิดเล็กๆ น้อยๆ ที่ ปราศจากเจตนาในการฉ้อฉลก็ได้ พวกเราใน ที่นี้รวมตัวเข้าไปด้วย ซึ่งช่วยทำแทบทุกอย่าง ให้เขาเป็นที่ยอมรับของมหาชน แม้จนหาทาง สนับสนุนเขาในหลายๆ ทางเอาเลยก็ว่าได้ เพราะ (๑) เราเอือมปรารถนาประชาธิปไตยภายใต้ การนำของนายชวน หลีกภัย กันมาอย่าง แทบทนไม่ได้เอาเลย (๒) เราเห็นว่านโยบาย ของพรรคไทยรักไทยมีความแปลกใหม่หลาย ประการ อันควรสนับสนุนและจับตามอง โดย

เฉพาะก็ในเรื่องคนยากจน (๓) เราเห็นว่ามิ คนใหม่ๆ เข้าไปร่วมในพรรคนี้ โดยที่หลายคน ในพวกนี้เคยอยู่ในขบวนการประชาชนมาก่อน แม้จนเคยต่อสู้กับเผด็จการมาในป่าก็มี ทั้ง บางคนยังเคยมีหัวก้าวหน้าทางด้านความ ยุติธรรมในสังคมอีกด้วย นอกเหนือไปจาก (๔) แนวทางของที่ปรึกษาฝ่ายเศรษฐกิจที่คิด จะแหวกแนวไปจากระบบโลกาภิวัตน์กระแส หลัก เช่น คิดรวมตัวกันกับประเทศเพื่อนบ้าน ถึงกับจะโยงโยไปยังประเทศยากจนด้วยกันใน ภูมิภาคอื่น เพื่อกำหนดนโยบายใหม่ๆ ให้ ธนาकारโลกและกองทุนระหว่างประเทศ ฟัง โลกที่สามมากขึ้น (๕) นอกไปจากนี้แล้ว นายกรัฐมนตรียังมีแกลใจไปเยี่ยมคนจน ไป สนับสนุนขบวนการทางเลือกตามทางของ ธรรมิกสังคมนิยม อย่างพวกสันติอโศก และ

ความเลวร้ายของรัฐบาลนี้ที่ยิ่งใหญ่กว่ารัฐบาลก่อนๆ ซึ่งโง่งมกันมาแทบทั้งสิ้น หากเทียบกันแล้ว นั่นมันระดับจุลภาค หากนี่เป็นระดับมหัพภาค

สมัชชาคนจน เป็นต้น

แม้พวกเราบางคนจะกริ่งเกรงใจว่าทักษิณ ชินวัตรร้ายขึ้นมากอย่างนักฉวยโอกาส และการได้เสียงข้างมากในสภาผู้แทนราษฎรก็เป็นไปในทางธนาธิปไตยยิ่งกว่าประชาธิปไตย เราอยากให้โอกาสเขา **หวังว่าเขาจะรวบพอแล้ว** แล้วคงหันมารับใช้ประเทศชาติและประชาชน แต่แรกเป็นไม้คดในบั้นปลายอาจเป็นไม้ตรงได้ กระมัง อย่างน้อยพระองค์คุณก็เป็นแบบอย่างที่ทำให้กำลังใจได้มีใช้น้อย

แต่แล้วทักษิณได้แสดงบทบาทที่เป็นปฏิปักษ์กับประชาชนและราษฎรยิ่งๆ ขึ้นทุกที ถึงกับตรึงบัตลัสต์และฉ้อฉลในแทบทุกกรณี เอาชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์เป็นเครื่องมือทางความยิ่งใหญ่ของเขาและสมัครพรรคพวก เพิ่มเงินและอำนาจให้พวกตนจนขยายอิทธิพลไปในภูมิภาคคนนอกประเทศ แม้จนในนานาชาติ โดยใช้ภาชีอากรของราษฎรไปเพื่อประโยชน์ตนและประโยชน์ของบรรษัทของพวกเขา

คนที่เดือดร้อนอย่างแสนสาหัสคือคนยากคนจน ซึ่งถูกเบียดเบียนบีททาในทุกๆ ทาง แม้จนมีวิธีการแยกให้ขบวนการของประชาชนและคนในแวดวงขององค์การภาคเอกชนแตกกัน ใช้เงินซื้อ ใช้อำนาจรุกราน ยังนโยบายการพัฒนาประเทศแบบโลกาภิวัตน์ที่ล้ำสมัยไปไม่น้อยกว่า ๓๐ ปีนั้น ทำลายศักดิ์ศรีของประชาชนและสิทธิมนุษยชน และทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติอย่างแสนสาหัส ไม่ว่าจะท่อแก๊ซที่สงขลา เหมือนแร้ไปตาสที่อุดร รวมถึงการอนุญาตให้ขุดบ่อแก๊ซขึ้นใหม่ในจังหวัดนั้น

อย่างเช่นที่ภู่อ่อม อำเภอหนองแ่ รัฐบาลอนุญาตหรือยัง ไม่ปรากฏ แต่บริษัทผู้เป็นเจ้าของกิจการในด้านนี้ก็เริ่มดำเนินการไปแล้ว โดยที่พระเณรและราษฎรในละแวกนั้นเดือดร้อนไปตามๆ กัน แต่ทางราชการกลับทำเป็นทองไม่รู้ร้อน มิโยต้องเอ่ยถึงที่อื่นๆ ดังทางบ่อนอกที่ผู้นำชาวบ้านถูกลังหารไปเมื่อเร็วๆ นี้ นั่นเข้าพเจ้าจะไปปาฐกถาที่นั่นในวันที่ ๒ ตุลาคมนี้แล้ว ยังกรณีของปากมูลและเขื่อนต่างๆ ที่คาราคาซังมาแต่รัฐบาลก่อน รวมถึงขบวนการกรรมกรและชาวนา ตลอดจนผู้ลี้ภัยต่างๆ ล้วนได้รับทารุณกรรมอย่างปราศจากการไต่ติจากรัฐบาลทั้งสิ้น หากไม่ก็ปล่อยให้ข้าราชการและนักการเมืองท้องถิ่นปู้ยี่ปู้ยำไพร่บ้านพลเมืองถึงกับมีการขู่เข็ญ แม้จนสังหาร หากไม่ก็ถูกอุ้ม หรือหายไปเฉยๆ

ไม่แต่คนยากคนจน หรือคนกลุ่มน้อยและผู้ลี้ภัยเท่านั้น ที่ได้รับผลกระทบอันเลวร้ายจากรัฐบาลนี้ หากการลิดรอนผลประโยชน์และการเอารัดเอาเปรียบแผ่ขยายไปยังชนชั้นกลาง และพ่อค้ามัชขายธนาการ ที่อยู่นอกแวดวงของเครือบริษัทชินวัตรและบริษัทบริวารของเขาซึ่งเข้าไปร่วมอยู่ในคณะรัฐมนตรี หากไม่ก็คุมกิจการต่างๆ ทางด้านธุรกิจการค้าร่วมกับเขา แม้จนรัฐวิสาหกิจต่างๆ ก็ถูกแปรรูปไปเพื่อรับใช้ผลประโยชน์ของเขาและพวกเขาทั้งนั้น

ข้าพเจ้าจะไม่ขยายรายละเอียดเรื่องยุทธการยึดทรัพย์ประชาชนโดยอำนาจรัฐในที่นี้ เพราะจะมีผู้อื่นพูดได้ดีกว่า แต่นี่เป็นปัจจัยหลักประการหนึ่ง แห่งความเลวร้ายของรัฐบาลนี้ที่ยิ่งใหญ่กว่ารัฐบาลก่อนๆ ซึ่งโง่งมกัน

กันมาแทบทั้งสิ้น หากเทียบกันแล้ว นั้นมันระดับจุลภาค หากนี่เป็นระดับมหัพภาค

ขบวนการโกงกินนี้ขยายไปจนถึงกับเอาเงินแผ่นดินไปใช้จ่ายสุรุ่ยสุร่าย เพียงเพื่อประโยชน์ตนและประโยชน์ของบรรษัทตน โดยจะไม่ขอพูดถึงความฟุ้งเฟ้อฟุ่มเฟือยของรัฐมนตรีบางคน เช่น รัฐมนตรีต่างประเทศ หากจะขอเอ่ยถึงตัวนายกรัฐมนตรีเอง เพียง ๒-๓ กรณี

๑. การใช้เงินมหาศาลในการจัดงาน APEC เพื่อให้ ประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา ร่วมด้วยในกรุงเทพฯ นั้น ประเทศชาติไม่ได้รับประโยชน์อะไรเลย ดังงาน APEC ก็เป็นที่รู้จักกันอยู่ทั่วไปแล้ว ว่าเป็นงานค็อกเทลปาร์ตี้ในระดับสากลเท่านั้นเอง แต่โดนรัฐบาลไทยจึงฉิบหายทรัพยากรไปอย่างเหลือเชื่อ แม้จนยอมส่งทหารไทยไปอิรักทั้งๆ ที่นี่เป็นรัฐประศาสนบายอันเลวร้ายที่สุด ดังจะขอกกล่าวต่อไป ผลที่ได้จากบุงและ APEC ก็เพียงเพื่อแสดงสถานะและฉวยโอกาสในทางนานาชาติของบรรษัทข้ามชาติอย่างชินวัตรและคณะเท่านั้นเอง

๒. การติดต่ออย่างสยบยอมกับจีน ก็เพียงเพื่อค้าขายให้บรรษัทเขา ยิ่งกว่าเพื่อศักดิ์ศรีของสยามและความเป็นพุทธศาสนิกของราษฎรส่วนใหญ่ การไม่ให้ทะเลลามาเข้าประเทศนั้น ทักษิณและบริวารไม่รู้เลยหรือว่าเป็นการยอมทำตามจีนอย่างเชื่องๆ แม้จนจับคนสวีเดนที่ถือฉัตรฟูลองกอง ซึ่งเป็นการเอาใจรัฐบาลจีน ถึงขนาดขัดรัฐธรรมนูญไทย รัฐบาลจีนไม่เคยดูถูกรัฐบาลไทยเท่ารัฐบาลนี้ดังรัฐบาลพม่าก็เช่นกัน

๓. กรณีของพม่านั้น ก็ดูจดังเงิน รัฐบาลนี้ไม่มีจุดยืนในทางสิทธิมนุษยชนและในทางเสรีภาพของชนกลุ่มน้อยเอาเลย อย่างน้อยรัฐบาลก่อนยังกล้าให้ทะเลลามาเข้าเมืองไทย ทั้งยังโยติกับองซาน ซูจี และขบวนการประชาธิปไตยในพม่า โดยที่รัฐบาลนี้ร่วมมือ

กับรัฐบาลทหารพม่าอย่างสุดๆ ทั้งที่นั่นมันฆาตกร ซึ่งเลวร้ายยิ่งกว่า รสช. ซึ่งพวกเราขับไล่ไปเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ทั้งทักษิณยังเอาเงินแผ่นดินไปให้รัฐบาลเผด็จการพม่าอิมอย่างมหาศาล นอกเหนือการเองบประมาณแผ่นดินไปให้รัฐบาลทหารพม่าสร้างถนนอย่างสมัยใหม่ ซึ่งเท่ากับเป็นการให้เปล่า ทั้งนี้เพียงเพื่อประโยชน์ทางธุรกิจการค้าของตน ดังมีบริษัทโทรศัพท์มือถือไทยที่ลูกชายเขาเป็นประธาน ร่วมมือกับบริษัทโทรศัพท์มือถือของพม่าซึ่งลูกชายนายกรัฐมนตรีพม่าเป็นประธาน ผลก็คือ ผู้มีอำนาจสูงสุดในพม่าปลดนายกรัฐมนตรีเขาออกจากอำนาจแล้วแม้จะมีตำแหน่งในทางราชการอยู่ก็ตาม โดยที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของพม่านั้น ถูกไล่ออกตรงๆ เอาเลย และประธานประเทศของพม่าพูดออกมาอย่างโจ่งแจ้งว่า เขาไม่ไว้ใจไทย รังเกียจความฉ้อฉลของรัฐบาลไทย แล้วทำไมเราไม่ปลดรัฐมนตรีต่างประเทศของไทยและนายกรัฐมนตรีของไทยบ้างเล่า

นายกรัฐมนตรีคนนี้ ที่อ้างว่ามีวิสัยทัศน์อันกว้างไกลนั้น แท้ที่จริง เขาเดินตามกันระบบเศรษฐกิจและการเมืองกระแสหลักของสหรัฐ ซึ่งมียอช บุง เป็นแม่แบบ และเขาเองก็ต้องการเอาอย่างหลี่ กวน ยู ที่สิงคโปร์ และมหาธีร์ โมหมัด แห่งมาเลเซีย โดยเขาแลไม่เห็นเลยว่าสองประเทศเพื่อนบ้านนี้ ราษฎรหมดศักดิ์ศรีในทางความเป็นคน ปราศจากสิทธิมนุษยชนหรือเสรีภาพทางสื่อสารมวลชน ด้วยประการทั้งปวงคนสิงคโปร์เป็นเพียงสัตว์เศรษฐกิจ ที่รวยได้ก็เพราะเป็นประเทศเล็ก และสามารถในการเอาเปรียบประเทศเพื่อนบ้านได้อย่างชาญฉลาด ในขณะที่มาเลเซียนั้น มีคนยากไร้มากกว่าไทยเสียอีก แม้ดูที่ท่าว่าจะดีกว่าไทยในทางเศรษฐกิจอย่างฉาบฉวยก็ตามที

นโยบายตามกันสหรัฐ ที่ใช้วิธีแก้ปัญหาต่างๆ โดยใช้เงินและอำนาจนั้นเป็นอันตรายยิ่ง โดยจะมีศัตรูเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ผู้ก่อการร้ายก็จะขยายตัวออกไปเรื่อยๆ โดยที่ในสหรัฐเอง ประชาชนชาวเมืองและองค์การเอกชน รวมทั้งหน่วยงานศาสนาต่างๆ ออกมาเคลื่อนไหวคัดค้านยิ่งๆ ขึ้นทุกที แม้สื่อกระแสหลักจะไม่รายงานข่าวที่ว่านี่ก็ตามที่ ดังที่ทักษิณก็เอาอย่างสหรัฐ มาคุมสื่อสารมวลชนในเมืองไทยอย่างได้ผลในระยะสั้นมีใช้น้อย คือใช้เงินซื้อ และใช้อำนาจขู่คล้ายๆ สหรัฐนั้นแล

ขอย้ำว่านโยบายดังกล่าว ปรากฏจากความชอบธรรม ปรากฏจากศีลธรรม และไม่เข้าใจความละเอียดอ่อนทางศาสนาและวัฒนธรรมของคนต่างเชื้อชาติ ต่างศาสนา และวัฒนธรรมย่อมเป็นอันตรายอย่างร้ายแรง ดังการแก้ปัญหาทางปัตตานีที่ใช้เงินซื้อ และใช้กำลังอาวุธนั้น จะเลวร้ายไปเรื่อยๆ เมื่อไรรัฐบาลและข้าราชการ ตลอดจนคนในกระแสหลัก ยอมรับความเลวร้ายของเรา การกดขี่ข่มเหงชาวบ้านมลายูที่เป็นมุสลิมที่แล้วๆ มาทั้งที่ปัตตานี สงขลา และจังหวัดอื่นๆ แล้ว ยอมขอภัยเขา ยอมเปลี่ยนนโยบายกระแสหลัก โดยให้เกิดยวติและศักดิ์ศรีแก่ผู้คนในท้องถิ่นที่ต่างศาสนาและวัฒนธรรมกับเรา รวมถึงความเป็นตัวเองของเขา นั้นแลจึงจะแก้ปัญหาได้

ความขื่อนี้อาจารย์ปรีดี พนมยงค์เคยทำมาแล้วอย่างได้ผล กล่าวคือไม่แต่ชื่อของท่าน รัฐบุรุษอาวุโสผู้นี้เท่านั้นที่สำคัญ นโยบายและคุณธรรมทางการเมืองของท่านก็สำคัญ อันควรนำเอากลับมาใช้ให้สมสมัย ซึ่งหมายถึงการเคารพบุคคลต่างๆ อย่างจุฬาราชมนตรี แชม พรหมยงค์ และหะยีสุหลง อับดุลกาเดร์ วีรบุรุษแห่งสี่จังหวัดภาคใต้ด้วย โดยต้องกล้าละทิ้งวีรบุรุษปลอมอย่างสฤษดิ์ ธนะรัชต์ และอนุสาวรีย์ของมันที่กลางจังหวัดขอนแก่นอีก

ด้วย โดยเอารูปสมเด็จพระมหาอาสภมหารเถระขึ้นติดตั้งไว้แทน โดยที่ท่านผู้นี้ถูกมันจับลี้กและขังคุกไว้ถึง ๕ ปี ในขณะที่ท่านเป็นอธิบดีสงฆ์ของวัดที่ใหญ่ที่สุดในกรุงเทพฯ และเป็นนายกสภามหาวิทยาลัยสงฆ์ที่ใหญ่ที่สุดด้วยเช่นกัน ท่านผู้นี้มีชาติกาลในจังหวัดขอนแก่น และเป็นวีรบุรุษแห่งภาคอีสาน เช่นเดียวกับนายเตียง ลิริชฌนท์ และอดีตรัฐมนตรีสี่คนของภาคนี้ที่ถูกสังหารไปก่อนหน้า ส.ธนะรัชต์ หากโดยเผ่า ศรียานนท์ซึ่งก็มีอนุสาวรีย์อยู่ที่หน้าโรงเรียนนายร้อยตำรวจสามพราน ชะรอยทักษิณจะถูกสะกดโดยแบบอย่างทางอธรรม จากฆาตกรเผ่า ศรียานนท์ แต่สมัยเป็นตำรวจมาแล้วก็ได้

ที่กล่าวมาแล้วว่านโยบายของทักษิณ ชินวัตรผิด ใช้ว่าพรรคไทยรักไทยผิด เพราะพรรคนี้ไม่มีอุดมการณ์ทางการเมือง หากสมาชิกพรรครวมถึงรัฐมนตรีต่างๆ เป็นเพียงข้าทาสหรือบริวารของทักษิณและพจมาน ชินวัตรซึ่งชี้ชะตากรรมของพรรคและบ้านเมืองเพื่อประโยชน์ในทางธุรกิจการค้า ซึ่งมีอำนาจเหนือการเมือง เขาทำทุกอย่างเพื่อลิตรอนวัฒนธรรมพื้นบ้าน แม้จนการเกษตรซึ่งเป็นหัวใจของเรา เขาก็อุดหนุน GMO หรือการใช้ของเทียม ของปลอม เพื่อประโยชน์ของบริษัทพวกเขา เช่นเจริญโภคภัณฑ์ ซึ่งมีลูกเขยเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ อยู่ภายใต้ทักษิณ ที่สุดจนเรื่องไข่หวัดนกที่เบียดเบียนไก่แล้วขยายไปถึงคน เราก็ต้องไม่ลืมว่าบรรษัทเจริญโภคภัณฑ์คุมธุรกิจการค้านี้ อย่างผิดมนุษยธรรมและสัตวธรรมมานานเท่าไรแล้ว จะให้ทักษิณไปอุดหนุนชาวบ้านที่เลี้ยงไก่บ้านเป็นไปไม่ได้หรือ เวลาทักษิณกินไก่ แม้จะอย่างหลอกลอกๆ ทำไมจึงไปกินที่ KFC ซึ่งทางสหรัฐห้ามใช้คำว่า Kentucky Fried Chicken อีกต่อไปแล้วด้วยซ้ำ เพราะนั่นมันไก่ผิด

การเบียดเบียนบิพาราษฎรและองค์กรพัฒนาเอกชนนั้นไม่มีการยังมีใครวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล ย่อมถูกหัวหน้ารัฐบาลตอบโต้ด้วยถ้อยคำรุนแรง ทั้งยังตามมาตมาตร้ายด้วย แม้จนคนอย่างนายแพทย์ประเวศ วะสี โยมิต้องเอ่ยถึงนายแพทย์ประกิจ วาทีสาธกกิต นี้ไม่ใช่เรื่องล้างแค้นของนายประชัย เปี่ยมสมบุรณ์เท่านั้น หากนายทักษิณมีกั้นพอ ย่อมห้ามทัพไว้ได้ ดังที่ห้ามทัพนายเนวิน ชิดชอบ ในเร็วๆ นี้ กัษภรณิของจำลอง ศรีเมือง

คณะหรือบริวารของเขาที่ยังรังแกและลดทอนอำนาจของข้าราชการประจำในทุกกระทรวงทบวงกรม ดังกระทรวงการต่างประเทศนั้น ต่อไปจะมีแต่กะเทยกับขันทีที่เป็นใหญ่ ยังกระทรวงอื่นๆ ก็จะมีแต่มีฉฉาชีพ และคนที่ปราศจากกั้นหรือกระดุกหลังเท่านั้นที่จะไต่เต้าไปเอาดีได้ในทางราชการ พวกข้าราชการ CEO ที่ว่านั่นคือลูกสมุนของเขาแทบทั้งสิ้น

นี่ไม่ใช่แต่เผด็จการรัฐสภาซึ่งรวมถึงวุฒิสภาด้วย หากเผด็จการทางด้านบริหารอีกด้วย โดยก้าวก้าวไปในระบบราชการ รวมถึงก้าวก้าวไปยังสื่อสารมวลชนกระแสหลักเกือบทั้งหมด

นอกจากซื้อและข่มขู่แล้ว สื่อกระแสหลักก็อุดหนุนแต่การพนันขั้นต่อ Talk Show และละครน้ำเน่าต่างๆ ซึ่งประเทืองกิน กาม เกียรติ และอุดหนุนความรุนแรงและความซึ้นฉ้อต่อแหลอย่างแยบยลต่างๆ ทั้งนี้รวมถึงสิ่งซึ่งรวมเรียกว่า Entertainment Complex อีกด้วย ความซ้อหลังนี้ข้าพเจ้าพูดไว้แล้วในเรื่อง “ผลกระทบนโยบายศูนย์บันเทิงครบวงจรของรัฐบาลทักษิณต่อการพัฒนาแก้ไขปัญหาความยากจน : จากมุมมองทางจริยธรรม” มีตีพิมพ์อยู่ในเสขิยธรรมมาแล้ว ทั้งนี้โดยไม่ขอเอ่ยถึงหวยบนดินซึ่งมีความถ้อยรวมอยู่ด้วยมากนักกว่าหวยใต้ดินเพียงไร

พวกเราในขบวนการพัฒนาของฝ่าย

เอกชนได้ร่วมมือกันแทบทุกระดับ และแทบทั้งราชอาณาจักร จนผลักดันรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ออกมาได้ในปี ๒๕๔๐ ซึ่งถือได้ว่าดีมาก อย่างเป็นทางการโดยค่อนข้างมาก และมีการคานอำนาจรัฐอย่างน่าสังเกต ไม่ว่าจะวุฒิสภาที่มาจากกาเลือกตั้ง รวมถึงศาลรัฐธรรมนูญ ศาลปกครอง คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนและผู้ตรวจการรัฐสภา ยังคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารที่มีมาก่อนรัฐธรรมนูญอีกด้วย

แล้วเหตุไฉนองคพายพเหล่านี้จึงมักไม่ทำงาน ผู้ตรวจการรัฐสภาควรมีสถานะไม่แพ้เปาบุ้นจิ้น แต่ก็กลายเป็นสากกะเบือไป ยังศาลรัฐธรรมนูญก็มีสมาชิกที่เป็นเบือหรือเป็นมารรวมอยู่ด้วยไม่น้อย ดังกรณีที่ข้าพเจ้าขอให้ศาลนี้มีมติวินิจฉัยว่ากฎหมาย ปตท.ที่ใช้จับข้าพเจ้า ผู้เข้าไปขวางท่อแก๊สไทย-พม่า ที่เมืองกาญจน์ว่าเป็นโมฆะนั้น พยานปากเอกของข้าพเจ้า คือ นายคณิต ณ นคร รองประธานกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ อดีตอัยการสูงสุดและหมอกกฎหมายจากเยอรมัน ซึ่งให้ถ้อยคำอย่างมีน้ำหนักมาก หากศาลไม่เอ่ยถึงเลย แล้วลงมติเป็นเอกฉันท์ว่ากฎหมายดังกล่าวไม่ขัดรัฐธรรมนูญ โดยไม่ให้เกิดผลใดๆ ยังคำตัดสินก็มั่วซั่วเลวร้ายดังกรณีคุณหญิงจาวรพรรณ เมณฑกา ศาลรัฐธรรมนูญก็ลงมติถอดถอนได้ง่ายๆ อย่างปราศจากมโนธรรมสำนึกเอาเลย

ส่วนคณะกรรมการที่ควรกล้าเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของทางราชการนั้น ตั้งแต่รัฐบาลชวน หลีกภัยถึงนายสุรสีห์ โกศลนาวิน ออกไปแล้ว สำนักนายกรัฐมนตรีกี่ใช้สำนักงานดังกล่าวเพื่อปิดข้อมูลข่าวสารอันเลวร้ายต่างๆ ของทางราชการแทบทั้งนั้น ที่ว่ารัฐบาลรู้อะไรประชาชนต้องรู้เช่นกัน ก็เลยเป็นวลีที่หลอกหลวงประชาชน ดังที่ทักษิณทำเช่นนี้อยู่ทุกวันเสาร์นั้นแล

ทักษิณรู้ดีว่า เขาใช้เงินกับอำนาจซื้อหรือ

เสนอร่างพระราชบัญญัติขึ้นไปให้ทรงลงพระปรมาภิไธย แล้วถูกตีกลับลงมานั้น
ถ้าเป็นรัฐบาลที่ประกอบไปด้วยจิตสำนึกในทางคุณธรรม ย่อมลาออกไปแล้ว

ทำให้คนในสถาบันนั้นๆ สบายยอมกับเขาได้ เขาเข้าไปก้าวกายแม้จนวุฒิสภา นับว่านี่เป็นอันตรายยิ่งนัก

ที่ร้ายยิ่งกว่านี้ ก็ตรงที่รัฐบาลนี้หนุนอย่างลับๆ กับพวกธรรมกายซึ่งเป็นลัทธิธรรมปฏิบัติที่เลวร้ายที่สุด ดังภรรยาเลขาธิการพรรคไทยรักไทยทำบุญไปกับธรรมกายนี้ไม่รู้ว่าที่ล้านต่อที่ล้าน แม้จนแอบอุดหนุนเกจิอาจารย์รูปใดอย่างลับๆ เพื่อผลประโยชน์ทางการเมืองในระยะสั้นของตน นั่นคือการทำลายพระศาสนาโดยแท้

การที่ทักษิณบู้ยี่บู้ยาพระพุทธรศาสนา รวมถึงศาสนาอิสลามนั้น ยังไม่เลวร้ายเท่ากรณีหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ โดยที่พระเจ้าอยู่หัวทรงแสดงพระราชประสงค์ไว้ชัดเจนในเรื่องเศรษฐกิจแบบพอเพียง หากทักษิณเน้นในเรื่องเศรษฐกิจแบบเกินตัว แบบฟุ้งเฟ้อ ฟุ่มเฟือย แบบโลกาภิวัตน์ และใช้แต่เท่านั้น ตั้งแต่มีรัฐบาลมาพระราชทานไม่เคยตรัสตรงๆ กับประชาชนเลยว่ารัฐบาลโกงกินประชาชนถึงขนาดรัฐบาลนี้ ดังนายสุเมธ ตันติเวชกุล ผู้รับใช้ใกล้ชิดเบื้องพระยุคลบาท ออกมาแสดงทัศนคติอย่างชัดเจนถึงความทุจริตของรัฐบาลนี้ และนี่เป็นเพียงผิวๆ เพราะรัฐบาลนี้โกงกินยิ่งกว่าที่นายสุเมธพูดอีกเป็นไหนๆ ดังคนอื่นๆ คงจะบรรยายต่อไปถึงยุทธการยึดทรัพย์ประชาชนโดยอำนาจรัฐ

ก็ระบอบประชาธิปไตยซึ่งมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขนั้น ต้องพึ่งองค์พระประมุขซึ่งทรงมีสิทธิในการเตือนรัฐบาล ในการห้ามปรามรัฐบาล และในการสนับสนุนรัฐบาลนี้เขาไม่เคยฟัง หรือแสร้งทำที่ท่าว่าฟัง แต่ไม่ทำตาม แม้จนการเสนอร่างพระราชบัญญัติขึ้นไปให้ทรงลงพระปรมาภิไธย แล้ว

ถูกตีกลับลงมานั้น ถ้าเป็นรัฐบาลที่ประกอบไปด้วยจิตสำนึกในทางคุณธรรม ย่อมลาออกไปแล้ว หากนี่ทำเป็นทองไม่รู้ร้อน โทษกันไปโทษกันมา

ที่ร้ายยิ่งกว่านี้ก็ตรงที่การไม่สำรวจมาจากที่แสดงออกมาเกี่ยวกับพระมหากษัตริย์ เช่นว่า ถ้ารัชกาลที่ ๙ ไม่โปรด รัชกาลที่ ๑๐ ก็โปรด นี่ไม่เป็นการหมิ่นพระบรมเดชานุภาพดอกหรือ แต่ไม่มีสื่อมวลชนรายงานความข้อนี้ออกมาให้ปรากฏ แต่อย่าลืมนะว่าหน้าต่างมีหู ประตุมือช่อง

ยังการซื้อเรือบินล่าสุด ที่ทันสมัยที่สุด ด้วยราคาที่แพงอย่างสุดๆ นั้น ทำไมไม่ถวายให้เป็นพระราชพาหนะ เพื่อแสดงพระบรมเดชานุภาพ หากเอามาเป็นของนายกรัฐมนตรีนี่ไม่เป็นการแข่งพระบารมีดอกหรือ กับบริษัทพวกตัวมีรายได้อย่างมหาศาล ทำไมมาใช้เงินแผ่นดินเพื่อแสดงอัครฐานของตนเช่นนี้เล่า

สำหรับข้าพเจ้าเองนั้น ไม่เห็นทางอื่นอีกแล้ว นอกเสียจากว่าต้องช่วยกันทุ้มทักษิณลงจากอำนาจให้ได้ เมื่อจำลอง ศรีเมืองเป็นขวัญใจประชาชนนั้น พรรคพลังธรรมก็ขึ้นเร็ว จนมีมารมาอยู่ด้วยมาก รวมทั้งคนที่ชื่อทักษิณชินวัตรด้วย และแล้วพรรคนั้นก็ปลาสนาการไปเร็ว พรรคไทยรักไทยก็เช่นกัน แม้พรรคนี้จะมีเงินและอำนาจอันฉ้อฉลมาก แต่ก็หาพินความเป็นอนิจจังของสังคมไปได้ไม่

แล้วเราจะร่วมกันเอาทักษิณออกจากอำนาจได้อย่างไร ในเมื่อเขาใช้โครงสร้างทางกลไกแห่งรัฐ โดยมีธนธิปไตยเป็นหลัก เราก็ต้องต่อสู้กับเขาด้วยกลไกทางสังคม ซึ่งมีธรรมาธิปไตยเป็นหลัก เขาใช้ความเท็จ เราใช้ความจริง เขาใช้ความรุนแรง เราใช้สันติวิธี เขาคุมสื่อกระแสหลัก เราใช้สื่อทางเลือก

ฟมรู้สึกประทับใจการชุมนุมของชาว กองทัพธรรมและเครือข่ายพันธมิตร ประชาชนเพื่อประชาธิปไตยที่ขอร้องให้ผู้นำ ประเทศลาออก เพราะบกพร่องทางจริยธรรม จุดที่ประทับใจก็คือการชุมนุมด้วยความ สงบ สันติ อหิงสา อโหสิ ไม่ว่าจะชุมนุมกัน ก็ครั้งๆ เหตุการณ์ก็ไม่รุนแรง

ไม่เหมือนในหลายๆ ประเทศ ที่มีผู้ชุมนุม แค่ ๒๐-๓๐ คน ก็เกิดเหตุตึกกันหัวร้างข้างแตก ทั้งฝ่ายผู้ชุมนุมและฝ่ายรัฐบาล บางประเทศ ถึงกับฆ่ากันตายก็มี

ประชาธิปไตย แต่ส่วนใหญ่จะมองว่าเป็นกฎหมายที่อยู่เหนือกฎหมาย ก็ไม่คาดคิดเหมือนกัน ว่าท่านจะมองเชิงนี้ได้ในฐานะผู้นำประเทศ ที่ จะต้องดูแลทุกหมู่เหล่า แถมยังพอใจกับการ ได้คะแนนเสียงเลือกตั้งว่าเป็นการทำถูกต้อง ในระบอบประชาธิปไตยเท่านั้น

สงบ สันติ อหิงสา อโหสิ

● การ์ตูนมดชนสุดสัปดาห์

หลวงพ่อย้ำห้าปากกรออาหาร และอย่าฉันท้าใหญ่เกิน

ยีนฉันท้าก็ไม่ได้นะครับ ไม่งามและผิดศีลของสงฆ์

แต่ในประเทศไทยการชุมนุมประท้วงผู้นำ รัฐบาล แม้จะมีผู้มาร่วมชุมนุมนับแสน ก็เป็น ไปอย่างสงบ สันติ ไม่มีความรุนแรง จนฝ่าย รัฐบาลบางท่านมองดูขบวนผู้ชุมนุมแล้วบอก ว่าเหมือนขบวนนักกีฬาแข่งกีฬาสิปานั้น ท่ามกลางความขัดแย้งที่ร้อนระอุทางการเมือง ผมพิจารณาแล้ว ยังมีไม่มีประเทศใดที่ ทำได้ขนาดนี้ แม้ในประเทศที่ได้ชื่อว่าเป็น ต้นตำรับของประชาธิปไตยก็ตาม

ฝ่ายตำรวจ ทหารก็เป็นมิตรกับประชาชน และเข้าใจกติกาของการปกครองระบอบ ประชาธิปไตย เห็นด้วยกับการชุมนุมอย่างสงบ จะมีก็แต่นายกฯ ทักษิณนี่แหละ ที่มองการ ชุมนุมว่าเป็นกฎหมาย เดียวก็มองว่าการชุมนุม ประท้วงอย่างสงบเป็นความมั่งคั่งงามของ

คนส่วนมากที่นิยมท่านนายกฯ ก็เพราะได้ ประโยชน์จากลัทธิประชานิยม โดยการเอา เงินภาษีของราษฎรมาหวานแฉก แล้วถูกดูด คินไปสู่คนในครอบครัวญาติพี่น้องพวกพ้องใน คณะรัฐบาลเป็นจำนวนมาก ทำให้คนชั้นกลาง ส่วนหนึ่งออกมาต่อต้านที่ท่านผู้นำเอาเงินของ เขาไปใช้อย่างไม่เหมาะสม ดุจได้เงินทองเลี้ยง พวกพ้องแล้วเอาไปหลอมเป็นปืนมาข่มขู่ผู้ที่ ขัดขวางนโยบายของท่านผู้นำ ที่หาเสียงกับ คนระดับรากหญ้าด้วยเงินของเขา เงินเดือนก็ มาจากภาษีที่เก็บได้แล้วยังดูถูกประชาชนที่ ออกมาประท้วงว่าเป็นก๊วยข้างถนนอีก

นี่ก็เป็นภาวะของผู้นำที่ขาดวุฒิภาวะใน ด้านจริยธรรม ดูถูกประชาชนที่จ่ายภาษีเลี้ยง ดูพวกเขาบ้างน้อยบ้างตามอัธยาศัย

ที่ผมประทับใจอีกเรื่องก็คือ ชัดเจนในความเป็นกลางว่าจะต้องเข้าข้างความถูกต้อง ท่านอดีตนายกรัฐมนตรีอานันท์ ปันยารชุน ก็ฟันธงว่า “ความจริงกับความเท็จ พระพุทธศาสนาไม่ได้สอนให้เป็นกลางเรื่องความจริงกับความเท็จ”

บ้านเมืองในทุกวันนี้ในมิติของผม ก็คือผมเห็นนายโง่ง ขโมยของในบ้านแล้ววิ่งหนีผมก็วิ่งไล่ตามจับจนได้ที่ฟุตปาทห่างจากบ้านของผมประมาณ ๑ กิโลเมตร แต่ต้องใช้กำลังตะลุมบอนจนล็อกคอนายโง่งไว้ได้ ยังไม่ทันจะเอาของที่ถูกขโมยคืน ก็มีชายสูงอายุคนหนึ่งเห็นผมตะลุมบอนกับนายโง่งจนผมได้เปรียบเพราะล็อกคอนายโง่งได้ มาบอกผมว่า อย่าทะเลาะกัน ให้อยู่กันอย่างสันติ ทำนองให้ถอยคนละก้าวแล้วรีบเข้ามาแยกผมออกจากนายโง่งโดยไม่รู้สาเหตุ ทำให้นายโง่งได้ที่วิ่งหนีผมไปได้อีก ผมเองก็หมดแรงวิ่งตามจับและหมดแรงอธิบายแล้ว ปากก็แตกเพราะ

ถูกนายโง่งต่อยช่วงตะลุมบอนกัน แถมจะรู้สึกแค้นน้อยๆ ชายสูงอายุที่ทำตัวเป็นคนกลางไม่เข้าข้างฝ่ายใด

นี่แหละเป็นผลให้ผมประทับใจผู้ที่มาร่วมชุมนุมนับแสนที่สนามหลวงที่รู้ข้อมูลว่า ท่านนายกฯ โง่งเงินประชาชนอย่างถูกกฎหมาย หรือเสียงภาษีอย่างถูกกฎหมาย แต่สามารถชุมนุมและเดินขบวนอย่างสงบหลายครั้งทั้งจากสนามหลวงไปยังอนุสาวรีย์ และจากสนามหลวงไปยังทำเนียบรัฐบาล

ผมคิดว่านี่แหละเป็นผลงานประวัติศาสตร์ของประชาชนชาวไทยอันยิ่งใหญ่ในปีนี้ ที่อดทนอดกลั้นต่างชาติด้อย่างสร้างสรรค์ยิ่งกว่ากีฬาโอลิมปิกที่ไม่มีประเทศไทยๆ จะชุมนุมทำได้อย่างสงบ สันติ อหิงสา โอลิมปิกเช่นนี้ และถือได้ว่าเป็นการทำความดีอันล้ำค่าฉลองสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวของเราที่ครองสิริราชสมบัติโดยธรรมครบ ๖๐ ปีซึ่งเป็นกษัตริย์พระองค์แรกในโลกที่ครองแผ่นดินได้ยาวนานที่สุด **๒**

คำสองคำ

• น้อมคำ อิศรา

สมัยก่อนความรู้ันั้นครูสอน
ทุกชั้นตอนเน้นย้ำสำนึกจิต
สอนให้เด็กได้ตีมีความคิด
รู้ถูก-ผิด ดี-ชั่ว กลัวบาปกรรม
ศิษย์ก่อนเขาจึงคำนึงรัก
เทิดทูนน้อกยกย่องครูอยู่เข้าคำ
เป็นบุคคลปูชนียที่จดจำ
เขาคิดมาดั่งดวงจิตคิดเชิดชู
มาบัดนี้เหตุการณ์ผ่านเปลี่ยนแล้ว
มันผิดแนวไปหมดน่าอดสู
ไม่มีคนรู้ซึ่งถึงใจครู
เขาลบหลู่คุณค่าสถาบัน

คือครูไทยในวันนี้

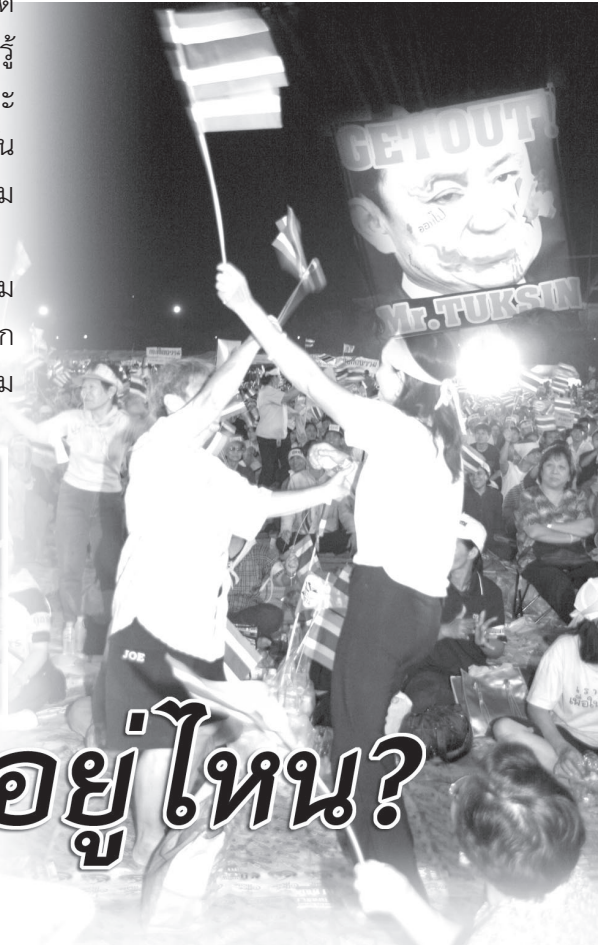
ร่างกฎหมายออกมาว่าเพื่อชาติ
แท้ผูกขาดความคิดที่บิดผัน
อ้างเหตุผลนับร้อยคอยผลักดัน
ใครรู้ทันก็ถูกหาว่ายุ่ง
การศึกษาของไทยไปไม่รอด
เพราะจุดบอดอยู่ไหนใครเลื่อนหลง
“คอร์ปชั่น...ปัญหาใต้” ดับไม่ลง
มาพะวงเรื่องโอนถ่ายโยกย้ายครู
กับปัญหาการสอนไม่อ่อนไหว
หากหนักใจการเมืองเรื่องอดสู
สารพัดปัญหาเกินตราชู
“แท้...ครูอยู่ใต้อำนาจบทบาทใคร”

● ชนกนาค ทักษิณธรรม

ตั้งแต่เกิดเรื่องการเรียกร้องให้ ดร.ทักษิณ ลาออก ด้วยเหตุผลที่สอดคล้องกันทุกๆ ฝ่าย ว่าขาดจริยธรรมในการเป็นผู้นำ

ไม่มีลัทธิใดพูดถึงเรื่องนี้ได้ละเอียดลออ เท่ากับคน เมื่อคนมีสมอง มีความรู้สึกนึกคิด ที่ซับซ้อนกว่าสัตว์อื่นๆ เมื่อคนพูดเรื่องนี้ไม่รู้ เรื่อง โฉนลัทธิใดจะรู้เรื่องเล่า และเพราะ คนไม่รู้เรื่อง หรือไม่เอาเรื่องในเรื่องนี้เท่านั้นแหละ โลกจึงปั่นป่วนวุ่นวาย จนอาจลุกลามใหญ่โตจนถึงกับทำให้โลกแตกได้

มีหลายเรื่องที่คนกำหนด ทำให้เกิดความแตกต่าง จนกระทั่งลุกลามเป็นความแตกแยก แตกเป็นก๊กเป็นพวกเป็นพรรค สืบต่อลุกลามเป็นสงคราม

จริยธรรมอยู่ไหน?

ใช่แต่รูปธรรมที่ปรากฏ นามธรรมแห่งความคิดที่ไม่มีตัวตนให้เห็น ก็ยังทำให้มาแวกกันได้ แน่แน่นอนกว่าจะดำเนินมาถึงบทบาทเด่นชัดจนเห็นได้ด้วยตา ก็ต้องก่อเกิดมาแต่ความคิดที่เป็นนามธรรมไว้รูปร่างมาก่อน

ยิ่งทุกวันนี้เรื่องความคิด ได้รับค่านิยมมากกว่าด้านกำลังกาย ดูจากการทำสงครามสมัยก่อน จะต้องเกณฑ์คน ต้อนม้า ช้าง ออกรบ ผู้นำทัพ จะต้องแข็งแรง ขอมอุทิศชีวิตก่อน และต้องยอมตายก่อน จึงจะได้รับ การยกย่องสรรเสริญ แต่ทุกวันนี้ไม่ได้เป็น

อย่างนั้น ยิ่งเป็นผู้นำใหญ่เท่าใด ยิ่งไม่ต้องแสดงตัว เพียงบัญชาการอยู่ในกำแพง ในห้องเย็น และสิ่งคิดประดิษฐ์ก็ละเอียดเล็กกว่าสมัยก่อนมากมายนัก

ความถูก ความผิด หากเกิดผลดี ผลร้าย ก็มักถูกโยนให้ผู้นำรับไปเต็มๆ ดังเรื่องที่เกิดในเมืองไทยระหว่างเดือน ก.พ. มี.ค เม.ย. ๔๙ ทั้งๆ ที่ความอยู่ร่วมกันนั้น คงจะปฏิเสธไม่ได้ว่าทุกฝ่ายย่อมมีส่วนร่วมในการก่อเหตุนั้น ไม่น่าก็น้อย ไม่เปิดเผย หรือเปิดเผยก็ได้ แต่ถ้าใครเปิดเผยมาก ก็ย่อมมีผลเด่นชัดมาก เช่นเดียว

กับคนที่กินมาก ก็ยอมอ้วนมากกว่า คนพูดมาก ก็ยอมมีเรื่องมากเช่นกัน

ถ้าจะกล่าวอย่างเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน ก็คงต้องยอมรับว่า สิ่งที่เกิดขึ้นในสังคมคนใช้แต่คนใดคนหนึ่งที่เป็นผู้กระทำเพียงคนเดียว อีกหลายคนคงต้องมีส่วนร่วมด้วย จะโดยรู้หรือไม่รู้ จะโดยเจตนาหรือไม่เจตนาก็ตาม ไม่งั้นก็คงไม่มีการชดกันไป ชดกันมา ยามเกิดเรื่องเดือดร้อนขึ้นทุกครั้งไป

เมื่อคิดจะแก้ไข ก็ยังเกี่ยวกันให้อีกฝ่ายทำก่อน แม้แต่เด็กที่เริ่มโต พูดได้คิดได้มากขึ้น เด็กก็มีเหตุผลที่จะค้านแย้งผู้ใหญ่ โดยไม่ยั้งคิดว่าตนเองดีกว่าแต่อย่างใด มิหนำซ้ำยังให้เหตุผลแก่ตัวเองว่ารู้มากกว่า ได้รับการศึกษามากกว่า ทนสมัยกว่าด้วยซ้ำ หากผู้ใหญ่ไม่ได้เรียนเท่าเด็ก ไม่ได้รู้ ไม่ได้คิดเท่าเด็ก เช่นพ่อแม่ที่มัวแต่ทำมาหากินเพื่อส่งเสียให้ลูกได้เรียนสูงๆ แต่ลูกก็กลับพุดย้อนให้พ่อแม่เสียใจเพียงว่าพ่อแม่ไม่ได้เรียนหนังสือ

สังคมพยายามให้พ่อแม่รับผิดชอบลูก เพื่อช่วยบรรเทาให้ปัญหาลดน้อยลง เช่นเดียวกับที่ขอร้องให้พ่อแม่ช่วยสั่งสอนปราชญ์ลูกสาวไม่ให้แต่งตัวไป เพื่อคดีอาชญากรรมทางเพศจะลดลง หรือให้พ่อแม่ช่วยสอนลูกชายไม่ให้เที่ยวเตร่กลางคืน อย่าเจ้าชู้ประตูดิน แต่ลูกยุคนี้มีหรือจะเชื่อ? มีอยู่ที่เชื่อ แต่พ่อแม่จะต้องแลกเปลี่ยนด้วยสิ่งอื่นที่ต้องจ่าย หรือต้องให้มากกว่าเก่า สังคมคนมีเงินอาจซื้อรถราคาแพงให้ลูกชาย ซื้อเครื่องเพชร เครื่องใช้หรูหรา ให้ลูกสาว เพื่อชดเชยกับคำขอร้องต่างๆ ดังกล่าว

การแก้ปัญหาอย่างนี้กลับเป็นการเพิ่มปัญหาใหม่ และมีปัญหาอื่นๆ แทรกซ้อนขึ้นด้วย เช่นเดียวกับที่ ดร.ทักษิณพยายามแก้ต่างให้ตัวเอง

ไม่ใช่แต่วงการเมืองเท่านั้นที่ขาดจริยธรรม

แต่แทบทุกวงการ เริ่มตั้งแต่เด็กที่ยังต้องอาศัยความช่วยเหลือจากผู้ใหญ่ แต่เด็กก็ยังมีจริยธรรมน้อยกว่าที่ควร เช่นเรื่องการเชื่อฟัง การยอมให้พ่อแม่พูดแนะนำสั่งสอน เช่นสมัยก่อนถ้าลูกทำผิด จะผิดจริงหรือไม่ก็ตาม พ่อแม่มักจะดู ดีได้ก่อน ความจริงปรากฏอย่างไรภายหลังค่อยพูดกันใหม่

ลูกโตขึ้นต้องดูแลพ่อแม่ ยังอาจเพิ่มการดูแลพี่ๆ น้องๆ ด้วยสำนึกในความเห็นดีเห็นชอบของพ่อแม่ซึ่งแก่เฒ่าสูงวัยขึ้น แต่สมัยนี้จะมีสักกี่ครอบครัวที่สืบทอดเจตนารมณ์นี้ ขอเพียงให้เลี้ยงตัวเองได้ก็ดีถม จะกล่าวไปโยถึงต้องรับภาระแทนท่านในเรื่องอื่นๆ

มิหนำซ้ำไม่รับภาระต่อแล้ว ยังไปทำภาระใหม่เพิ่ม ทำให้พ่อแม่เดือดร้อนไม่สิ้นสุดด้วยหนี้สิน ด้วยลูกเต้า ภรรยา สามเณรที่พ่อแม่ไม่เห็นดีเห็นงามด้วย นี่แหละคือการขาดจริยธรรมด้านหนึ่งเช่นกัน

นักศึกษาควรมีจริยธรรมในการเรียน ตั้งใจเรียน ไม่ควรเอาเวลาไปทำสิ่งที่ไม่ได้ประโยชน์ แต่ทุกวันนี้ส่วนใหญ่ก็มักมีเรื่องอื่นๆ ที่ทำให้พ่อแม่ต้องเสียเงินทองมากขึ้น มิหนำซ้ำยังอาจไปสร้างเรื่องราวให้พ่อแม่ต้องลำบากยิ่งขึ้นอีก การตั้งใจเรียน เรียนให้ดี ช่วยท่านประหยัดไปด้วย แต่ก็ยังต้องขอลสิ่งอื่นๆ ที่ไม่จำเป็นในการเรียนจากพ่อแม่อีก ดังจะเห็นได้ที่คนไม่น้อยขบรถไปเรียน แล้วยังซื้อของใช้ของกินที่ฟุ่มเฟือย โดยไม่คำนึงถึงว่าพ่อแม่จะต้องเหน็ดเหนื่อยเพียงใด นี่ก็เป็นเรื่องขาดจริยธรรมประการหนึ่ง

คนงานที่ทำงานเพื่อแลกเงินเดือนจากนายจ้าง ควรตั้งใจทำงาน ไม่เอาเปรียบนายจ้าง ไม่ขี้เกียจ ไม่ต่อรองเพื่อให้ตนเองได้มากโดยไม่จำเป็น ควรรู้จักอดออมตามรายได้ ซึ่งก็รู้อยู่แล้วตามกฎหมายหมายแรงงานที่กำหนดไว้ และตัวเองก็เข้าไปทำงานด้วยความสมัครใจ

และอ่านกติกา กฎเกณฑ์ก่อนที่จะเข้าไปสมัครงานที่นั่น จึงเป็นความรับผิดชอบเต็มที่คนทำงานต้องรู้ และปรับเปลี่ยนเอาตามที่ตนเห็นควร เมื่อไม่ชอบใจ หรือเห็นว่าไม่เป็นธรรม เรามีสิทธิ์ลาออกได้ ไม่ต้องไปก่อการร้าย ทำให้นายจ้างไม่สบายใจ อาจถึงกับการทำร้ายนายจ้างแต่อย่างใด

ส่วนนายจ้าง ก่อนรับลูกจ้างก็ได้ผ่านการตรวจสอบ สัมภาษณ์แล้ว ค่อยตกลงทำสัญญาระหว่างกัน เมื่อเข้ามาเป็นลูกจ้างแล้วก็ควรปฏิบัติตามกติกาที่รู้ร่วมกัน ยินยอมพร้อมใจกัน ไม่เล่นเล่ห์เอารัดเอาเปรียบกัน

ถ้าทั้งสองฝ่ายไม่ให้ความเคารพกติกาเช่นนี้ จริยธรรมก็คงขาดหาย เพราะพร้อมใจกันย่ำยีความเชื่อถือกันและกันตั้งแต่เริ่มต้น

ข้าราชการที่ทำงานรับใช้ประชาชน หากไม่ทำงานด้วยความขยันหมั่นเพียร แอบรับเงินนอกเหนือจากเงินเดือน เพื่อต้องการความสะดวก รวดเร็วในการเดินเรื่อง ล้วนเป็นจริยธรรมที่ข้าราชการต้องฝึกฝน ต้องใจหนักแน่นเพียงพอที่จะไม่ฉวยโอกาสบนความต้องการของผู้ติดต่อ

คนเดินดินขึ้นรถประจำทางทุกวัน มีช่องทางการแสดงจริยธรรมเสมอ เพียงการลุกขึ้นให้ผู้เฒ่า ผู้อ่อนแอกว่านั่ง แต่จะมีสักกี่คนที่คำนึง และปฏิบัติจริยธรรมรูปนี้

กล่าว “ขอโทษ” เมื่อล่วงล้ำคนอื่น กล่าว “ขอบคุณ” เมื่อได้รับการช่วยเหลือ หรือเห็นว่าเขาทำสิ่งที่ดีแก่บุคคลรอบตัว วิสัยการเข้าแถวตามลำดับก่อนหลัง หรือคอยระแวดระวังผู้ที่เขายืน นั่ง เดินอยู่ก่อน ไม่แทรกตัวเบียดตัวแย่งชิง ในทุกเรื่องตั้งแต่ขึ้นรถ ลงเรือ นั่งดู เดินไปมา ฯลฯ ความเป็นสุภาพชนคงจะเด่นชัดขึ้น หากคนทุกคนช่วยกันฟื้นฟู กิริยาผู้ดีเหล่านี้มาใช้

หากเรามองไปรอบตัว ทุกเวลานาที ทุก

อย่างก้าว ทั้งที่เป็นเรื่องในบ้าน นอกบ้าน สถานที่อื่นๆ ที่จะต้องรวมกับคนจำนวนมาก จริยธรรมเป็นตัวเชื่อมความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันทุกเมื่อ

เป็นเรื่องน่าเสียดายที่ลัทธิชาตญาณธรรมดาที่ติดตั้งแล้ว ซึ่งน่าจะรู้ ยึดถือปฏิบัติให้เป็นความธรรมดา แต่กลับมองไม่เห็น ดังนักแสดงชายคนหนึ่งแสดงวาทีเดโชว์ฝีปากตอบผู้สื่อข่าวว่า “ผู้ชายถ้าไม่เจ้าชู้ ก็เหมือนงูไม่มีพิษ” แสดงว่าเขาหลงภาคภูมิไว้ว่าความเจ้าชู้ (ซึ่งเนื้อแท้สื่อถึงความมีนิสัยไร้จริยธรรม ชอบผิตล ข้อ ๓ เป็นอาฉิม) นั้นเป็นความเก่ง แต่ในมุมมองนักจริยธรรมความเก่งเช่นนี้ก็คือ “เก่งในทางเลว” นั่นเอง

ด้วยความถือตัวถือดีคนจึงฉิวเฟินในเรื่องนี้ นับวันจะมากขึ้น จึงเป็นการดีที่หลังเหตุการณ์ประท้วง ดร.ทักษิณผ่านไป จะได้เกิดแรงขับเคลื่อนจริยธรรมเพิ่มขึ้น คนที่ดูตาย คิดผิดไปว่าไม่จำเป็น ขอเพียงเก่ง มีฝีมือก็พอแล้ว จะได้หันกลับมาทบทวนในเรื่องนี้

ความทุกข์ยากแทบทุกมุมโลกเกิดจากการขาดจริยธรรม ที่ควรมองให้ออก ปรับเปลี่ยนนิสัยใหม่ ก่อนที่จะสายเกินไป เพราะเมื่อเกิดผลเสียแล้ว โทษภัยเหล่านั้นหาใช่แต่ตัวเราคนเดียวจะต้องได้รับ ครอบครัวต้องพลอยฟ้าพลอยฝนไปด้วย ตัวอย่างจากครอบครัว ดร.ทักษิณ ขณะที่เกิดเหตุการณ์ถูกขับ ยังไม่ได้พิสูจน์ทางกระบวนการศาล ยุติธรรมด้วยซ้ำ ลูกสาวกับภรรยาไปรับประทานอาหารนอกบ้าน มีผู้แสดงความเกลียดชังด่าไล่ ทั้งๆ ที่อยู่ในแวดวงองค์กรวิชาชีพที่ความปลอดภัยก็ไม่อาจกั๊กนี้ได้

แม้จะมีบทเรียนบทนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่า ก็ยังมีคนแสดงบทเก่าจากคนใหม่ คนรุ่นต่อๆ ไป อยู่ดี เหมือนกับ ดร.ทักษิณ ที่ใช้จะไม่เคยผ่านร้อนผ่านหนาว ผ่านความสูญเสียอะไรต่อ

มิอะไรมาก่อนที่จะมานั่งอยู่ในตำแหน่งนี้ และ
ยังเคยเห็นผู้นำทางการเมือง ต้องพบกับจุด
จบบนถนนการเมืองอย่างสิ้นไร้ไม้ตอก อย่าง
สิ้นแผ่นดินอาศัย อย่างหมดความเคารพนับถือ
แทบจะกล่าวได้ว่าหมดสิ้นความเป็นคนใน
ความรู้สึกของคนทั้งประเทศ เป็นคำตอบ
อย่างชัดแจ้งว่า อะไรๆ ที่อุตสาหะเหน็ดเหนื่อย
ลำบากยากเข็ญ ก่อเวรสร้างบาปนานาประการ
นั้น สุดท้ายก็เหลือแต่บาปเวรที่ตัวเองเท่านั้น

“ความยิ่งใหญ่ของอำนาจ” ไม่อาจคงทน
ยั่งยืน ไม่อาจแม้ค้าประกันความปลอดภัยของ
ชีวิตได้ ทั้งๆ ที่ตลอดเวลาที่ก่อกรรมนั้นมา
จะหลงเข้าใจไปว่ามั่นคือสิ่งที่น่าได้ น่าเป็น
น่าน่ามี ทำให้ชีวิตมันคงมันใจ นับว่าเป็นความ
ประมาทโดยแท้

ความดีดั่ง ความแข็งกระด้าง เป็นกิเลส
ตัวที่ซ้ำเติมให้คนยิ่งทำบาปกรรมหนักหนา
สาครรรจ์ยิ่งขึ้น หากใครอ่านบทบาทที่ ดร.ทักษิณ
ดำเนินอยู่ตลอดมา คงจะซาบซึ้งโทษร้ายของ
กิเลสอีกไม่น้อย เพราะยิ่งดีดั่ง ความดำน
กระด้างก็ยิ่งหยาบกร้านขึ้นตาม

ภายหลังเหตุการณ์จบแล้ว ดร.ทักษิณ
คงไม่มีเหลืออะไรให้มันใจได้อีกแม้กระทั่งตัวเอง
นอกจากคนอื่นๆ รอบตัวที่มี “เมตตาจิต” จะ
แผ่แผ่ความเห็นใจ สงสาร ไม่ซ้ำเติมเรื่องราว
ที่บอบช้ำเหล่านั้น

แต่จะมีสักกี่คนที่คิดว่า การ “ให้อภัยผู้ผิด”
เป็นคุณธรรมอันสูงส่ง หาได้ยากยิ่งในคน
ประการหนึ่งเหมือนกัน ยิ่งคนที่ทำให้เกิด
ความเดือดร้อนแผ้วร้างไปทั่วแดนดิน ความดี
ที่มีอยู่ เมื่อเทียบกับความผิดที่คนเขาถือผิด
คงไม่เหลือแม้เท่าธุลี

นี่แหละโลกที่เอาแน่นอนอะไรไม่ได้ มี
เกิดขึ้นดำเนินไปแล้วก็สิ้นสุดลง แม้บางอย่าง
บางเรื่องดูเหมือนเราจะกำหนดเอง แต่ใน
ขณะเดียวกันผู้กำหนดนั้นก็ไม้อาจกำหนดได้

ทั้งหมดเช่นกัน

เป็นอุทาหรณ์อย่างดีที่คนที่เกิดมาพบกับ
เหตุการณ์นี้จะได้ตระหนักรู้ นำมาเตือนสอน
ตัวเอง ยิ่งถ้าใครเคยผ่านเหตุการณ์เดือนตุลา
เดือนพฤษภามาแล้ว ก็ยิ่งจะต้องคิดให้หนัก
อย่าเพียงความคิดกลัวประวัติศาสตร์ซ้ำรอย
เกิดซ้ำกันอย่างเดียว แต่ควรคิดถึงจริยธรรม
ในตนเป็นแกนใหญ่ มีเรื่องราวในอดีตมากมาย
แทบจะทุกคราวที่เกิดกรณีพิพาทแล้ว คนนั้น
จะต้องออกไปจากสังคมไทย ออกไปจาก
แผ่นดินไทย แม้จะอยู่ได้ในบางกรณี ก็หาอยู่
ได้ด้วยความสะดวกไม่

ฉะนั้นการผ่านร้อนผ่านหนาว ผ่านวันปี
มานาน ก็ควรจะเป็นบทขัดเกลาอบรมตนเอง
ให้เป็นผู้มีจริยธรรมให้มากขึ้น ผู้ที่นั่นจึงจะได้
ชื่อว่าเป็นผู้กอบกู้จริยธรรมให้แก่สังคม

อย่ามัวแต่เรียกร้องจริยธรรมจากสังคม
จากคนอื่น หรือไม่ก็เพ้อหน่ายระอากับความ
ขาดจริยธรรมจากคนรอบด้าน เราหวังได้
จากตัวเราเองเป็นดีที่สุด ทุกคนจึงน่าจะสรุป
ให้แก่ตัวเองได้ว่า

**จริยธรรมนั้นอยู่ที่คนที่เคารพ ฝึกฝน
อบรมตนให้มีจริยธรรมนั่นเอง**

สุข-ทุกข์ที่พบผ่าน
จะชมหวานไซ้ของใคร
ใครทำก็รับไป
ยิ่งเก็บไว้ยิ่งเพิ่มพูน
เก็บสุขก็มีสุข
ถ้าเก็บทุกข์ทวีคูณ
กองไว้ไม่สิ้นสูญ
ทุกมูลเหตุที่อยู่มี
จิตใจที่ตั้งงาม
จะวาววามดังเพชรดี
เสริมค่าให้ชีวิต
เป็นศรีศักดิ์สูงหลักชัย

เรื่องอย่างนี้
ต้องช่วยกัน,
เผยแพร่

สุทธิพงษ์ ปรัชญพฤทธิ

indexthai@yahoo.com

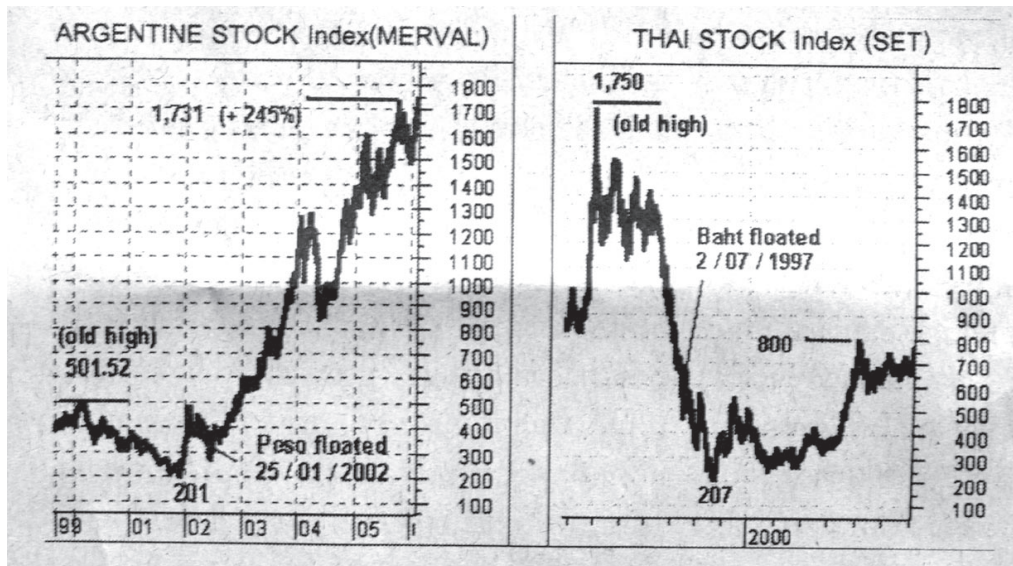
ทรัพย์สินของประเทศไทย

• ตอนจบ

ทุนนิยมเป็นเรื่องของปลาใหญ่กินปลาเล็ก ทุนนิยมแต่ละประเทศแตกต่างกันมาก ทุนนิยมสิงคโปร์เป็นทุนนิยมที่ซื้อทรัพย์สินต่างชาติ ทุนนิยมแบบประเทศไทยเป็นทุนนิยมที่ขายทรัพย์สินของชาติการไปลงทุนที่ต่างชาติของไทยมีน้อย พบว่ากลุ่ม ซี.พี. กลุ่มกระต๊องแดง มีการขยายการลงทุนไปต่างชาตินานแล้ว สหุณีย์ บำรุง ปตท.ก็มีการลงทุนที่ต่างชาติเช่นกัน เมื่อปี ๒๕๔๑ สภาพคล่องของประเทศเสียหายอย่างหนัก เราจำใจต้องขายทรัพย์สินของประเทศไทยให้แก่ประเทศสิงคโปร์และประเทศอื่นๆ ในราคาถูกมาก ทุกวันนี้เราน่าจะหาทางกอบกู้ทรัพย์สินของเราจากประเทศอื่นกลับคืนมา แต่ตั้งแต่ปี ๒๕๔๙ กลับเกิดเหตุการณ์ร้ายขึ้นกับประเทศไทยอย่าง

ไม่น่าเชื่อ หลังจากท่านนายกรัฐมนตรี พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร เดินทางไปพักผ่อนช่วงปีใหม่ที่ประเทศสิงคโปร์ วันที่ ๒๓ มกราคม ศกเดียวกันคนไทยได้รับทราบการขายทิ้งกิจการของคนในตระกูลชินวัตรและตระกูลดามาพงศ์ให้ต่างชาติอีก เราขายชินคอร์ปให้กับเทมาเซกของสิงคโปร์ได้เงินน้อยมาก เพียง ๗.๓ หมื่นล้านบาทเท่านั้น ต่างชาติเขาถือหุ้นใหญ่ธนาคารไทยพาณิชย์ เขาสั่งให้ธนาคารไทยพาณิชย์ปล่อยกู้ ๓๐,๐๐๐ ล้านบาทเพื่อนำมาซื้อชินคอร์ป และก่อนหน้านั้นผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยได้ให้ข่าวว่า สถาบันการเงินหลายแห่งได้เข้ามาซื้อเงินบาท ทำให้เงินบาทแข็งขึ้น ก็แสดงว่ามีการเตรียมการเรื่องการเงินในการซื้อชินคอร์ปไว้แล้ว

เปรียบเทียบดัชนีตลาดหุ้นอาร์เจนตินากับดัชนีตลาดหุ้นไทย

เปรียบเทียบดัชนีตลาดหุ้นอาร์เจนตินากับดัชนีตลาดหุ้นไทย วิกฤติของประเทศอาร์เจนตินาเกิดหลังประเทศไทย ๖ ปี มีรูปแบบของการเกิดวิกฤติคล้ายกันทุกประการ ดัชนีตลาดหุ้นเบียงเบนสูง หุ่นตกหนัก สภาพคล่องของระบบเสียหาย กระทั่งต้องลอยค่าเงินเช่นกัน ก่อนเกิดวิกฤติดัชนีตลาดหุ้นอาร์เจนตินาอยู่ที่ ๕๐๑.๕๐ จุด หลังการลอยค่าเงินเปโซได้ไม่นาน ตลาดหุ้นของอาร์เจนตินาพุ่งขึ้นอย่างต่อเนื่อง อีก ๖ ปีถัดมาดัชนีตลาดหุ้นอาร์เจนตินามีจุดสูงสุดใหม่ที่ ๑,๗๓๑ จุดซึ่งสูงกว่าจุดสูงสุดเดิมถึง ๒๔๕ % จุดสูงสุดเดิมของดัชนีตลาดหุ้นประเทศไทยอยู่ที่ ๑,๗๕๐ จุด แม้จะมีการลอยค่าเงินบาทแล้วแต่ตลาดหุ้นไทยยังคงต่อเนื่องอีกเกือบ ๒ ปี ๑๒ ปีผ่านไปดัชนีตลาดหุ้นประเทศไทยทำจุดสูงสุดได้เพียง ๘๐๐ จุดเท่านั้น

ต้องดูดัชนีตลาดหุ้นเปรียบเทียบจึงจะทราบว่าประเทศไทยแก้ปัญหาได้ถูกต้องหรือไม่ หากการแก้ปัญหาเศรษฐกิจของประเทศไม่ผิดพลาดทาง ตลาดหุ้นไทยก็ต้องพัฒนาในทางที่

ดีขึ้นเช่นเดียวกับประเทศอาร์เจนตินา ตลาดหุ้นไทยก็ต้องสูงเท่าหรือสูงกว่าตลาดหุ้นอาร์เจนตินาได้ คือ SET Index จะต้องสูงขึ้นอย่างน้อย ๖,๐๕๕ จุด(+๒๔๕%) และมูลค่าตลาดหุ้นจะต้องสูงถึง ๑๕ ล้านล้านบาท หากเป็นเช่นนี้จริงจะทำให้เราสามารถทำเมกะโปรเจกต์ได้อย่างสบาย

การแปรรูปรัฐวิสาหกิจ รัฐวิสาหกิจคือบริการพื้นฐานขนาดใหญ่ของประเทศ เกี่ยวข้องกับคนทั้งประเทศ เมื่อแปรรูปรัฐวิสาหกิจแล้วนำเข้าตลาดหุ้น ก็จะต้องแสวงหากำไรเพื่อนำมาจ่ายปันผลให้ผู้ถือหุ้น เอา ปตท.เข้าตลาดหุ้นทำให้ราคาน้ำมันสูงขึ้น เอา อ.ส.ม.ท. เข้าตลาดหุ้นทำให้ค่าโฆษณาสูงขึ้น เอาการไฟฟ้าฯ เข้าตลาดหุ้นทำให้ค่าไฟฟ้าสูงขึ้น ให้ล้มปทานโทรศัพท์ไร้สายแก่เอกชนนำเข้าตลาดหุ้นทำให้ค่าโทรศัพท์สูงขึ้น โทษที่เราจะไปสู้กับต่างชาติ เรื่องเหล่านี้เกี่ยวข้องกับต้นทุนการผลิตโดยตรง เมื่อต้นทุนการผลิตของชาติสูงขึ้น แล้วเราจะไปแข่งขันกับต่างชาติได้อย่างไร

ความเสียหายของค่าเงินบาท ทำให้เงินของคนไทยเล็กน้อยลง การแปรรูปรัฐวิสาหกิจจึงทำให้คนไทยไม่สามารถที่จะรองรับหุ้นที่นำมากระจายต่อสาธารณะได้ มันจึงตกไปเป็นของต่างชาติโดยง่าย โดยต่างชาติมีระบบตัวแทน (nominees) เข้ามาถือหุ้น และเราก็ได้ดอลลาร์จากการแปรรูปรัฐวิสาหกิจน้อยลงไปอีก การแปรรูป ปตท. (PTT) เกิดขึ้นหลังจากที่ค่าเงินบาทเสียหายไปแล้ว สมมุติว่าค่าเงินบาทเราไม่เสียหายและอยู่ที่ ๒๖ บาทต่อเหรียญสหรัฐ ราคาการขายหุ้นครั้งแรก (IPO) ของ ปตท. เท่ากับ ๓๕ บาทต่อหุ้น คิดเป็นเงินเหรียญสหรัฐเท่ากับ ๑.๓๕ เหรียญสหรัฐต่อหุ้น เมื่อค่าเงินบาทตกมาที่ ๔๕ บาทต่อเหรียญสหรัฐ เราจึงขาย ปตท.ให้ต่างชาติได้เพียง ๐.๗๘ เหรียญสหรัฐต่อหุ้นเท่านั้นเอง คนไทยที่มีอำนาจก็เข้าไปซื้อหุ้น ปตท. เช่นเดียวกัน ตอนแรกจะขายที่ราคา ๕๐ บาทต่อหุ้น คนไทยนั่นเองเป็นคนต่อราคาให้เหลือ ๓๕ บาทต่อหุ้น ก็สบายต่างชาติเท่านั้นเอง ราคาหุ้นของ ปตท.ทุกวันนี้อยู่ที่ ๒๖๐ บาทต่อหุ้น

การทำให้ประเทศทันสมัย (Modernization) ชื่อเดิมคือเมกะโปรเจกต์ เป็นไปไม่ได้ที่คนทำธุรกิจจะนำเงิน ๗.๓ หมื่นล้านมาองไว้เฉยๆ ต้องทำให้เพิ่มค่าขึ้นตลอดเวลา น่าจะมีการวางแผนไว้อย่างต่อเนื่องแล้ว ให้คนของประเทศต่างๆ นำเสนอโครงการและรูปแบบการลงทุนและร่วมทุน ท่านนายกฯทักษิณบอกว่าจะเป็นประธานการคัดเลือกโปรเจกต์ด้วยตนเอง อันไหนเข้าทำก็สามารแบ่ง ๗.๓ หมื่นล้านไปร่วมลงทุนได้ ตามรูปแบบของทุนนิยมที่นำเสนอข้างต้น ยิ่งกิจการของท่านนายกฯ ร่ำรวยมากเท่าใด ชาวบ้านก็จะจนลงมากเท่านั้น รวมทั้งทรัพย์สินของประเทศเหลือน้อยลงและตกเป็นของต่างชาติตลอดเวลา super store เปิดขึ้นมา ๑ แห่ง

โชว์ห่วยล้มลงเป็นพันเป็นหมื่นร้าน การร่วมทุนโดยเรามีเงินเพียง ๑ บาทแล้วต่างชาติมีเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท จะทำให้เราถูกกลืนชาติอย่างง่ายดาย หากModernize แล้วทำให้ประเทศเราตกเป็นของต่างชาติ แล้วเราจะ Modernize ประเทศไปทำไม ลู๊เป็นเศรษฐกิจพอเพียง ชี้ควายชี้เกวียน แล้วทรัพย์สินยังเป็นของคนไทยอยู่ไม่ดีกว่าหรือ

มีสิ่งบอกหลายอย่างว่าทรัพย์สินของคนไทยตกเป็นของต่างชาติ การแก้ปัญหาที่ผิดทิศทางทำให้ประเทศไทยลำบากมากขึ้น ทำให้ทรัพย์สินของคนไทยตกไปเป็นของต่างชาติมากขึ้น นายทุนยุคเก่าที่ล้มลงยากที่จะฟื้นกลับมาได้ มีนายทุนยุคใหม่ที่ร่วมมือกับต่างชาติขึ้นมาแทน ส่วนชาวบ้านนั้นลำบากมากขึ้นกว่าเดิม

๑) ดัชนีตลาดหุ้นตกต่ำมาเป็นเวลา ๑๒ ปีแล้ว และยังไม่สามารถขึ้นมาถึงจุดเดิมได้ แสดงถึงการแก้ปัญหาของประเทศไม่ถูกต้อง ตลาดหุ้นจึงไม่ตอบสนองทางบวก หากตลาดหุ้นไทยขึ้นเท่าตลาดหุ้นประเทศอาร์เจนตินา SET Index จะต้องสูงถึง ๖,๐๕๕ จุด และมูลค่าตลาดหุ้นจะต้องสูงถึง ๑๕ ล้านล้านบาท การพังทลายของตลาดหุ้นช่วงที่ผ่านมา ทำให้บริษัทในตลาดหุ้นล้มและเข้าสู่กระบวนการรอดพ้นจากการประมาณ ๑๐๐ บริษัท เกิดความเสียหายทั้งในและนอกตลาดหุ้น

๒) มูลค่าการซื้อขายในตลาดหุ้น ต่างชาติซื้อสะสมสุทธิสูงเป็นประวัติการณ์ในรอบ ๖ ปี เฉพาะเดือนมกราคม ๒๕๔๙ เดือนเดียวต่างชาติซื้อสะสมสุทธิ ๗๔,๘๑๕.๘๖ ล้านบาท สถาบันขายสุทธิ ๒๔,๐๓๙.๓๓ ล้านบาท และรายย่อยทั่วไปขายสุทธิ ๕๐,๗๗๖.๓๑ ล้านบาท มีโอกาสมากที่ตลาดหุ้นจะถูกลากไปเชือดเหมือนเมื่อต้นปี ๒๕๓๗ ได้ ซึ่งเป็นเหตุให้เกิดวิกฤติชาติตามมา

การแก้ปัญหาที่ผิดทิศทางการทำให้ทรัพย์สินของเอกชนเสียหาย
หากไม่ตกเป็นของรัฐ (กระทรวงการคลัง) ก็ตกเป็นของต่างชาติ
บางแห่งรัฐซุบเอาไปดื้อๆ เช่นการซุบที่พีไอ เป็นต้น

๓) บริษัท ไทยเอ็นวีดีอาร์ จำกัด จัดตั้งขึ้นด้วยวัตถุประสงค์ให้ต่างชาติซื้อขายหุ้นที่สัดส่วนการถือครองหลักทรัพย์สินเกินเพดานที่กำหนด แต่ไม่มีสิทธิลงคะแนนเสียงในที่ประชุมผู้ถือหุ้น การแก้ไข พ.ร.บ.การประกอบกิจการโทรคมนาคม ได้เพิ่มเพดานสัดส่วนการถือหุ้นของต่างชาติจาก ๒๕ % เป็น ๔๙ % ก็จะทำให้ต่างชาติถือเกินเพดานอยู่ดี เนื่องจากค่าเงินของต่างชาติแข็งกว่าเงินบาทของไทย เงินจำนวนน้อยของเขาสามารถซื้อของในประเทศไทยได้จำนวนมาก

๔) การขายชินคอร์ป คนที่เข้าใจในระบบเศรษฐกิจไทยจะทราบว่าคนไทยมีเงินน้อย ไม่พอที่จะซื้อหุ้นชินคอร์ปได้ จะขายได้ก็แต่กับต่างชาติเท่านั้น เงิน ๓.๓ หมื่นล้านสำหรับต่างชาติไม่ได้มากมายอะไร

ดูข้อมูลส่วนผู้ถือหุ้นใหญ่ของธนาคารไทยพาณิชย์ ทำให้ทราบว่าต่างชาติเป็นผู้ถือหุ้นเป็นส่วนใหญ่ การแก้ไขปัญหาที่ผิดทิศทางในเวลาต่อมา ทำให้ธนาคารไทยพาณิชย์ต้องเสียที่ดินผืนใหญ่ทุ่งพญาไท เพื่อแลกคืนใบหุ้นที่จำนองไว้กับกระทรวงการคลัง การแก้ปัญหาที่ผิดทิศทางทำให้ทรัพย์สินของเอกชนเสียหาย หากไม่ตกเป็นของรัฐ (กระทรวงการคลัง) ก็ตกเป็นของต่างชาติ บางแห่งรัฐซุบเอาไปดื้อๆ เช่นการซุบที่พีไอ เป็นต้น

ทรัพย์สินของเอกชนก็คือทรัพย์สินของชาติ ทรัพย์สินของเอกชนเสียหายก็คือทรัพย์สินของชาติเสียหาย การบังคับขายหลักทรัพย์สินของเอกชนก็คือการบังคับขายหลักทรัพย์สินของชาติ การลดทุนของเอกชนก็คือการลดทุนของชาติ การซุบกิจการของ

เอกชนก็คือการปล้นประชาชนของชาติ การขายทรัพย์สินและสิทธิของเอกชนให้ต่างชาติก็คือการขายทรัพย์สินและสิทธิของชาติให้ต่างชาติ

ทุนนิยมและตลาดหุ้น คือจุดอ่อนของประเทศไทย เรื่องทุนนิยมได้นำเสนอมานี้ในตอนต้นแล้วว่ามีจุดอ่อนอย่างไร ตลาดหุ้นก็มีจุดอ่อนเช่นกัน ดัชนีตลาดหุ้นของประเทศไทยเบี่ยงเบนสูงจึงอ่อนแอสูง จึงทำให้ถูกควบคุมหรือถูกปั่นได้ง่าย ทำให้รายใหญ่เอารัดเอาเปรียบรายย่อยได้ง่าย แล้วต่างชาติก็มาเอาเปรียบคนไทยอีกชั้นหนึ่ง พบว่าประเทศที่ประสบวิกฤติเศรษฐกิจส่วนใหญ่มีต้นเหตุมาจากความอ่อนแอของตลาดหุ้นทั้งสิ้น ไม่ปรากฏว่ามีวิสัยทัศน์และปรัชญาอะไรจะมาจัดการเรื่องของทุนนิยม และเรื่องของตลาดหุ้นได้อย่างถูกต้องทิศทาง มีแต่เข้ามากอบโกยจากการเป็นทุนนิยมและจากตลาดหุ้นอย่างเดียว

การออกกฎหมายเปิดเสรี ๒๐ ธุรกิจบริการ การแก้ไข พ.ร.บ.การประกอบกิจการโทรคมนาคม เพื่อเพิ่มเพดานสัดส่วนการถือหุ้นของต่างชาติจาก ๒๕% เป็น ๔๙ % และตัดเงื่อนไขต้องมีกรรมการบริษัทเป็นบุคคลถือสัญชาติไทยไม่น้อยกว่า ๓ ใน ๔ ออก น่าจะเป็นประเด็นที่ต่างชาตินำมาต่อรองในการซื้อขายหุ้นชินคอร์ป ปลายปีที่แล้วท่านผู้นำของเราได้พูดถึงการแก้ไขกฎหมายเหล่านี้หลายครั้ง เพื่อให้ประเทศไทยก้าวทันโลกาภิวัตน์ที่ผ่านมามีต่างชาติเขามีสินทรัพย์มูลค่ามหาศาลอยู่ในประเทศไทยก่อนแล้ว ชินคอร์ปคือทรัพย์สินล้ำสุดที่เขาซื้อได้ แต่ทำอย่างไรเขา

จะเข้ามาบริหารทรัพย์สินของเขาได้เท่านั้น การออกกฎหมายดังกล่าวเปิดทางกว้างและโล่งให้เขาแล้ว

พลตรีจำลอง ศรีเมือง ได้ต่อสู้เต็มที่ที่จะรักษากิจการ **โรงกลั่นน้ำมันบางจาก**เอาไว้ให้เป็นของคนไทยแต่ก็เพียงส่วนน้อยที่รักษาไว้ได้ ที่เสียหายและไม่สามารถรักษาไว้ได้มีมากกว่าเมื่อก่อนเรามีกฎหมายไม่ให้ต่างชาติถือครองสถาบันการเงินเกิน ๒๕ เปอร์เซ็นต์ แต่ทุกวันนี้ไม่ได้เป็นไปอย่างเจตนาที่เคยมีไว้ ธนาคาร สแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด(ไทย) จำกัด (มหาชน) ถือหุ้นโดย STANDARD CHATERED BANK ๙๙.๘๐ % (ปี ๒๕๔๘) ธนาคารยูโนเด็ต โอเวอร์-ซีล (ไทย) จำกัด (มหาชน) ถือหุ้นโดย UNITED OVERSEAS BANK LTD.SINGAPORE ๙๗.๔๕ % (ปี ๒๕๔๘) เรามีการแยกหนี้ดีมาตั้งเป็นธนาคาร เรียกว่าธนาคารรัตนสิน แล้วนำไปขายให้ต่างชาติ มีชื่อว่าธนาคารยูโอบี รัตนสิน ตอนนี้อยู่ไม่มีคำว่ารัตนสินแล้ว ชื่อสถาบันการเงินในอดีตหายไปเป็นจำนวนมาก เช่น ธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ ธนาคารเอเชีย ธนาคารศรีนคร ธนาคารมหานคร บรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรม ธนาคารแหลมทอง ธนาคารไทยทูน ธนาคารสหธนาคาร กลุ่มไฟแนนซ์ในตลาดหุ้น (ไม่นับนอกตลาดหุ้น)ก็หายไปเป็นจำนวนมาก เช่น BIC CATHAY CMIC DEFT DS EFS FAS FCI FIN1 GF ITF MCC NAVA NPAT PFS PRIME S-ONE SCCF SCF SDF SITCA TFS UAF UNITED WALL ภาคการผลิตจริงก็ล้มหายตายจากและตกไปเป็นของต่างชาติจำนวนมากเช่นกัน ทรัพย์สินของคนในชาติเสียหายตกเป็นของคนอื่น ตกเป็นของรัฐและตกเป็นของต่างชาติ อย่างเหลือเชื่อ

หลังการเสียกรุงศรีอยุธยาครั้งแรก ๑๕ ปี สมเด็จพระนเรศวรมหาราชก็สามารถกอบกู้อิสรภาพกลับคืนมาได้ หลังการเสียกรุงศรีอยุธยาครั้งที่สอง ๖ เดือน สมเด็จพระเจ้า

ตากสินมหาราชก็สามารถกอบกู้อิสรภาพกลับคืนมาได้ ไม่ใช่เรื่องยาก การเสียกรุงทั้ง ๒ ครั้งที่ผ่านมาทำให้ว่าประเทศพม่าจะเก่งแต่เป็นเพราะความอ่อนแอของไทยเราเอง มากกว่าส่วนกลางนั้นเองมักง่ายและอ่อนแอ ชาวบ้านไม่ได้อ่อนแอ ก่อนการเสียกรุงศรีอยุธยาครั้งที่ ๒ ชาวบ้านบางระจันต่อสู้กับพม่าเข้าศึกอย่างโดดเดี่ยว ๗-๘ ครั้งจึงพ่ายแพ้ ชาวอาอาจสามารถไม่ได้จนเอง แต่วิสัยทัศน์และปรัชญาของระบบหรือของส่วนกลางนั้นเองที่ทำให้พวกเขาจนลง เรากำลังจะเสียอิสรภาพทางเศรษฐกิจ และเป็นเรื่องยากที่จะกอบกู้กลับคืนมาได้ **สิงคโปร์**เก่งกว่าเราจริงหรือหรือระบบของเราอ่อนแอและมักง่ายเอง แม้ไม่ได้ทำอะไรผิดกฎหมาย แต่ก็ผิดในจิตสำนึก เพราะผู้ปฏิบัติไทยเป็นผู้รุ่มแดงกตিকাเอง แล้วจะทำผิดกตিকাได้อย่างไร

คนที่นำความลับของประเทศไปบอกข้าศึก ทำให้ประเทศพ่ายแพ้สงคราม การให้ความร่วมมือกับต่างชาติแล้วทำให้ทรัพย์สินและสิทธิของคนในชาติเสียหาย เหล่านี้ในประวัติศาสตร์เรียกว่า “ขายชาติ” เรื่องทุนนิยมเป็นเรื่องที่รู้จักน้อยอยู่ การกล่าวอ้างถึงทุนนิยมจึงต้องตระหนักว่าเป็นทุนนิยมแบบไหน ทุนนิยมแบบสิงคโปร์คือการเข้าไปซื้อทรัพย์สินและสิทธิของชาติอื่น เป็นทุนนิยมแบบเจ้านาย แต่ทุนนิยมแบบไทยคือ ขายทรัพย์สินและสิทธิของชาติตนเองให้ชาติอื่นเป็นทุนนิยมที่ต่ำต้อย นี่ต่างหากคือความแตกต่างของทุนนิยม คนไทยต้องทราบว่าจะอะไรถูกต้องเหมาะสม อะไรไม่ถูกต้องไม่เหมาะสม พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีกระแสพระราชดำรัสถึงแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงบ่อยครั้งมาก ไม่ควรจะมีการกล่าวอ้างว่าบกพร่องโดยสุจริต การขายทรัพย์สินและสิทธิของชาติให้ต่างชาติก็เหมือนกับการขายชาตินั่นเอง **๓**

บัดนี้เป็นที่ปรากฏประจักษ์ชัดแจ้งว่า
ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรีขี้โกง
มโหฬารที่สุดในประวัติศาสตร์ชาติไทย แต่
ไหนแต่ไรมายังไม่เคยเห็นใครคิดใหม่ทำใหม่
กล้าคัดโกงขายชาติอย่างฉลาดเจ้าเล่ห์ศรี
ธนัญชัยเท่าเทียมศรีธนญชิน

ย่อมสมควรอย่างยิ่ง เมื่อนักวิชาการ
ชาประจําอาจารย์ธีรยุทธ บุญมี โดดออกมา
แสดงศิลปะเดี่ยว ประกาศฉายาให้ทักษิณ
ชินวัตร เป็นคน “โคตรโกง” หรือ “โกงทั้งโคตร”

ดอกไม้บานกลางถนนประชาธิปไตย ...ปาฎิหาริย์แห่งอหิงสา สันติวิถีพุทธ

● วิมุตตินันทะ

คงจะสาธยายกันไม่ไหวว่าทักษิณ โครตร
โกงอย่างไรนักหนา จนผู้คนไม่รู้ทันทักษิณเป็น
ส่วนใหญ่ เพิ่งจะมาแตกตื่นจ้าละหวั่นเมื่อ
ไม่กี่เดือนก็วันกันนี้เอง ไม่ต้องอื่นใดดอก แม้
กระทั่งท่านมหาจำลอง คนอุ้มพาทักษิณมาสู่
วิถีการเมืองแท้ๆ มหาจำลองเองยังใจชื่อเสียงรู้
อยู่หลายปีติดๆ กว่าที่จะจำนนหายเชอขึ้นมาด้วย
คนว่า “เพราะเราเิ่งเองที่หลงไปส่งเสริมเขา”

กิติที่ความจริงเป็นสิ่งหนีไม่พ้น มันต้อง
แตกระเบิดเกิดเปิดโปงโล่งแจ้งแดงแจ๋ไปเลย
ดังที่เป็นอยู่ จนกว่าจะรู้ทันทักษิณทุกไส้ซด
ทั่วถึงมากกว่านี้ ผู้ใหญ่ทั้งมงายมเงางม
โง่คร้ทธาผู้นำจอมกะล่อน ระวังจะต้องอายุ

เด็กนักเรียนขาล้น พวกมีปัญญากล้าประจํา
ทักษิณผ่าเปรียงตรงๆ โดยไม่ต้องเกรงใจไว้
หน้าใครว่าเป็น “ทรราช”

รักพ่ออย่าทะเลาะกัน...

มันปล่อยคนชั่วให้ลอยนวล!

หลังจากขบวนการพันธมิตรกู้ชาติขับไล่
ทักษิณ ยิ่งแฉโงยยังมีประชาชนคนรู้ทันเข้า
ร่วมวงล้อมหลามแน่นหนาขึ้น จนหลายฝ่าย
เรียกร้องให้หยุดต่อต้าน หยุดต่อสู้ทั้งคู่ ให้หัน
หน้ามาเจรจากัน ให้มาสามัคคีเหมือนไม่มี
เรื่องบาดหมางแตกแยกอะไรเลย ประมาณนั้น

ฟังดูเผินๆ เหมือนจะดี ไม่ต้องมีประท้วง

วุ่นวาย บ้านเมืองจะได้สงบสุข

ใครขึ้นพาซื้อหลงเชื่อแบบนั้น ทักซิณยิ่งหัวเราะก๊ากที่ตะหมูเข้าปากหมา

หรือบางคนมองว่าเป็นความผิดของทั้งสองฝ่าย ต้องลงโทษทั้งคู่

สังคมเหมือนลัษณ จนแยกไม่ออกบอกไม่ถูกว่าฝ่ายใดผิดถูกกันแน่ ดีไม่ดีก็กล่าวหาพวกที่ประท้วงผิดถูกเดียว ทักซิณมาตามกติกาทำไมมาใช้กฎหมาย แม้ทักซิณโกงสารพัด ใช้อำนาจไม่ชอบธรรม คุณความสี่ทุกทางแทรกแซงองค์กรอิสระทุกแห่ง ฯลฯ

ปัญหาคดีเหล่านี้ ไฉนไม่แก้ปัญหาลอกกฏ ในสภา สภาไหนล่ะจะฟังฟังได้ แทบจะเหมือนสภาวัวสภาควายหรือเปล่า ไม่เห็นเอาเรื่องข้อกล่าวหาร้ายแรงนายกฯ สารพัน ทำไมทำเป็นหูหนวกตาบอด ไม่รู้ร้อนไม่รู้หนาว หรือเข้าข้างเพราะถูกซื้อไปจนเต็มยหมด

ดังนั้น จะยุบทิ้งไปก็ดีแล้ว แม้จะยุบด้วยเลศเล่ห์หวังใช้เลือกตั้งใหม่พอกตัวทักซิณเองเข้ามาอีก ก็ช่างมันเถอะ!

แม้กระทั่ง เรื่องจะให้ฟ้องศาล กลุ่ม ส.ว.ก็ยื่นฟ้องแล้ว ทักซิณผิดโทษฐานบริหารธุรกิจควบคู่ฐานะนายกรัฐมนตรี ศาลรัฐธรรมนูญรับฟ้องที่ไหนล่ะ ปิดบังเพียงว่าคำร้องไม่ชัดเจน ทั้งๆ ที่ผู้เขียนคำร้องเป็นอาจารย์นักกฎหมายใหญ่ช่วยกันตั้งหลายโหล ฟังแล้วกลุ้มไหม

เรื่องมันยุ่งหมดท่าแบบนี้ กติกาประชาธิปไตยจึงมีประตูให้เปิดเวทินอกสภาประท้วงกันได้ เป็นสิทธิเต็มๆ ตามรัฐธรรมนูญทำไมทักซิณมาใส่ร้ายพวกชุมนุมโดยพูดขุ่ยๆ ว่าเป็นกฏหมู่ นำสมเพชผู้นำที่ฉลาดโกงๆ เพราะไม่ยอมรู้ว่าข้อเรียกร้องของหมู่ประท้วงเป็นหมู่ผู้นำกลุ่มคณะอะไรบ้าง และเป็นผู้นำมีคุณธรรมขนาดไหน ทุกวันนี้ผู้นำทุกวงการออกมาร่วมต่อต้านกันหมดแล้ว หรือทักซิณหลอกคนฉลาดจริงๆ ไม่ได้เลย ดีแต่หลอกคนโง่งๆ บ้านนอกผู้นำสงสารมากกว่า

เรื่องของเรื่อง เมื่อชัดเจนบ้างว่าทักซิณเป็นปัญหาของแผ่นดิน ขาดความชอบธรรมเพราะโคตรโกง เสียรุ่งองให้หยุดต่อสู้กัน จึงเท่ากับปล่อยให้มีมหาโจรลอยนวล

นานาสังวาสผ่าทางตัน

กรณีขบวนการพันธมิตรประชาธิปไตยเพื่อประชาชน เรียกร้องให้รักษาการนายกรัฐมนตรีลาออก ฝ่ายผู้นำทักซิณ ก็ไม่ยอมออกตามกฎหมายใดๆ เด็ดขาด เพื่อรักษากติกาประชาธิปไตย ในทัศนะของวิญญูชนน่าจะมองออกว่าทักซิณใช้อำนาจธนาธิปไตย+ทักซิณธิปไตย เป็นคำตบสุดท้าย โดยไม่แยแสธรรมาธิปไตย คือตลอดเวลาชอบอ้างว่าถูกกฎหมายลูกเดียวมันหมดเรื่องแล้ว

ในขณะที่ประชาชนข้างพันธมิตรกู้ชาติไซ่ความจริงของผู้นำที่ได้รับความชอบธรรมต่างๆ เป็นข้อหาโคตรโกงนานา แต่ทักซิณไม่ยอมตอบไม่แจงความโปร่งใส เจเนเลียวลดยิ่งกว่าปลาไหลใส่สเกต

ที่ประชุมอธิการบดี นี้กว่าจะมีสติปัญญา ลึกซึ้งอะไรบ้าง กลับถูกมองว่าถือหางรัฐบาลมากไปไหม เมื่อเสนอให้หันหน้ามาเจรจากัน มันจะมีทางตกลงอะไรกันได้เล่า ในเมื่อพันธมิตรฯ ต้องการให้ลาออก ทักซิณก็ไม่มีวันออก แถมจะให้คุยกันเจียบๆ ไม่เปิดเวทีสาธารณะเสียอีก มันจะมีท่าอะไร?

ในขณะที่องค์กรกลางรับประสานงานให้โต้วาทะ หรือตีเบตกัน รัฐบาลเจ้าเล่ห์ยื่นเงื่อนไขบังคับก่อนว่าต้องเลิกชุมนุม และยอมรับผลเลือกตั้ง ๒ เม.ย.

น่าเสียดายที่สองฝ่าย ไม่ได้แสดงความจริงพร้อมหน้าในเวทีสาธารณะ ถ้าทักซิณแน่จริงกลัวอะไรกับตีเบต เบียงบายหาว่าตีเบตไม่ดี เป็นที่ทะเลาะโกลาหลมากขึ้น ทำนองนั้น ทั้งๆ ที่อเมริกาเมืองยิ่งใหญ่เหมือนพ่อเมืองไทย เขายังทำตีเบตก่อนเลือกตั้งให้รู้

ดำรงแดนกันไปขนาดหนึ่ง

ถ้าได้ไต่วาทะ เอาสาระความจริงมากล่าว โทษหรือกล่าวแก้กันต่อหน้า ออกทีวีสดๆ ไปเลย คนฟังจะรู้ตัวเองว่าฝ่ายไหนน่าเชื่อถือ มีความชอบธรรมจริงแท้แค่ไหน แต่มันเป็นไปได้สำหรับทักษิณคนปากกล้าขาลั่น มันตลก ลึนตึ๋นเปล่า เมื่อกล่าวติเบตเวทีสาธารณะ จะติ ทั้งก็ไม่มีเหตุผล เลยตั้งแง่เอาการชุมนุมและ ผลเลือกตั้งมาผูกเป็นเงื่อนไขที่ฟังไม่ขึ้น พันธมิตรฯ ไม่ได้ไปลงแข่งเลือกตั้งปาทิชะหน้อย และ พันธมิตรฯ ไม่มีปัญหาใครจะมาประชันไต่วาทะ ด้วยหรือไม่ เขาต้องชุมนุมต่อเนื่องวันยังค่ำ ทักษิณไม่ออกชุมนุมประท้วงไม่มีวันเลิกเด็ดขาด

ดังนั้น ความแตกแยกในจุดยืนของ พันธมิตรฯ กับรัฐบาล มันคนละขั้วขากับดำน้ำกับน้ำมัน มันสามัคคีไม่ได้ ประชาชนต้องตัดสินใจเลือกข้างเอง ควรให้ทักษิณอยู่หรือไป โดยไปฟังความจริงทั้งสองฝ่ายดังเช่น พระพุทธเจ้าทรงแนะนำให้ชาวพุทธไปฟังธรรมของพระนานาสังวาสทั้งสองฝ่าย แล้วตัดสินใจเองว่า ใครเป็นธรรมวาที ใครเป็นอธรรมวาที ทุกวันนี้ใครอยากรู้ความจริงต้องไปดูทีวีของ เนชั่น หรือทีวีเทานั้น นี่มันคืออะไร ทำไมทีวี ๓, ๕, ๗, ๙, ๑๑ ถูกอำนาจมืดให้ปิดหูปิดตา ประชาชนไม่ได้รับรู้ขบวนการเปิดโปงขับไล่ ทักษิณตั้งแต่ต้น ความไม่ชอบธรรมของการใช้อำนาจเผด็จการ แม้เพียงเท่านี้ มันยอม เกินพอที่จะต้องพันด้ายผู้นำ ไม่ดูตัวอย่าง เกาหลีบ้าง ความผิดเขาไม่เท่าหนึ่งในพัน หนึ่งในหมื่นของนายกฯ เมืองไทย แต่คนเขาย่างอายุเลยลาออกง่ายด้วยใจเสียสละสง่างาม ตรงข้ามกับคนหน้าเหลี่ยมของไทย

ไม่มีทักษิณ ไม่มีวันดอกไม้บาน ปาฎิหาริย์สันตือหิงสา

เราๆ ท่านๆ ต่างเป็นคนดีไม่ทั่วถ้วนไม่หมด ทักษิณก็ไม่ได้ชั่วโดยไม่มีดีเสียเลย มันอยู่ที่

กรรมชั่วดิอันไหนมากน้อย ออกดอกออกผล ตามวาระกรรมตรงไหนเมื่อไหร่ คนที่มองเห็น แต่มุมดี โดยไม่รู้ทันความคดโกงอันโคตรโกง จึงหลงชมชื่นแท้แทนหนุหน้าหนุหลังอย่าง นำสงสารสมเพช

เช่นเดียวกับท่านผู้นำ ถึงวันนี้มีความสง่างาม ตรงไหนนักหรือ เคยคุยโม้ลิบเกล้าล้านเสียง เดียวนี้เหลือเจ็ดล้านเสียงแล้ว จะไปตั้งรัฐบาล พลัดถิ่นนอกเขตเทศบาลไหนดี ทั้งคนกรุงคน หัวเมืองที่รู้ทันต่างหมดศรัทธาเลิกเชื่อถือ นับวันยิ่งพุ่งสูงขึ้น แล้วจะจบลงเออยังไง ถ้าไม่ใช่ทักษิณออกไป ใครที่ฉลาดก็มองออกทั้งนั้น (ยกเว้นฉลาด วรรฉัตร ผู้ขาดสติบริดไปตามกรรม)

หลายคนยังจำได้ดีว่า ทักษิณ มาสู่เวทีการเมืองใหม่ๆ ประกาศสรรพคุณว่าผมรวยพอแล้ว (นับว่าตั้ง ๒-๓ หมื่นล้าน) ซึ่งมันก็น่าจะเหลือเกินพอจริงๆ

และยังคุยอีกว่า จะขอมาทดแทนบุญคุณแผ่นดิน ใครๆ ฟังแล้วมันน่านับถือเลื่อมใส ยิ่งนัก

ห้าปีผ่านไป ชินวัตรวันนี้ร่ำรวยขึ้นเป็นแสนๆ ล้าน ทักษิณคุยโม้ได้ยิ่งง่าตัวเองไม่ เป็นเหตุปัจจัยอทิปปัจฉยตาเข้ามาเกี่ยวข้อง เชื่อมโยงกับธุรกิจล้มปทานผูกขาดดาวเทียม สื่อสาร มือถือ ทีวีเหล่านี้เป็นต้น ต่างกรรม ต่างวาระที่ทักษิณใช้อำนาจรัฐตำแหน่ง อิทธิพลของคนเป็นนายกรัฐมนตรีเข้าไปเอื้อประโยชน์ส่วนตัวครอบครัว จนรวยล้นอื้อซ่า ผิดปกติยิ่งกว่าใครในแผ่นดิน ถ้าทักษิณไม่เข้ามาสู่อำนาจการเมือง ชินวัตรและญาติกาจะพากันอู้ฟู่ดังที่เป็นอยู่หรือ?!

กรณีชายชินคอร์ป ๗๓,๐๐๐ ล้าน ถึงจะอ้างว่าขายในตลาดหลักทรัพย์ฯ แล้วไม่ต้อง เสียภาษีสักบาท แต่ข้อเท็จจริงคือบางส่วน ขายนอกตลาดด้วย ทั้งมีการกาผิดยังงไม่ ต้องทราบก็ได้ ลูกชายฐานะผู้ชายโดยชื่อ โดนปรับไม่ถึง ๖ ล้านบาท ความจริงเท่าที่

สภาพนายออกมาแฉ มีนัยซ่อนเร้นของภาษีที่ต้องเสียอีกราว ๕,๐๐๐ ล้านบาท

เมื่อทักษิณเจตนาหลบเลี่ยงภาษีนับหมื่นล้าน นอกจากรวยไม่รู้จักพอแล้วยังรวยยิ่งโกงหนักเข้าไปอีก มันน่าอัปยศอดสูขนาดไหน

วิสัยผู้นำรัฐบาล เมื่อกฎหมายมีช่องโหว่ให้คนเลี่ยงภาษีโดยไม่ชอบมาพากล ทักษิณน่าจะต้องสั่งสรรพากรให้แก้กฎหมายปิดช่องหนีภาษีนั้นทันที ทักษิณกลับฉกฉวยโอกาสหลบภาษีโมโหรบ้าง ประโยชน์ส่วนตัวมาก่อนประเทศชาติมาทีหลัง สรรพากรขาดภาษีเงินได้จากผู้รวยล้านฟ้า มันก็ดีแล้วหรือท่าน

ตัวอย่างที่เลวของชินวัตร ทำให้คนอื่นกล้าทำตามกันแล้ว เช่นมีที่ดินในนามบริษัทขายไปธรรมดาต้องเสียภาษีหลายตั้งค์ เตี้ยวันนี้เอาอย่างทักษิณ ไม่ต้องขายที่ดินให้โง่ดอก ลู้ขายบริษัทยกหุ้นไปเลยในราคาพาร์ตามมูลค่าอีกต่างหาก ขายที่ดินนับร้อยล้านพันล้านไม่ต้องเสียภาษีสักบาท...เป็นยังไงสรรพากร?!

เฉพาะอย่างยิ่งการขายหุ้น โดยอ้างว่าไม่ได้ขายสัมปทานดาวเทียม มือถือ ทีวีกำลังกลายเป็นวิถีอันตราขายชาติต่อไปการเอาสมบัติแผ่นดินไฟฟ้า ประปา แปรรูปเป็นบริษัทเข้าตลาดแล้วขายต่างชาติไปเลย ประเทศไทยต้องมีอันตกเป็นทาสในพริบตาโดยลัดนิ้วมือเดียว ไทยรักไทยกำลังขายชาติจริง ไม่ใช่หลอกเล่น

ศรีธนญชินเล่นโคตรโกงพรรคนี้ มันจะมีอะไรเหลือ ประเทศไทย!

คำถามที่ไม่มีวันได้คำตอบจากคนชื่อทักษิณชินวัตร ห้าปีเข้ามามีอำนาจเป็นใหญ่ในบ้านเมืองนี้ เขาได้ทดแทนบุญคุณแผ่นดินอย่างไร โฉนดกัน หรือกลับตาลปัตรเป็นตรงกันข้ามคือกลายเป็นอกตัญญู ไม่รู้บุญคุณที่กอบโกยโกงกินไปจากแผ่นดินนี้ ยังจะขายชาติยกประเทศให้ลิงคโพร้ไปอีก สุดพรรณนามหุดคำบรรยาย...

อย่างไรก็ดี เพราะมีทักษิณ ยอดอวิชา มิจฉาทิฐิของผู้มีอำนาจการเมืองคับฟ้า ขบวนการพันธมิตรประชาธิปไตยเพื่อประชาชน จึงก่อเกิดขยายผลขับเคลื่อนใหญ่จากสนามหลวงสู่ราชดำเนิน จนกระทั่งสามารถปักหลักยึดถิ่นแถวทำเนียบรัฐบาลรอวันประกาศชัยชนะจริงย่อมชนะความไม่จริง **ธรรมะย่อมชนะอธรรม** ด้วยกุศโลบาย ยาวให้เป็น เย็นเรื่อยไป **ไขความจริงออกมาให้มากๆ ให้หมดๆ**

ขบวนขับไล่ทักษิณรุดหน้ามาด้วยดีด้วยพลังคนนับแสนๆ ซึ่งล้วนมีคุณภาพมีคุณธรรม ล้มมาทิสึ เพื่อกวาดบ้านล้างเมือง อย่าให้คนเลวมีอำนาจบาตรใหญ่

การแสดงประชามติต่อต้านทักษิณตั้งแต่สนามหลวงมาถึงราชดำเนินทุกวันนี้ กลายเป็นมหกรรมคนกรุงและคนไทยจากสารทิศ มาเรียนรู้ศึกษาการเมืองสังคมชีวิตตามแบบฉบับภูมิปัญญาไท วัฒนธรรมการเสียสละแบ่งปันกันกินใช้เกิดขึ้นด้วยน้ำใจแบ่งปันกันล้นหลาม ทั้งข้าวน้ำผลไม้อาหาร แจกจ่ายแจกจางกันทุกวัน ท่ามกลางเสียงดนตรีบทเพลงศิลปินขับกล่อมให้กำลังใจ ปลุกเร้าสนุกสนานบันเทิงในงานเสียสละอันยิ่งใหญ่เป็นประวัติการณ์ของบ้านเมือง ร้อยวันพันปีก็ยังไม่เคยมีแบบนี้ เฉพาะอย่างยิ่ง ความรุนแรงไม่อาจบังเกิดขึ้น ด้วยอานิสงส์แห่งธรรมฤทธิ์ ด้วยบารมีพระโพธิสัตว์ ส้าแดงมหาอุบายโกศลเต็มที **พ่อท่านโพธิ์รักษ์** พุ่มโถมเต็มตัวชี้นำ**ประชาธิปไตยในมิติใหม่** ปรากฏการณ์แห่งธรรมยาตรา และธรรมลีลา บิณฑบาตโปรดสัตว์ทั้งในการเทศนาธรรม ตลอดทั้งกิจกรรมในงานต่อสู่ประกาศสังฆธรรม ครั้งนี้บังเกิดผลงดงามมาแล้ว กำลังเกิดขึ้น อยู่อย่างสง่างามเหลือล้น ทั้งยังจะเกิดต่อไป คอยแต่จะอดทนรอคอยยอหิงสา อโหสิ เพื่อ ล้นดีสุขประชาไทยประชาธรรมถ้วนหน้า **ทั่วแผ่นดิน**

หลุดโลก...

๑. ข้อสมาน แต่ ไม่สมาน

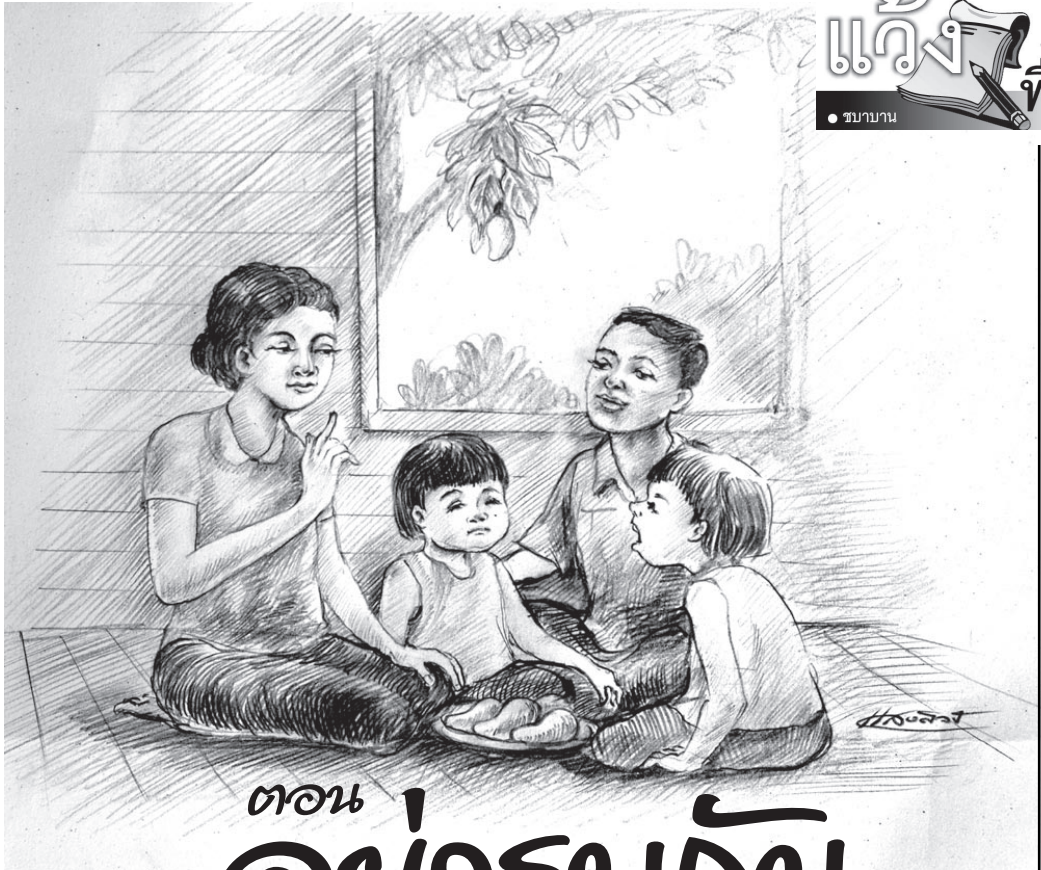
๒. ข้อสมาน แต่ ไม่สมาน

๓. ข้อสามัคคี แต่สี่ทั้ง ๒ ฝ่าย (เอาดีใส่ตัว)

๔. ข้อสันติ แต่อยู่ในที่อสันติ

ตอน อย่างרבกัน

ก2 หน้าบ้านท่าผึ้งคลองมีมะม่วงอยู่
ต้นหนึ่ง ไมโตนัก ไม่มีใครปลุกมัน
มันขึ้นเองอยู่ตรงนั้นก่อนที่พ่อจะมา
ปลูกบ้านเสียอีก พ่อไม่ให้เขาฟันมันทิ้งเพราะ
มันช่วยเป็นร่มเงาให้ด้านที่แม่นั่ง และน้อยก็
ขอไว้เป็นต้นมะม่วงส่วนตัวของเธอด้วย มามู
ว่ามันเป็นต้นไม้พิการคือไม่เติบโตสูงใหญ่
เหมือนต้นอื่นๆ เขา แต่สำหรับน้อย มะม่วง
ต้นนั้นเป็นต้นไม้ของเธอโดยเฉพาะเหมือนกับ
ฝูงไก่ลูกอีดัก ไ้ดำและสามสี

ต้นมะม่วงไม่สูงนักนั้นแหละดีแล้วเพราะ
เธอสามารถปีนเหยียบกิ่งต่ำทางซ้ายทางขวา
ของมันขึ้นไปนั่งเล่นบนปาง^๑ชั้นที่หนึ่งและชั้น

ที่สองได้อย่างปลอดภัยโดยแม่และพ่อไม่ว่าอะไร
พอขึ้นไปนั่งบนปางชั้นที่สองก็สูงเกือบเท่ากับ
ชายคาหน้าร้านด้านที่แม่นั่ง

แต่น้อยก็รู้ว่าไม่ควรปีนต้นไม้เวลาที่มี
คนนั่งคุยกับผู้ใหญ่เพราะจะดูไม่สุภาพสำหรับ
เด็กผู้หญิง เธอจะปีนขึ้นไปก็ตอนไม่มีคน
และตอนนึกชอยอยากขึ้นไปนั่งเล่นกันคนละกิ่ง
กับมามูเท่านั้น

หน้าร้อนปีนี้แปลกจริงๆ เพราะมะม่วง
ต้นนั้นเกิดมีดอกสีขาวนวลออกมาหนึ่งช่อ
น้อยเฝ้ามองดูมันทุกเช้าเย็นด้วยความหวังจะ
ได้เห็นผลมะม่วงห้อยย้อยเป็นพวง แต่พอดอก

^๑ ปาง คำนี้พ้องกับ ปาง ของภาคเหนือ แต่ความหมายไม่เหมือนกัน ปาง ในภาษาถิ่นปักษ์ใต้หมายถึง งาม ของ
ต้น กิ่ง ก้าน ไม้ ใช้กับงามที่ต้นไม้ หรือที่ตัดมาแล้วก็ได้ นอกจากนั้น ยังใช้เรียกเครื่องมือสำหรับยิงที่ในภาษา
กลางปัจจุบันเรียกว่า หนังสติ๊ก

ภาษาอังกฤษเรียกว่า catapult ที่ทางภาคใต้เรียกว่า ปาง ก็เพราะทำจากไม้งามนั่นเอง

บานมันก็เริ่มหล่น พ่อบอกน้อยว่าเป็นธรรมดาที่มันจะเป็นอย่างนั้น ทั้งลมทุ่งที่พัดมาทางหน้าบ้านก็แรงและต้นมะม่วงของเธอก็ไม่สมบูรณ์อย่างที่มาว่าจริงๆ เสียด้วย ความหวังของน้อยลดลงทุกที จนในที่สุดเธอก็ได้เห็นแต่ลูกมะม่วงขนาดเท่าหัวไม้ขีดไฟติดอยู่ตรงปลายช่อเพียงลูกเดียวเท่านั้น

พ่อปลอบใจน้อยว่า “ช่างเถอะ เหลือลูกเดียวก็ยังดีกว่าไม่เหลือเลย”

ถึงจะเหลือลูกเดียว น้อยยังเฝ้าตักน้ำในคูน้ำเชียวหน้าบ้านรดโคนต้นทุกเย็นจนลูกมันโตขึ้นสักเท่ากำปั้นแล้วก็ไม่ได้โตอีกเลย

“ทำไมลูกมันเล็กจังเลยพ่อ?” น้อยถามพ่อ

“มันเป็นมะม่วงป่า ลูก มะม่วงป่าลูกไม้โต” พ่ออธิบาย

แล้วแม่ก็พูดว่า “นี่มันเข้าพริก^๒แล้ว น้อยขึ้นให้แม่เอามาซอยใส่น้ำซุบ^๓กินกันเย็นนี้ดีไหม?”

น้อยได้แต่มองหน้าแม่ พูดไม่ออก รู้ดีว่ามะม่วงเปลือกเขียวนวลผลนั้นจะกลายเป็นอาหารโอชะของครอบครัวได้ด้วยฝีมือแม่ แต่อะไรบางอย่างในใจเธออยากจะเก็บมันไว้จนเปลือกมันเปลี่ยนเป็นสีเหลือง ในที่สุดเธอก็พูดขึ้นว่า

“แม่ น้อยว่าอีกไม่นานมันก็จะสุกแล้ว พ่อคะ มะม่วงป่า พอสุกมันจะหวานไหมคะ?”

“หวานลูก แต่ไม่ถึงกับหวานหอมแบบมะม่วงพิมเสนที่แม่ชอบ” พ่อตอบ มองตาแม่

“ถ้าถึงมันสุกมันก็ยังเปรี้ยว น้อยจะขึ้นเอา

มาให้แม่ แต่พ่อว่ามันจะหวาน แม่ให้น้อยเก็บมันไว้ให้สุกได้ไหมคะ มะม่วงต้นนี้มันไม่เคยมีลูกเลย น้อยว่าตอนนี้มันคงอยากมีให้น้อยสักลูก พ่อมันสุกน้อยจะเออลงมาลิด^๔ให้ทุกคนกิน” น้อยบอกความตั้งใจ พ่อกับแม่ยิ้ม

“อ้ออ้อ มะม่วงลูกนิดเดียว จะกินกันตั้งสี่คน” พี่แฉะพูดพลางหัวเราะพลาง

“ก็คนละนิดๆ ก็ได้นี่” น้อยเถียง

“เออละ เออละ เอาไว้กินตอนสุกก็นิดเหมือนกัน มะม่วงยังไม่ทันสุกเลย จะรบ^๕กันเสียแล้ว” แม่ตัดสิน

มะม่วงผลนั้นยังไม่ทันสุก ในตลาดแว้งก็เริ่มมีมะม่วงจากสุโขทัยเข้ามาวางขายบ้างแล้ว แต่ราคาค่อนข้างแพง วันหนึ่งแม่ซื้อมะม่วงสุกมาจากตลาด ๔ ลูก น้อยเสนอว่าน่าจะปอกรับประทานกับข้าวม้อเย็น

“น้อยนี่เหมือนกับยาย กินลูกไม้ทุกอย่างกับข้าวได้” แม่พูด

“แฉะว่า ไม่เห็นร่อยย สู้เอาลูกมะม่วงตอนยังเขียวๆ มาซอยใส่บูดดีกว่าตั้งเยอะ” พี่แฉะแสดงความชอบของตัวบ้าง

“ห้ามใครขึ้นต้นมะม่วงไปเอามะม่วงของน้อยมาทำอะไรนะ น้อยไม่ให้ ถึงใส่บูดร่อยก็ไม่ให้” น้อยเถียงเสียงแข็ง มองเห็นภาพมะม่วงผลนั้นคล้ายสีเขียวเป็นสีนวลมากขึ้น และอีกไม่นานก็จะเป็นสีเหลืองปลั่งปลั่ง

“อ้าวๆ รบกันอีกแล้ว น้อยก็ แม่เขาไม่ได้พูดว่าจะเอามะม่วงลูกนั้น ชี้หวงจริง” แม่

^๒ พริก เป็นคำภาษาถิ่นปักษ์ใต้ แปลว่า กะลา ใช้ได้กับผลไม้ทุกชนิดที่มีลักษณะนี้โดยเฉพาะกะลามะพร้าว เข้าพริก ตรงกับภาษากลางว่า เข้าโคล

^๓ น้ำซุบ เป็นภาษาถิ่นปักษ์ใต้แท้ แปลว่า น้ำพริก ผู้เขียนยังค้นไม่ได้ว่ามีรากมาจากคำไหนของไทย ซุบ ไม่ได้แปลว่า พริก คนปักษ์ใต้เรียก พริก ว่า ตีปลี

^๔ ภาษาถิ่นปักษ์ใต้มีใช้ทั้งคำว่า ลิด และ ปอก แต่ต่างกันเล็กน้อย ลิด คือกรียาเอาเปลือกออกด้วยของมีคม เช่น ลิดหมาก เป็นต้น ส่วน ปอก คือ กรียาเอาเปลือกออกด้วยมือเพราะเปลือกและเนื้อไม้ติดกัน เช่น ปอกไข่ม่ม ปอกทุเรียน เป็นต้น

^๕ คำว่า รบ ในภาษาถิ่นปักษ์ใต้มีความหมายได้สองอย่าง หนึ่ง หมายถึง รบศึก สอง หมายถึง ทะเลาะ เป็นคำกริยาทั้งสองความหมาย คำว่า ทะเลาะ เพิ่งมาใช้ตามแบบภาษากลางในชั้นหลัง

ดิงน้อย

“แต่พี่แแม่เขาคิดคะแม่ วันก่อนน้อยเห็น เขายืนดูมันอยู่” น้อยว่า

“หาเรื่อง เค้ายืนดูเฉยๆ ก็ไม่ได้หรือ ทำไม ยืนดูแล้วมันจะหล่นหรือไง ชอบหาเรื่อง วันก่อนก็รบกับเพื่อนที่โรงเรียน แม่ยังไม่ได้ออก พ่อกับแม่เลย คุณครูลากตัวมาซักทั้งสองคน” พี่แแม่ฟ้อง พ่อกับแม่หันขวับมามองดูน้อย แม่พูดว่า “อ้อ รบกันที่บ้านยังไม่พอ นี่ไปรบกับเพื่อนที่โรงเรียนเชียวหรือ เรื่องอะไรกันนะ ไหนเล่าให้แม่กับพ่อฟังซิ”

น้อยเริ่มคอแข็ง เม้มปาก อันเป็นท่าทาง ประจำตัวว่าไม่ยอม จ้องหน้าพี่แแม่ พูดเสียง ดังว่า

“พี่แแม่ขี้ฟ้อง คุณครูมันลักกับคุณครูสุภา ตัดสินไปแล้ว คุณครูแค่เรียกมาสอน ไม่ได้ตี ลักหน้อย ยังมาฟ้องอีก น้อยกับบีเต๊ะหก็คิด ตักกันแล้วด้วย ไหนพี่แแม่สัญญาแล้วไงว่าจะ ไม่ฟ้องแม่ ที่ตัวเองเค้ายัง...”

“เรื่องอะไรกันนะ มีการสัญญาไม่ฟ้องแม่ กันด้วยหรือ ไหนลองเล่ามาทีละคน น้อยก่อน ทะเลาะกับเพื่อนเรื่องอะไร?” พ่อออกคำสั่ง

“น้อยกับบีเต๊ะหแย่งดอกจำปูนกันคะ จะ เอาไปให้คุณครูสุภา...” น้อยเริ่มต้นเล่าซ้ำๆ เพราะกลัวถูกดู

“แค่นั้นหรือ แล้วทำไมคุณครูถึงเรียกตัว ไปซัก?” พ่อถามต่อ

“แล้วน้อยกับบีเต๊ะหก็ทะเลาะกันเรื่องพระ กับโต๊ะหะยิคะ” น้อยตัดสินใจเล่าเรื่องราว ทั้งหมด^๖ ให้พ่อและแม่ฟัง

พ่อกับแม่สีหน้าเปลี่ยนไปตามเรื่องที่เธอเล่า แต่ไม่ได้ขัดเวลาที่ลูกพูด จนเมื่อน้อยเล่าจบ พ่อจึงพูดขึ้นว่า

“ที่ครูมันลักกับครูสุภาสอนลูกนั้นถูกแล้ว

น้อยและบีเต๊ะหต่างก็เชื่อว่าที่ตัวเองคิดตัวเองพูดนั้นถูกต้องแล้ว พอเสียงกัน ต่างคนต่างก็ยิ่งคิดว่าตัวเองถูก อีกคนหนึ่งผิดเข้าไปใหญ่ นี่ถ้าถึงขนาดชกต่อยกันจะเป็นอย่างไรนะ น้อยว่าน้อยชกเป็นหรือ?” พ่อถามแบบธรรมดาๆ ของพ่อให้น้อยคิด น้อยเลิกเม้มปากตาแข็งใส่พี่แแม่ หันไปคิดเรื่องที่ทะเลาะกับบีเต๊ะห ตอบพ่อตามตรงว่า

“น้อยว่าถ้าเขาชวนน้อยน้อยจะชวนมั่ง ถ้าเขาหยิกน้อย น้อยจึงจะหยิกเขาแบบปุน้ำแห้งหนีบมั่ง”

แม่หัวเราะจนน้ำตาไหลเมื่อได้ยินประโยคสุดท้ายของน้อย พี่แแม่ก็หัวเราะ พ่อก็แทบกลั้นหัวเราะไม่ได้เหมือนกันเมื่อถามน้อยต่อว่า

“อ้อ นี่จะเอาแบบของแม่ไปทำกับเพื่อนแล้วไง น้อยคิดว่าใครจะเป็นฝ่ายชนะ?”

“น้อยตัวผมมกว่าบีเต๊ะหเยอะคะไม่ทราบ ว่าสู้ชนะไหม แต่น้อยว่าเพื่อนๆ ต้องไปบอกครูแน่ๆว่าเรานัดไปต่อยกันที่ต้นไม้ใหญ่ ถ้าคุณครูใหญ่รู้ ก็ต้องถูกเขียนทั้งสองคนตามกฎโรงเรียน” น้อยตอบพ่อ นึกภาพเพื่อนๆ ถูกครูใหญ่เขียนเพราะไม่ส่งการบ้านออก และพ่อก็พูดต่อว่า

“แล้วพ่อก็รับรองว่าพอน้อยกลับมาถึงบ้าน ก็ต้องถูกปุน้ำแห้งของแม่หนีบต่ออีก เอาละเป็นอันว่า น้อยเข้าใจที่คุณครูอธิบายแล้วนะ ที่นี้ลูกจะต้องไม่เที่ยวทะเลาะกับใครอีก การทะเลาะเบาะแว้งเป็นสิ่งที่ไม่ดีเลย ลูก”

“อ้าว จบไปรายหนึ่งแล้ว ที่นี้มาแแม่มั่งสัญญาอะไรกันกับน้อง?” แม่หันไปถามพี่แแม่ เมื่อพี่แแม่เจิบแม่จึงถามต่อว่า “ถูกครูใหญ่เรียกไปทำโทษไซ้ไหม ทำอะไรผิดละ บอกพ่อกับแม่มาตามตรงนะ น้องกล้าพูดความจริงแแม่ก็ต้องพูดความจริงเหมือนกัน”

^๖ รายละเอียดเรื่องเด็กขัดแย้งกันเกี่ยวกับศาสนานี้เป็นเรื่องจริง ดู ว่างที่รัก ตอน ...ยอมไม่ร้างสามัคคี

พีแอมะกัมหน้าเจียบ

“พีแอมะไม่ได้ทำอะไรผิดคะ คุณครูใหญ่ ไม่ได้ทำโทษแต่พีแอมะ” น้อยตอบแทนแบบ อึกอัก เธออยากช่วยพี่สาวไม่ให้ออกโทษ ตนเองก็ใจไม่ตีเหมือนกัน “พ่อไม่ต้องไปถามคุณครูใหญ่ นะคะ”

“ช่วยกันปิดอะไรกัน ทั้งพี่ทั้งน้อง แอมะเล่า มาเดี๋ยวนี้ ทั้งชั้นป.สี่ทำอะไรผิดใช้ไหม? ต้องมี อะไรสักอย่างแน่ๆ ทีเดียว ไม่ส่งการบ้านทั้ง ชั้นใช้ไหม?” พ่อถามอย่างคาดคั้น

“ส่งค่ะพ่อ แต่ว่าทำการบ้านผิดเหมือนกันทั้งห้องคะ” พีแอมะตอบอ้อมแอ้ม แล้วในที่สุด ก็สารถาว่า “เราลอกการบ้านกันทั้งห้อง เลย ผิดเหมือนกันหมด พ่อคุณครูป่วนให้ทำบน กระดานดำก็ทำไม่ได้เหมือนกันหมดทั้งชั้นคะ คุณครูโกรธว่าเลขคุณหารง่ายๆ ก็ทำไม่ได้ คุณครูเลยไปเรียกน้อยที่อยู่ชั้นป.สองห้องติด กันให้มาทำที่กระดานดำ”

“แล้วไง?” แม่หยุดเคี้ยวหมาก พ่อเป็น ฝ่ายซัก

พีแอมะสะอื้นออกมาพลาบเล่าให้พ่อกับแม่ ฟังโดยไม่ยอมมองมาทางน้อย

“น้อยมันทำได้...แม่...แอมะไม่รู้ว่าจะทำไมน้อย มันทำได้ถูก แอมะอายุก็เลยให้น้องสัญญาว่า จะต้องไม่เล่าให้ใครฟัง ฮือ..ฮือ..”

น้อยยืนตัวแข็ง บอกความรู้สึกไม่ถูก เป็นความผิดของเธอที่ทวงสัญญา ถ้าเธอไม่ ต่อว่า พีแอมะก็ไม่ต้องอายอย่างนี้ เธอมองดู พี่สาวอย่างสงสารพลาบพูดขึ้นว่า

“ไม่ใช่ น้อยเก่งหรอกคะแม่ น้อยก็กลัวคุณ ครูป่วนมากเหมือนกัน พ่อก็ทราบนี่คะว่าน้อย คิดเลขในใจไม่เก่ง น้อยโกง พีแอมะ ตอนที่ คุณครูให้ยืนคูณหารที่หน้ากระดานดำนั้น น้อยกลัวตอบไม่ถูกเหมือนกัน น้อยเลยโกง เอามือไว้ข้างหลัง น้อยพับนิ้วเป็นตัวทศคะ

พอดีมันเกิดถูกเข้า น้อยไม่เก่งหรอกพีแอมะ คุณครูใหญ่ไม่เห็นที่น้อยพับนิ้ว คุณครูเลย ว่า พวกพีแอมะ..” น้อยเล่าจบเพียงนั้น ไม่ยอมเล่า ที่ครูใหญ่เปรียบเทียบพวกพีป.สี่กับเธอที่อยู่ ชั้นป.สองให้พอกับแม่ฟัง

พอกับแม่จึงไปครูใหญ่ขณะที่พีแอมะยัง กัมหน้าร้องไห้กระซิกอยู่ น้อยค่อยๆ ย่อง ออกไปที่ต้นมะม่วงหน้าบ้าน แล้ววกลงไปใต้ถุน เธอได้ยินเสียงพ่อพูดว่า

“แอมะ ต่อกันไปลูกต้องตั้งใจเรียนให้มากกว่า นี้ น้อยเป็นน้อง บางครั้งอาจจะเอาแต่ใจไป บ้าง แต่เขาก็รักแอมะมากนะ นี่เขาคงคิดว่า ไม่น่าทำให้แอมะต้องเล่าออกมาอย่างนี้ น้อง อาจจะหาเรื่องแอมะบ้างเป็นธรรมดาของคน เป็นน้อง แต่คนเป็นพี่นี่สิ ต้องไม่หาเรื่องน้อง แอมะต้องให้อภัยน้อง เข้าใจไหม ลูก นี่น้อง เขารู้จักกลัวว่าพี่จะเสียใจ แก้วตัวให้พี่ เมื่อ น้องกล้าทำอย่างนั้น แอมะก็ต้องกล้าชมน้อง บ้าง กล้าขอโทษน้องบ้าง เราเป็นพี่น้องกัน คนโบราณเขาเรียกว่า กินข้าวหม้อเดียวกัน จะต้องรักกันให้มาก ช่วยเหลือกันให้มาก แอมะ เข้าใจไหม เรื่องมะม่วงนั้นมันลูกเล็กๆ ลูก เดียวก็จริง แต่น้อยเขาชอบปลูกต้นไม้ แอมะ ไม่เห็นหรือ เขาอุตส่าห์ดูแลของเขา เข้าใจไหม แอมะ?”

เธอได้ยินเสียงแม่พูดบ้างว่า

“แอมะรู้ไม่ใช่หรือว่า น้อยนั้นแทบไม่ได้มี อะไรใหม่ๆ เลย เสื้อผ้าส่วนใหญ่แม่ก็เอาของ ลูกที่คับแล้วให้น้องใส่ นานๆ จะได้เสื้อผ้า ใหม่สักตัวหนึ่ง ของเล่น แอมะก็มีของเล่นจาก สิงคโปร์ น้องเคยมีหรือ แอมะตัวขาวใส สี อะไรก็ได้ น้องตัวดำ อายกลีบลีแดงมั่ง ทุกคน ก็หัวเราะเขา” น้อยแน่ใจว่าได้ยินเสียงพีแอมะ หัวเราะออกมาเบาๆ แล้วเมื่อแม่พูดถึงตอนนี้ “แอมะน้อยของแอมะยังเป็นเด็กอ่อนแอมะตั้งแต่

เล็ก ไม่เหมือนแม่ แม่กับพ่อจึงขอให้แม่รักน้องให้มากๆ”

“แม่ก็ไม่ได้เอาเปรียบน้อย แต่น้อยเค้าคอยกลัวว่าจะถูกเอาเปรียบอยู่เรื่อยๆเลยอะไรๆ เขาก็ชอบพูดเหมือนที่พ่อกับลุงเต็กเคียงพูด ไม่ยุติธรรม อะไรนั่นแหละ เรื่อยเลย” เสียงที่แม่ให้เหตุผลกับพ่อแม่

“น้องอาจจะคิดอย่างนั้นกับอะไรที่แม่เห็นว่าเป็นเรื่องเล็กๆ หรืออาจจะชวนทะเลาะบ้าง แต่แม่ก็ได้เปรียบน้องหลายอย่างๆ ที่แม่พูดให้ฟังแล้วไม่ใช่หรือ การยอมเสียเปรียบบ้างจึงเป็นการที่พี่ไม่เอาเปรียบในความรู้สึกของน้อง พ่อแม่รักลูกเท่ากันเสมอแหละ ขอให้แม่จำไว้นะ” พ่ออธิบายที่แม่

และเสียงที่แม่รับคำชัดเจนว่า “ค่ะ”

คืนนั้น หลังอาหารค่ำ แม่เลือกมะม่วงที่ซื้อมาสองลูกสำหรับเป็นของหวาน อีกสองลูกแม่บอกว่าเก็บไว้รับประทานวันพรุ่งนี้ น้อยยังปอกผลไม้ไม่เก่ง การปอกมะม่วงจึงเป็นหน้าที่ของพี่แม่ที่จะปอกหนึ่งลูกสำหรับตนเองและน้อย แม่พูดว่า

“แม่ลิดแบบที่แม่สอนให้สิ กดมีดลงไปให้พอพื้นผิว แล้วก็ค่อยไถไปให้เสมอกันตลอดลูก อย่าสูงบ้างต่ำบ้าง เอานิ้วชี้บังคับไว้ รื้อเปลือกที่ลิดไปก็ต้องให้กว้างเท่าๆ กันให้ตลอดทำอย่างนั้นทั้งสองข้างแล้ว จึงเอามีดค่อยๆ คว้านไถไปให้ซิดมีดให้มาก ตลอดลูกแล้วจึงค่อยเฉือนเป็นคำเท่าๆ กัน อย่างนี้ก็จะได้น้ำมะม่วงเท่ากันทั้งสองซีก”

“ของพี่แม่ซีกหนึ่ง ของน้อยซีกหนึ่ง” น้อยซึ่งนั่งมองการปอกเปลือกมะม่วงของพี่แม่อย่างตั้งใจพูดขึ้น ลักวันเธอจะปอกให้ได้ อย่างที่แม่บ้าง ไม่ให้เป็นแบบหนูตะเภาอย่างพ่อชอบล้อการปอกแตงกวาของเธอ

“ทีนี้พอปาดทั้งสองข้างแล้ว ถ้าปอกแบบ

แม่ก็จะมีเนื้อข้างๆเหลืออยู่ก็ต้องเฉือนปาดออกมาให้ตลอดลูกด้วย” แม่สอนต่อ

เรื่องปอกมะม่วงแบ่งกันนี้เคยเกิดปัญหาเรื่องเม็ดมะม่วงที่เหลือเพราะยังมีเนื้อติดอยู่อีกมากและลูกหนึ่งจะมีเพียงเม็ดเดียว สองพี่น้องต่างชอบดูเม็ดมะม่วงทั้งคู่ บางครั้งถึงกับเถียงกันเพราะจับไม้สั้นไม้ยาวแล้วพี่แม่ก็มักเป็นฝ่ายได้อยู่เสมอ จนน้อยเสนอวิธีใหม่ คือ ใครได้เม็ดไปก็ต้องเสียเนื้อมะม่วงให้อีกฝ่ายหนึ่งซีก ซึ่งก็ไม่ได้ดีอีกเหมือนกัน เพราะน้อยคิดว่าเมื่อใดที่ตกลงกันว่าน้อยเป็นฝ่ายได้เม็ดมะม่วง รู้สึกว่าพี่แม่จะโกหกเสียเม็ดจนแทบไม่มีเนื้อเหลือเอาเสียเลย ครั้งไหนพี่แม่เป็นฝ่ายได้เม็ด น้อยก็รู้สึกว่าพี่แม่ไถอย่างหลวมๆ ให้มีเนื้อติดเม็ดมะม่วงเยอะๆ การแบ่งมะม่วงจึงมีปัญหาอยู่เรื่อยๆ ไม่เท่าเทียมกัน

แต่คืนนี้เกิดเหตุการณ์ใหม่ หลังจากแบ่งเนื้อมะม่วงสองซีกและสองข้างเท่ากันแล้ว พี่แม่พูดขึ้นว่า

“คืนนี้เราไม่ต้องจับไม้สั้นไม้ยาวกันหรอก เม็ดมันมีเนื้อติดเยอะ พี่ให้น้อยเลย”

พ่อกับแม่มองหน้ากันแล้วยิ้ม แม่พูดขึ้นว่า

“เอาละ ทีนี้แม่จะปอกมะม่วงแบบยายให้ดู ยายเคยพูดว่าใครปอกมะม่วงแล้วเฉือนเนื้อออกโดยยกมีดเกินกว่าสองครั้งแสดงว่าไม่เก่งจริง เก่งจริงต้องคว้านเอาเนื้อออกโดยไม่ มีเนื้อติดเม็ดเลยรวมทั้งต้องไม่มีเนื้อข้างๆเหลือด้วย”

แล้วแม่ก็ทำให้ดูด้วยมะม่วงลูกที่เป็นส่วนของแม่และพ่อ แม่ทำได้อย่างไม่มีใครทำได้เหมือน มะม่วงสองซีกวางประกบอยู่บนจานของหวานเหมือนเพิ่งถูกปอกออกแต่เปลือกเม็ดมะม่วงแม่เอาใส่ไว้ในจานใบเล็ก

“แม่ทำได้อย่างไรคะ พี่แม่ทำอย่างนั้น

บ้างได้ไหม?” น้อยถามพี่สาว

“ถ้าแม่ตั้งใจหัดก็ทำได้ไม่ยากอะไรหรอก ลูก” แม่พูดอย่างถ่อมตัว “ถึงน้อยต่อไปก็ทำได้เหมือนกัน เชื่อแม่เถอะ ค่อยๆ ฝึกไป งานฝีมือสำหรับผู้หญิง นี่ตกลง มะม่วงลูกนี้เป็นของพ่อซึกหนึ่ง ของแม่ซึกหนึ่ง เหลือเม็ดตะกั่วนี้แม่ยกเม็ดโน้นให้น้อง แม่ยกเม็ดนี้ให้แม่นะ”

“เห็นไหมลูก เหมือนทุกคนได้เท่ากัน แต่ความจริงเราได้มากกว่านั้นกันทุกคน ส่วนที่เราทุกคนได้เพิ่มขึ้นคือความเสียสละของเรา โตขึ้นถ้าลูกเป็นอย่างนี้ ลูกจะไม่เป็นคนเห็นแก่ตัวเลย” พ่ออธิบายแบบของพ่ออีก ลึนๆแต่ชัดเจนแม้สำหรับลูกๆ ที่ยังเป็นเด็กก็เข้าใจได้

ลมว่าวพัดมาแล้ว ท้องนาหน้าบ้านแห่งจวนโคลนแตกกระแหง ฟางข้าวที่เหลือจากการเก็บเกี่ยวด้วย แกะ^๓ ยืนบ้างล้มบ้างอยู่เต็มทุ่งสีทอง เมื่อคนในอำเภอเกือบทั้งหมดโดยเฉพาะเด็กๆ ออกมาเล่นว่าวและแข่งว่าวกันในนา ฟางข้าวเหล่านั้นก็ถูกเหยียบย่ำกลายเป็นสิ่งรองรับอันนุ่มสำหรับการวิ่ง การเดิน แม้แต่นั่งเล่นหรือรับประทานของขบเคี้ยวกันอย่างสนุกสนานจนกว่าลมฝนจะพัดเข้ามาแทนที่กลายเป็นหน้าฝนที่ชุ่มฉ่ำ

เย็นวันนั้น หลังจากพี่แม่และน้อยสนุกสนานกันในนาอย่างเต็มที่แล้วก็พากันไปอาบน้ำคลองก่อนที่จะมานั่งรวมกันอย่างพร้อมหน้าในครัวเพื่อรับประทานอาหารเย็นเสร็จแล้วก็มานั่งรวมกันในห้องโถงกลางล้อมรอบตะเกียงอาละดินของพ่อที่ฝาแก้วครอบได้รับการเช็ดจนใสแจ๋วอยู่ทุกวัน ทุกคนเริ่มทำ

สิ่งที่ทำกันเป็นประจำเพื่อพักผ่อนหลังจากเหน็ดเหนื่อยกันมาตลอดวันแล้ว พ่อหยิบหนังสือเรื่อง เวตาล ที่อ่านค้างอยู่ แม่เริ่มเปิดฝาเลื่อนของกล่องไม้ใส่เงินที่ชายของได้ออกมานับ พี่แม่ก็หยิบกระเป๋าจันทบูรใส่หนังสือออกมา

จู่ๆ น้อยก็เดินเข้าไปในครัวแล้วเดินกลับเข้ามาใหม่ เอามือซ่อนไว้ข้างหลัง พูดว่า

“เดี๋ยวก่อนคะน้อยมีอะไรอย่างหนึ่งจะบอก วันนี้เราจะมีของหวานด้วยหละ หวานหอมที่สุดเลย นี่ไงคะ มีสำหรับทุกคนเลย”

เธอวางจานใส่กับข้าวใบเล็กลงกลางวงข้างตะเกียง ในนั้นคือมะม่วงที่เจ้าตัวทะนุถนอมมาตลอด บัดนี้มันสุกเต็มที่แล้ว

“น้อยอยากลองคว้านเหมือนที่แม่ทำ แต่กลัวทำมันเละหมด แล้วก็จะได้ไม่พอคนด้วยนี่คะ ซึกนี้ของแม่ อีกซึกของพ่อ สองข้างนี้ของพี่แม่ น้อยเอาเม็ด รับรองพี่แม่ น้อยเฉือนเนื้อจนหมดเหลือแต่เม็ดจริงๆ”

มะม่วงป่าผลเดี่ยว รสขำหอมหวานอะไรเช่นนั้น **๓**

หมายเหตุ เขียนเสร็จเวลา ๑๗.๕๕ น. วันเสาร์ที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๔๙ จะนำไปฝากสมณะที่เดินทัพธรรม ช่างทำเนียบนายกรัฐมนตรี ถนนพิษณุโลก ถึงสำนักพิมพ์กัลป์กัน หวังว่าจะลงพิมพ์ได้ทัน ตั้งใจจะให้เสร็จตั้งแต่เมื่อวานนี้ แต่เนื่องจากเมื่อวานซินโดเนฝนหลงฤดูจนไซกและเป็นหวัดเล็กน้อยเมื่อวานจึงเขียนไม่ออก เมืองไทยกำลังก้าวผ่านพัฒนาการครั้งใหญ่ของประชาธิปไตย เป็นการชุมนุมเรียกร้องที่ประหลาดที่สุดเพราะเต็มไปด้วยไมตรีและมิตรภาพระหว่างผู้คนเรือนแสน ความหวังที่กองทัพธรรมตั้งใจจะเป็นดังหยดน้ำเย็นดับความร้อนร้อนรุนแรงเช่นที่เคยเป็นมาเห็นจะเป็นได้จริงในครั้งนี่ - ชบาบาน

^๓ แกะ คือ เครื่องมือสำหรับเก็บข้าวของชวานาภาคใต้ เป็นใบมีดขนาดเล็กลงไปในไม้และมีไม้กลมเล็กๆอีกชิ้นฝังขวางไว้ เห็นจะมีแต่ในภาคใต้และในประเทศมาเลเซียเท่านั้นกระมังที่เก็บข้าวด้วยแกะ ไม่ได้เกี่ยวด้วยเคียวอย่างภาคอื่น การเก็บเกี่ยวที่ละรวงและมัดเก็บเป็นกำ ไม่ต้องฟาดข้าวออกจากต้นข้าวแบบภาคอื่น แต่ใช้การนวดข้าวแทน เพราะการใช้แกะ ทางภาคใต้จึงเรียกว่า เก็บข้าว ไม่ใช่ เกี่ยวข้าว

คำนี้ผู้เขียนได้ยินออกเสียงเป็น แกะ แต่ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานเขียน แกละ

คนจนเล่นหวย

คนรวยเล่นหุ้น

รัฐบาลเล่นตัวเลข

วันนี้คน ๓ ประเภทก็ยังมัวเมาและสนุกสนานกับตัวเลข

มองตัวเลขเป็นคำตอบของชีวิต

ปริมาณคนเล่นหวยก็คือ ปริมาณแห่งความเพ้อฝันของสังคม

ปริมาณคนเล่นหุ้น ก็คือ ความตกต่ำของคุณค่าชีวิตที่เป็นปฏิภาคผกผันกัน

ตัวเลขทางเศรษฐกิจที่เติบโต คือ ความเก่งของรัฐบาล แต่คือสภาพาพ

ของการพัฒนาประเทศ

ทุกฐานะ ทุกวงการ ก็หวังรวยไม่มีวัน จะต่างก็แค่รูปแบบ

ใครยิ่งหวังรวย คนนั้นยิ่งช่วย คุณหมอประเวศไม่ได้สาปแต่สรุปให้เข้าใจ

มานานแล้ว

ประวัติศาสตร์การพัฒนาประเทศเริ่มใช้ตัวเลขเป็นเครื่องชี้วัดความก้าวหน้า

ผ่านรัฐบาลหลายชุด ผ่านสมองนักเรียนนอกมากมาย ณ วันนี้ประเทศไทยใกล้ๆ

เดินเซงผ่านที่ละประเทศจนเกือบหมด

เพราะประเทศเรายังไม่พัฒนา จึงต้องสร้างสาธารณูปโภคให้ครบพร้อม ประปา-ไฟฟ้า-โทรศัพท์-ถนนหนทาง

เอาวิถีชีวิตของฝรั่งเป็นต้นแบบ ทั้งๆ ที่ยังไม่จำเป็น

จึงต้องขอกู้จากต่างชาติจนหนี้สินท่วมทับหาได้ ๑๐๐ บาท แต่จ่ายค่าดอกเบี้ยมากกว่าครึ่งให้ผู้ใหญ่ลืตกลองประชุม เปลี่ยนโครงสร้างเกษตรเพื่อชาติ ปลุกแบบพอกอยู่พอกินต้องเลิกต่อไปนี้ชาติยุคใหม่ต้องปลุกพืชเชิงเดี่ยวให้มากที่สุด เงินทองจะได้ไหลมาเทมา

และแล้ว ลัทธิธรรมภิบาล คนรวยมีเป็นกระจุก คนจนกลับแผ่กระจายทั่วแผ่นดินเกษตรกรเป็นแทบทุกคนไม่ละเว้น

รัฐบาลแต่ละยุครับอุดมการณ์หายหน้าหวัดต่อเนือง

ส่งเสริมอุตสาหกรรมสารพัด แต่ลืมหาวัตถุดิบในประเทศ สินค้าที่ส่งออก จึงมีกำไรกระจัดเดียว

แต่กลับหลงว่าเป็น เลือแห่งเอเชียกว่าจะรู้ว่าเป็นเลือกกระบาก ก็เมื่อไอเอ็มเอฟมาเยือนหน้าประตู

เข็ดนี้ไม่มีจำ รัฐบาลชุดใหม่ก็ยังคงสืบทอดรักษาตัวชี้วัดความก้าวหน้า อย่างเหนียวแน่นจนละเลยความเป็นชาตินิยม !

ด้วยข้อหาจกจกจกจก ๖ ข้อ ประชาชนผู้ทรงภูมิปัญญาต่างมีความเห็นพ้อง นายกรัฐมนตรีท่านนี้ มีความชอบธรรมที่จะเว้นวรรคทางการเมือง

๑. การแปรรูปสาธารณูปโภค ที่ให้เป็นของเอกชนหมดสิ้น ให้ทุกสรรพสิ่งเป็นเรื่องของการค้ากำไร

๒. การปล่อยให้ญาติพี่น้อง ค่าขายแข่งกับธุรกิจของรัฐบาลไปทุกเรื่อง ตั้งแต่สายการบิน โทรศัพท์ โทรทัศน์ ฯลฯ

๓. การละเลยคดีทุจริตเฉพาะของคนในรัฐบาลทุกๆ เรื่อง

๔. การเข้าแทรกแซงองค์กรอิสระต่างๆ

เพื่อดำรงความยุติธรรมของบ้านเมือง แทบทุกองค์กร อาทิ ศาลรัฐธรรมนูญ ส.ว. กรรมการการสื่อสาร แม้กระทั่งคณะกรรมการปราบปรามทุจริตคอร์รัปชัน

๕. การปราบยาบ้าโดยการเข่นฆ่ามากมาย จนก่อเกิด ๓ จังหวัดภาคใต้ที่ลุกเป็นไฟ

๖. การเปิดการค้าเสรี ที่รัฐอาจตาโตกับตัวเลขส่งออก แต่เศรษฐกิจในทุกชุมชนล้วนตายหมดสิ้น และความตายของเศรษฐกิจระดับล่างนั้นไม่มีตัวเลขโชว์ให้เห็น จึงไม่มีใครเดือดร้อน

๗. การขาดวิสัยทัศน์ “ชาตินิยม” จะเห็นได้จากการขายกิจการสารพัด โดยไม่คำนึงถึง ความมั่นคงของชาติ และไม่รู้ลึกซึ้งถึงชะตากรรมของชนชั้น ในการที่จะให้คนต่างชาติเข้ามาเป็นเจ้าของกิจการต่างๆ

การเพิ่มสัดส่วนผู้ถือหุ้นชาวต่างชาติจาก ๒๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ เป็น ๔๙ เปอร์เซ็นต์

การให้ชาวต่างชาติเช่าครองที่ดิน ๙๙ ปี การขายกิจการที่สำคัญให้ต่างชาติ

ด้วยเหตุผลทั้ง ๗ ข้อ และที่ยังไม่ขุดคุ้ยอีกหลายข้อจึงเป็นความจำเป็นที่นายกรัฐมนตรีหมดความชอบธรรมในการบริหารบ้านเมือง

หากเจตนา อาจถึงต้องโทษประหาร

หากเป็นรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ต้องแสดงความรับผิดชอบ

บ้านเมืองของเรา ประชาชนมีการศึกษาน้อย ลำพังจะฟังเสียงของประชาชนว่ามีมากกว่า ซึ่งอาจใช้เป็นบรรทัดฐานได้ในบางเรื่อง แต่ไม่สามารถมาใช้ได้กับทุกๆ เรื่อง

วีรบุรุษของชาติ “พันท้ายนรสิงห์” เมื่อคัดท้ายเรือพระที่นั่งชนกิ่งไม้จนหัวเรือหัก

ใครๆ ก็เห็นใจไม่เอาเรื่อง แต่ท่านกลับขอพิจารณาตัวเอง เพื่อเป็นตัวอย่างที่ดี แสดงความรับผิดชอบให้แก่ลูกหลานตระกูลไทย

ชาติไทยวันนี้ ขอคนมีเลือดของท่าน พันท้ายนรสิงห์ ลัก ๑ใน ๑๐ ก็พอแล้ว

๒

ผู้นำ	ไร้ธรรม	ปกครอง
ชนผอง	ชอกช้ำ	ทุกเชื้อญ
ฆ่าผิว	แย่งเมีย	เลือดเย็น
ซ่อนเร้น	ชั่วร้าย	ใจเลว

อธรรมของผู้นำ

(มณีใจรชาดก)

พระศาสดาประทับอยู่ ณ เวฬุวัน
มหาวิหาร ทรงปรารภ**พระเทวทัต**ว่า
“ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย เทวทัตพยายาม
ฆ่าเรา ไม่ใช่ในบัดนี้เท่านั้น แม้ครั้งก่อน
ก็พยายามฆ่าเรามาแล้วเหมือนกัน แต่
ถึงจะพยายามลักพานิดก็ตาม ก็ไม่
สามารถฆ่าเราได้”

แล้วทรงนำเรื่องราวนั้นมาตรัสเล่า

ใน.....
อดีตกาล มี**ทารก**ชายคนหนึ่ง
เกิดใน**ตระกูลคหบดี** ที่หมู่บ้านไม้ไผ่
จากกรุงพาราณสี ครั้นเจริญเติบโต
เป็นชายหนุ่ม บิดามารดาได้**หากุลธิดา**
จากกรุงพาราณสี มาแต่งงานให้เป็น
ภรรยาของบุตรชาย

นางชื่อว่า **สุชาดา** มีรูปร่างหน้าตาสะสวยงดงามราวกับเทพธิดา ทั้งยังเป็นผู้ถึงพร้อมด้วยศิลปะ ปฏิบัติสามีเป็นอย่างดี และปฏิบัติต่อพ่อแม่วัยด้วยความเคารพยิ่ง นางชวนชวายเป็นใจใส่กิจทั้งหลายสม่ำเสมอทุกวัน จึงเป็นที่รักมากของสามี ทั้งสองได้อยู่ร่วมกันด้วยความสมัครสมาน ออบอุนรักเดียวใจเดียวต่อกันตียิ่ง

อยู่กันมาจนกระทั่ง...วันหนึ่ง นางสุชาดาอยากจะไปเยี่ยมเยียนบิดามารดาของตนในกรุงพาราณสี บุตรคหบดีจึงบอกกับภรรยาว่า “ดีแล้วน้องรัก ควรไปเยี่ยมท่านด้วยกัน”

ทั้งสองพากันขึ้นยานเดินทางไป สามีนั่งหน้าชัชยาน ส่วนภรรยานั่งข้างหลัง เข้าสู่พระนครพาราณสี

วันนั้นเอง **พระเจ้าพาราณสี**ประทับบนคอช้างตัวประเสริฐ กระทำทักษิณพระนคร (เวียนชวารอบพระนคร) พอเสด็จผ่านมาถึงยานของบุตรคหบดี ได้ทอดพระเนตรเห็นนางสุชาดาที่ลงมายืนอยู่ข้างยาน ก็ถูกรูปโฉมอันงดงามของนาง **รัตรีงพระทัยแรงกล้า บังเกิดจิตปฏิพัทธ์ยิ่งนัก** ถึงกับตรัสสั่งอำมาตย์ว่า

“ท่านจงไปไต่ถามดูว่านางงามคนนั้นมีสามีแล้วรึยัง”

ครั้นอำมาตย์ไปสอบถามได้ความแล้ว ก็กลับมากกราบทูล

“ขอเดชะ นางมีสามีแล้ว ชายที่ยืนอยู่ข้างๆ นั้นแหละเป็นสามีของนาง พระเจ้าข้า”

แม้จะทรงได้สติบอย่างนั้น แต่ไม่อาจทรงอดกลั้นจิตปรารถนารักใคร่ไว้ได้ ทรงถูกกามกิเลสธรมรณาให้เร้าร้อนรุนแรง ถึงกับทรงดำริว่า

“เราจะต้องฆ่าสามีเสียด้วยอุบาย แล้วยึดเอาสาวงามนั้นมาครอง”

ทรงคิดอุบายแล้วตั้งปณิธาน (เครื่องประดับสำหรับปักผม) ออกมายืนให้ทหารคนสนิท ทรง

กระซิบให้ได้ยินเพียงสองคนเท่านั้น

“เจ้าจงเอาปืนนี้ไป ลักลอบซุกซ่อนไว้ในยานของชายที่ยืนอยู่กับสาวงามนั้น แล้วรีบกลับมา”

เมื่อพระราชาทอดพระเนตรเห็นทหารคนสนิทกลับมาแล้ว ทรงประกาศว่า

“ปณิธานของเราหายไป ปณิธานของเราหายไป”

ประชาชนบริเวณนั้นทั้งหมด พากันแตกตื่นโกลาหลขึ้นมาทันที มองหน้ากันไปมาด้วยความตกใจกลัว พระราชาก็ทรงรีบรับสั่งว่า

“จงปิดประตูเมืองทุกด้าน ดัดการสัญจรทุกสาย ค้นหาโจรให้เจอ”

พวกราชบุรุษ (คนของพระราช) ก็ได้ทำตามพระราชโองการ ค้นทุกคนในที่นั้นจนเกิดการก่อกวนใหญ่ ค้นไปกระทั่งถึงยานของบุตรคหบดี ก็ได้พบปณิธานของพระราช จึงจับตัวบุตรคหบดีมัดแขนไพล่หลัง ร้องตะโกนด้วยเสียงดังว่า

“จับโจรลักปณิธานได้แล้ว จับโจรได้แล้ว”

แล้วทุบตีลากตัวไปมอบให้พระราชากราบทูลว่า

“ชายผู้นี้แหละเป็นโจรลักขโมยปณิธานพระเจ้าข้า”

พระเจ้าพาราณสีทรงรับปณิธานมาพิจารณา แล้วทรงพยักหน้าแสดงว่าเป็นของพระองค์ จึงตรัสลงทัณฑ์โดยมิรอช้า

“จงนำตัวไปเขียน แล้วเอาไปตัดศีรษะทิ้งเสีย”

ราชบุรุษก็กระทำตามนั้น เขียนบุตรคหบดีแล้วก็หิ้วตัวไปทางประตูพระนคร เพื่อหมายจะตัดศีรษะ นางสุชาดาก็ได้แต่ร้องไห้คร่ำครวญเดินรำพันติดตามไปข้างหลัง กล่าวอย่างรู้เลศเล่ห์ของพระราชาทรงพระราชารว่า

“สามีที่รัก ที่ต้องได้รับทุกข์ทรมานอย่างนี้ ก็เพราะน้องโดยแท้ทีเดียว”

ครั้นถึงที่ประหาร พวกราชบุรุษก็จับตัวนอนลงที่พื้นประหาร เตรียมตัดศีรษะของบุตรคหบดี ขณะนั้นเองนางสุชาดาจึงตั้งจิตระลึกถึงคุณแห่งศีลของตน ตัดพ้อคนดีในโลกว่า

“เทวดาทั้งหลาย (คนจิตใจสูงที่คอยดูแลรักษาคนมีศีลและคอยกีดกันคนชั่ว) ไม่มีอยู่แล้วในโลกนี้เป็นแน่ หรือเมื่อเหตุการณ์เกิดขึ้นเห็นปานนี้แล้ว ก็ยังพากันไปค้ำแรมเสียที่อื่น

สมณพราหมณ์ (นักบวชผู้สงบระงับกิเลส) ทั้งหลาย ที่เขาสวมมูติว่าเป็นผู้รักษาโรค ไม่มีอยู่ในโลกนี้แล้วเป็นแน่แท้ จึงปล่อยให้คนทุศีล (ทำผิดศีลบ่อยๆ) ทั้งหลาย กระทำกรรมชั่ว อันแสนสาหัสได้ถึงเพียงนี้ จะหาบุคคลผู้ที่จะห้ามปรามไม่มีอยู่เลย”

เมื่อนางสุชาดาผู้สมบุรณ์ด้วยศีลคร่ำครวญอยู่อย่างนี้ เป็นผลดลบันดาลให้ที่ประทับของท้าวลักกะจอมเทพ (หัวหน้าของคนที่จิตใจสูงซึ่งเป็นใหญ่อยู่ในสวรรค์) รุ่มร้อนขึ้นทันที จึงทรงสอดส่องด้วยทิพยเนตร (ตาทิพย์สามารถมองเห็นกิเลสได้) ทรงทราบเหตุที่พระเจ้าพาราณสีกระทำการกรรมชั่วหยาบหนัก ทำให้นางสุชาดา ผู้สมบุรณ์ด้วยศีลต้องทุกข์ยากลำบาก

จึงเสด็จจากเทวโลก(โลกของคนจิตใจสูง) ในทันใดนั้น แล้วทรงใช้ฤทธาานุภาพของพระองค์บันดาลให้พระเจ้าพาราณสีผู้เลวทรามลงจากคอช้าง ในนอนอยู่แทนที่บุตรคหบดี ส่วนบุตรคหบดีก็กลับให้ทรงเครื่องพร้อมสรรพเยี่ยงพระราชา แล้วสลัดกันคือ ให้ประทับนั่งอยู่บนคอช้าง

ช่วงจังหวะนั่นเอง เพชฌฆาตก็เงื้อดาบขึ้นฟันฉับลงไป พระเศียรของพระเจ้าพาราณสีก็ขาดกระเด็นในทันที แล้วท้าวลักกะจอมเทพก็ทรงแสดงพระกายของพระองค์ให้ปรากฏ ทรงประกาศความจริงแก่ชาวพระนครทั้งปวง ทรงให้ประชาชนเห็นชอบที่จะ

กระทำราชาภิเษกแก่บุตรคหบดี และแต่งตั้งนางสุชาดาเป็นอัครมเหสี

เหล่าอำมาตย์ พราหมณ์ และคณบดีทั้งหลาย ต่างก็เห็นชอบด้วย ล้วนชื่นชมยินดีว่า

“พระราชอาธรรมสิ้นพระชนม์แล้ว บัดนี้พวกเราจะได้พระราชชาติทรงธรรม ซึ่งท้าวลักกะทรงประทานมา”

ท้าวลักกะทรงเห็นประชาชนทั้งมวลพากันพึงพอใจ จึงทรงตัดเดือนแก่บุตรคหบดีว่า

“ดูก่อนมหาราชา นับแต่นี้ไป ขอให้ท่านครองราชย์โดยธรรมเถิด อย่าเป็นอธรรมิกราช (พระราชผู้ไม่ตั้งอยู่ในธรรม) เลย เพราะจะทำให้ฝนตกในเวลาที่ไม่ควรตก แต่เวลาที่ควรตกกลับไม่ตก

พระราชผู้ไม่ตั้งอยู่ในธรรมนั้น ย่อมต้องจติ(ตาย)จากฐานะคือสวรรค์ (สภาวะสุขของผู้มีจิตใจสูง)

พระราชผู้ไม่ตั้งอยู่ในธรรมนั้น ใ้ว่าจะได้รับความทุกข์ยากเข็ญ ด้วยเหตุเพียงประมาณเท่านี้ก็หาไม่ ยังจะต้องเร่าร้อนอีกมากนัก”

ประทานโอวาทแล้ว ท้าวลักกะจอมเทพก็เสด็จกลับคืนสู่เทวสถาน (ที่อยู่ของคนที่มีจิตใจสูง) ของพระองค์ใหม่ก็ได้ครองราชสมบัติโดยธรรม ทรงบำเพ็ญทางไปสวรรค์ให้บริบูรณ์ตลอดไป

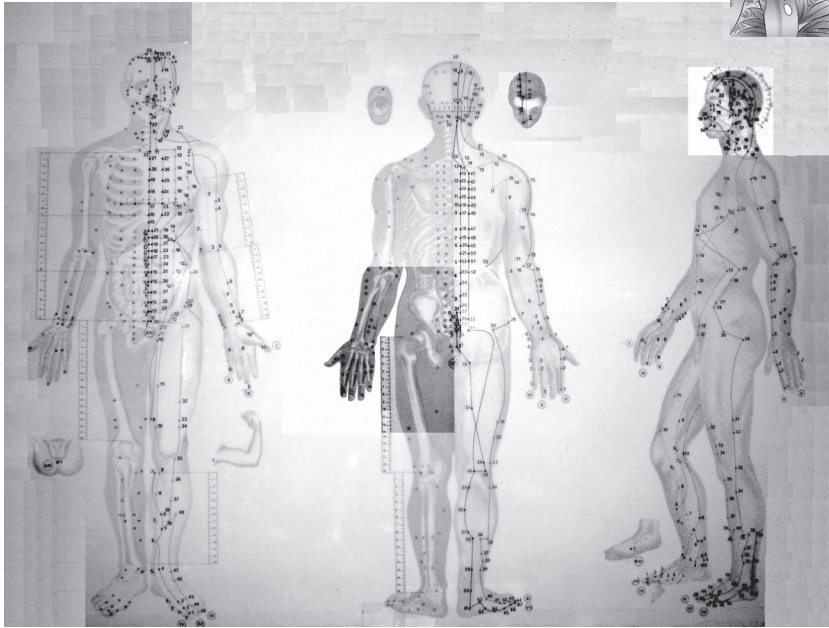
.....

พระศาสดาตรัสชาดกนี้จบแล้ว ทรงกล่าว

“พระเจ้าพาราณสีผู้ไม่ตั้งอยู่ในธรรมนั้น ได้มาเป็นพระเทวทัตในบัดนี้ ท้าวลักกะจอมเทพได้มาเป็นพระอนุรุทธ นางสุชาดาได้มาเป็นพระนางพิมพา ส่วนบุตรคหบดีนั้นก็คือเรือดภาคตในบัดนี้”

๒

(พระไตรปิฎก เล่ม ๒๗ ข้อ ๒๓๗
อรรถกถาแปลเล่ม ๕๗ หน้า ๒๓๙)

เส้นสายสร้างดุลยภาพ

ก่อนอื่นต้องเรียนรู้ว่าร่างกายบอกเราเสมอว่า **ขณะนี้** ร่างกายอยู่ในภาวะเสียสมดุลแล้ว **โดยส่งสัญญาณ ปวด เมื่อย ชา มึน เป็นไข้ ผด ผื่นคัน ท้องเสีย ท้องผูก ท้องอืด ง่วงนอน ฯลฯ**

มีอีกมากมายที่ร่างกายเตือนบอกเราอยู่เสมอ ถ้าคอยหมั่นสังเกตความผิดปกติ ที่ร่างกายส่งสัญญาณเตือนเรา

อาการต่างๆ ที่กล่าวไปแล้วนั้นหมายถึงอะไร

อาการปวด เมื่อย มึน ชา หมายถึงตำแหน่งบริเวณนั้นมีเลือดที่เป็นกรดตกค้างอยู่ การหมุนเวียนเลือดหมุนไปไม่ทัน หรือร่างกายผลิตฮอร์โมนหรือน้ำหล่อเลี้ยงไขข้อไปยังส่วนต่างๆ ไม่พอ หรือเกิดจากระบบการดูดซึมอาหารมีมูกมากเกินไป ทำให้ระบบดูดซึมทำงานลดลง

การเป็นไข้ ปวดเมื่อยตามร่างกาย หมายความว่าร่างกายต้องสร้างเม็ดเลือดจาก

ไขกระดูกทุกข้อ จนกว่าเม็ดเลือดจะสมดุล

บางครั้งการเป็นไข้เกิดจากการติดเชื้อ ก็จะเป็นไข้นานกว่าปกติ

ควรสังเกตตัวเองเพื่อหาสาเหตุที่เกิดความผิดปกติในร่างกาย แล้วปรับเปลี่ยนพฤติกรรม เช่น

การกิน พยายามลดอาหารหวาน หรือของทอด กินอาหารที่ใกล้เคียงธรรมชาติ

การนอน พยายามเข้านอน ๒๑.๐๐ น.

การทำงาน อย่ายกของหนัก ถ้าต้องยก ควรช่วยกันหลายคน

การออกกำลังกาย ควรถ่าย ๕.๐๐ น.-๗.๐๐ น.

การออกกำลังกาย ควรออกกำลังกายช่วงเช้า จะดีกว่าช่วงเย็น

อารมณ์ เชื้อมัน รอคอย ให้อภัย

ควรอยู่ในที่มีอากาศบริสุทธิ์ ไม่ควรอยู่ในห้องแอร์นานๆ

ในร่างกายมีเส้นสายกระจายทั่วไป โดยทำหน้าที่หมุนเวียนเลือดและพลังชีวิต (ชี่) เส้น

เหล่านี้กระจายเป็นร่างแห เพื่อเชื่อมส่วนที่อยู่ภายนอก และภายในเข้าด้วยกัน ทำหน้าที่ควบคุมการทำงานของระบบทั่วทั้งร่างกาย ซึ่งเส้นสายทั้งหมดมี ๑๔ เส้น คือ

- ๑.เส้นของปอด (Lu)
- ๒.เส้นของลำไส้ใหญ่ (Li)
- ๓.เส้นของกระเพาะอาหาร (St)
- ๔.เส้นของม้าม (Sp)
- ๕.เส้นของหัวใจ (H)
- ๖.เส้นของลำไส้เล็ก (Si)
- ๗.เส้นของกระเพาะปัสสาวะ (UB)
- ๘.เส้นของไต (K)
- ๙.เส้นของเยื่อหุ้มหัวใจ (P)
- ๑๐.เส้นของพลังงานรวม (SJ)
- ๑๑.เส้นของถุงน้ำดี (GB)
- ๑๒.เส้นของตับ (Liv)
- ๑๓.เส้นของพลังงานรวมด้านหน้า (Ren)
- ๑๔.เส้นของพลังงานรวมด้านหลัง (Du)

ในแต่ละเส้นจะมีจุดเป็นตำแหน่ง บนพื้นผิวของร่างกาย ซึ่งทำหน้าที่ติดต่อกับอวัยวะภายใน อวัยวะรับความรู้สึก และเนื้อเยื่อต่างๆ โดยผ่านเส้น และจุดทั้งหมดของทั้งสิบสี่เส้นมี ๓๖๑ จุด

ส่วนจุดที่ไม่ได้อยู่ในเส้นทั้งสิบสี่เส้นนี้ เราเรียกว่า **จุดพิเศษ** และ**จุดกดเจ็บต่างๆ**

คุณสมบัติในการรักษาของจุดต่างๆ

การรักษาของจุดในเส้นทั้งสิบสี่เส้นนั้น จะขึ้นอยู่กับเส้นที่พาดผ่านจุดนั้นๆ จุดในเส้นเดียวกันจะมีคุณสมบัติคล้ายคลึงกัน เช่น

เมื่อกระตุ้นเส้นของปอด จะมีประสิทธิภาพในการรักษาเกี่ยวกับโรคทางเดินหายใจ ปอด หลอดลม คอ

เส้นของกระเพาะอาหาร มีผลกระตุ้นระบบทางเดินอาหาร ศีรษะ หน้า ตา

การกดจุด ฝังเข็ม นวดต่างๆ จัดกระดูก ฯลฯ เป็นการปรับสมดุลให้ร่างกายเพียงปลายเหตุ ควรรู้ว่าต้นเหตุที่ทำให้เสียสมดุลด้วย เพื่อที่จะแก้ทั้งต้นเหตุ และปลายเหตุ ปัญหาจะได้หมดไป การปรับสมดุล โดยการกดจุด

นวด ฝังเข็ม ฯลฯ บางครั้งต้องใช้จุดใกล้ บางครั้งก็ใช้จุดไกล หรือใช้ทั้งจุดใกล้ และจุดไกลควบคู่กันไป

แต่ที่สำคัญอีกอย่างคือ ต้องใช้**อาหารเป็นยา**เพื่อไปฟื้นฟู ซ่อมแซม ส่วนที่ไม่สมดุลให้รวดเร็วยิ่งขึ้น ถ้าเป็นอาหารที่ย่อยง่าย ดูดซึมง่าย มีสารอาหารจำนวนมาก ยิ่งจะทำให้การปรับสมดุลดียิ่งขึ้น

การกดจุด การฝังเข็ม การจัดกระดูก นวดแบบต่างๆ ถ้าประกอบกับการได้รับอาหารที่ดูดซึมง่าย สามารถนำไปใช้ได้ทันที ระหว่างการปรับสมดุลจะได้ผลดีมาก

หลายคนได้รับการ นวดต่างๆ กดจุด ฝังเข็ม ประคบมาหลายครั้งแล้ว แต่ผลที่เกิดขึ้นยังไม่เป็นที่น่าพอใจ เพราะต้องใช้**อาหารเป็นยา**ควบคู่กันไป

- **องค์ประกอบหรือสาเหตุที่ทำให้เสียสมดุล**- มีหลายอย่างเช่น ทำงานหนักทั้งวันทั้งคืน ยกของหนักมาก ใช้ความคิดบริหารงานมาก นอนดึกบ่อยๆ กระทบกับอากาศเย็นจัดหรือร้อนจัดเกินไป รับประทานอาหารที่มีรสจัด

สาเหตุที่เกิดจากอารมณ์

- **อารมณ์โกรธ เกรียด** จะทำให้ถุงน้ำดี และตับเสียสมดุล

- **อารมณ์เศร้า โศก พยาบาท น้อยใจ** จะทำให้ปอด ลำไส้ใหญ่ เสียสมดุล

- **อารมณ์ตกใจ** จะทำให้ไต กระเพาะปัสสาวะ เสียสมดุล

- **อารมณ์ ตื่นเต้น ดีใจเกินไป** จะทำให้ลำไส้เล็ก หัวใจ เสียสมดุล

- **อารมณ์กังวล วิดก** จะทำให้กระเพาะอาหาร ม้าม เสียสมดุล

ขั้นตอนแรกของการปรับสมดุลร่างกายคือ ฝึกปรับลมปราณต่างๆ เข้า โดยฝึกหายใจลึกๆ เพื่อเอาออกซิเจน เข้าไป แล้วกลืนไว้ นับ ๑ ถึง ๑๐ ในใจ แล้วเป่าลมออกแรงๆ เพื่อเอาก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ออกมา ทำอย่างนี้ไปเรื่อยๆ จนร่างกายรู้สึกสดชื่น

☞ อ่านต่อฉบับหน้า

จากยุคเกษตรกรรมไปสู่ยุคอุตสาหกรรม และจากยุคอุตสาหกรรมขนาดนี้กำลังเปลี่ยนไปสู่ยุคข่าวสาร นักปราชญ์บางท่านได้แบ่งโลกออกเป็น ๓ ยุค ยุคแรกเรียกว่าสังคมก่อนอุตสาหกรรม ต่อมาคือยุคสังคมอุตสาหกรรม และสุดท้ายคือปัจจุบันสังคมหลังอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นเรื่องของผลกระทบจากการประมวลผล มีการสื่อสารโทรคมนาคมและคอมพิวเตอร์เป็นกลวิธีในการแลกเปลี่ยนข่าวสารและความรู้

ซึ่งมีเครื่องจักรเครื่องมือต่างๆ กลายเป็นสัญลักษณ์ของสังคมและศูนย์กลางของสินค้า แต่ในสังคมข่าวสารเครื่องมือเครื่องใช้ทางข่าวสารประกอบไปด้วยเครือข่ายทางข่าวสารและธนาคารข้อมูลมาแทนที่โรงงานในฐานะที่เป็นสัญลักษณ์ของสังคมและกลายเป็นศูนย์

ยุคข้อมูลข่าวสาร และองค์ความรู้

ผลิตและกระจายสินค้าที่เป็นข่าวสาร

สังคมข่าวสารเป็นสังคมแบบใหม่ แตกต่างโดยสิ้นเชิงจากสังคมอุตสาหกรรม สังคมข่าวสารจะถูกพรรณนาอย่างเป็นรูปธรรมในรูปของลักษณะและโครงสร้างของสังคม พลังขับเคลื่อนที่จะก่อให้เกิดสังคมหรือการพัฒนาสังคม นวัตกรรมด้านเทคโนโลยีในอดีตมักจะมุ่งอำนาจในการผลิตวัตถุ แต่สังคมข่าวสารในอนาคตจะต้องสร้างจากแนวคิดใหม่ โดยการวิเคราะห์ระบบเทคโนโลยีทางคอมพิวเตอร์และการสื่อสาร

ตลาดในสังคมอุตสาหกรรมขยายเนื่องจากการค้นพบทวีปใหม่และการยึดดินแดนเป็นอาณานิคมหรือการค้าอาณานิคมอำนาจการซื้อเพิ่มขึ้นเป็นปัจจัยหลักต่อการขยายตัวของตลาด ในสังคมข่าวสารพรมแดนแห่งความรู้จะกลายเป็นตลาดที่มีศักยภาพความเป็นไปได้ในการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาโอกาสจะเป็นปัจจัยที่สำคัญอยู่เบื้องหลังการขยายตลาดทางข่าวสาร

ในสังคมอุตสาหกรรมพลังที่เป็นแรงจูงใจเกิดการปฏิวัติเป็นผลมาจากการประดิษฐ์เครื่องจักรไอน้ำ ทำให้พลังการผลิตวัตถุเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้สามารถผลิตสินค้าและบริการได้เป็นจำนวนมากในระยะเวลานั้น แต่ในสังคมข่าวสารนั้นเป็นผลมาจากการพัฒนาของคอมพิวเตอร์ซึ่งไปขยายอำนาจหรือพลังในการผลิตข่าวสารและทำให้การผลิตสิ่งที่เป็นความรู้ ข่าวสารที่เป็นระบบเทคโนโลยีและความรู้ได้ครั้งละจำนวนมาก

ในสังคมอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมชั้นนำคือเครื่องจักรและเคมีภัณฑ์ แต่ในสังคมข่าวสารอุตสาหกรรมชั้นนำได้แก่ อุตสาหกรรมทางปัญญา หัวใจคืออุตสาหกรรมความรู้

ในสังคมอุตสาหกรรม โรงงานสมัยใหม่

โครงสร้างทางเศรษฐกิจของสังคมอุตสาหกรรมมีลักษณะเป็นเศรษฐกิจมุ่งจำหน่ายโภคภัณฑ์ การผลิตแบบเชี่ยวชาญ โดยการแบ่งงานกันทำแยกกันอย่างสมบูรณ์ ระหว่างการผลิตและการบริโภค ระหว่างวิสาหกิจกับครัวเรือน แต่ในสังคมข่าวสารแกนของการพัฒนาลังคมและเศรษฐกิจ ซึ่ง

ผลิตโดยเครื่องใช้ทางข่าวสาร ข่าวสารจะถูกผลิตเองโดยผู้ใช่มากยิ่งขึ้น ข่าวสารจะถูกสะสมและขยายโดยการผลิตและการบริโภคร่วมกัน เศรษฐกิจจะเปลี่ยนเป็นจากเศรษฐกิจแบบแลกเปลี่ยนเป็นเศรษฐกิจร่วมผลิตร่วมใช้ในสังคมอุตสาหกรรมหน่วยที่สำคัญที่สุดของกิจกรรมทางสังคมได้แก่ วิสาหกิจต่างๆ และกลุ่มธุรกิจ แต่ในสังคมข่าวสารนั้นเป็นชุมชนสมัครใจและชุมชนท้องถิ่น ในสังคมอุตสาหกรรมนั้นเน้นทุนที่เป็นของส่วนบุคคลการแข่งขันเสรีและการทำกำไรสูงสุด แต่สังคมข่าวสารระบบสังคมเศรษฐกิจจะเป็นสังคมของส่วนรวมมีลักษณะโครงสร้างพื้นฐานที่ดีกว่าทั้งเป็นทุนของมหาชน ทุนที่เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มุ่งความรู้มีกรอบพื้นฐานที่รวมหลักการการทำงานร่วมกันเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกันและผลประโยชน์ทางสังคม

ยุคเทคโนโลยีสารสนเทศที่เป็นปัจจัยขับเคลื่อนเศรษฐกิจในโลกอย่างสำคัญในปัจจุบันคำถามที่หลายคนคงเคยถามตัวเองก็คือ เมื่อหมดยุคเศรษฐกิจแบบผลิตสินค้าอุตสาหกรรมอะไรจะเป็นตัวขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจต่อไป รายงานที่น่าสนใจก็คือการเตรียมตัวของบุคลากร ครอบครัวและคนรุ่นใหม่ สู่ยุคข้อมูลข่าวสาร มนุษย์ใช้เวลาหลายปีในการเป็นสังคมล่าสัตว์และเก็บของป่า ต่อมาระยะเวลาประมาณ ๑๐,๐๐๐ ปีนั้นเป็นสังคมเกษตรกรรมที่เน้นการเพาะปลูก หลังจากนั้นจะเป็นยุคอุตสาหกรรมที่เริ่มในประเทศอังกฤษเป็นประเทศแรก และคลายตัวลงและจบสิ้นลงไปในต้นทศวรรษที่ ๑๙๕๐ ยุคปัจจุบันของโลกส่วนใหญ่ คือยุคข้อมูลข่าวสารจุดเริ่มต้นก็คือการผลิตคอมพิวเตอร์และความก้าวหน้าด้านโทรคมนาคมที่พัฒนาขึ้นมา มาก โดยมีใยแก้วนำแสง สัญญาณดิจิทัล โทรศัพท์มือถือในระบบออนไลน์ และดิจิทัล การกระจายประยุกต์ใช้อินเตอร์เน็ตเป็นจุดสำคัญของการเป็นปีกแผ่นและยุคเสื่อมคือการขยายตัวข้างล่างคือ ยุคการใช้อิเล็กทรอนิกส์ชิพราคาถูกลงและเป็น

เทคโนโลยีไร้สายซึ่งจะทำให้ทุกคนสื่อสารติดต่อถึงกันได้อย่างง่ายดาย เช่น คอมพิวเตอร์ไร้สาย โทรศัพท์มือถือจะเป็นทั้งโทรศัพท์และเพจเจอร์โดยเชื่อมต่อกับเครื่องแฟกซ์และระบบสื่อสารต่างๆ ได้อย่างสะดวก

อย่างไรก็ตามปัจจุบันนี้ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีชีววิทยา กำลังจะกลายเป็นขับเคลื่อนเศรษฐกิจตัวใหม่ซึ่งมีการค้นพบความลับของสิ่งที่มีชีวิตนั้นก็คือดีเอ็นเอ ซึ่งมีลักษณะเป็นเหมือนคอมพิวเตอร์โค้ดของสิ่งมีชีวิตหรือสัญญาณสั่งให้กลไกในร่างกายทำงานดีเอ็นเอของมนุษย์มีลักษณะคล้ายเชือกขดไปขดมายาวประมาณ ๑ เมตร อยู่ในนิวเคลียสของแต่ละเซลล์ของเราซึ่งมองไม่เห็นด้วยตาเปล่า ซึ่งจากการต่อกันของสิ่งคล้ายเชือกที่พันอยู่รอบโครโมโซมทั้งหมดรวม ๒๓ คู่หรือพูดอีกอย่างว่าเมื่อเอาสิ่งที่พันอยู่รอบโครโมโซมทั้งหมดมาต่อกันก็จะได้ดีเอ็นเอ ดีเอ็นเอจะมีแถบมืดเรียกว่ายีนส์ ซึ่งจะทำให้หน้าที่คล้ายโค้ดคอมพิวเตอร์สั่งงานไปส่วนต่างๆ ของร่างกาย และถ่ายทอดพันธุกรรม ดังนั้นแต่ละส่วนของดีเอ็นเอจึงโยงใยกับการทำงานและไม่ทำงานหรือการแสดงลักษณะพันธุกรรมในแต่ละส่วนของร่างกาย ยุคดังกล่าวนี้ได้เริ่มเกิดขึ้นแล้วและใช้เวลาอยู่ในยุคฟักตัวเป็นเวลานานโดยจบลงในปัจจุบันนี้ ซึ่งเป็นครั้งแรกซึ่งมนุษย์สามารถถอดโค้ดดีเอ็นเอของมนุษย์ได้เกือบหมด กล่าวคือสามารถทำแผนที่หายาระบุได้ว่า แต่ละส่วนของดีเอ็นเอเป็นโค้ดหรือสัญญาณให้ทำงานหรือไม่ทำงานของส่วนใดของร่างกาย

ในยุคต่อไป คือ ยุคเติบโต ก็คือการนำความรู้มาประยุกต์ให้เกิดประโยชน์แก่มนุษยชาติ เช่น การพยายามป้องกันความเจ็บปวด และรักษาโดยการจัดการแก้ไขที่โค้ดคอมพิวเตอร์ เฉพาะแห่งบนแถบดีเอ็นเอ แทนที่จะฉีดยาหรือกินยา หรือรักษาก่อนเกิดมาด้วยซ้ำ ด้วยการซ่อมแซมโค้ดคอมพิวเตอร์หรือยีนส์ ซึ่งเป็นสาเหตุให้เกิดโรคบางอย่าง

เช่น มะเร็งในเต้านมและเบาหวาน เนื่องจาก ร่างกายอ่านสัญญาณมาผิดๆ จึงทำให้ทำงาน ผิดปกติไปได้

จีเอ็มโอ คือ สิ่งที่เกิดขึ้นในยุคเติบโตนี้ ในสมัยต่อไปเวลาไปซื้อสิ่งของอาจจะมี ๕ ถึง ๖ ชนิด โดยแต่ละชนิดจะมีระดับแป้ง น้ำตาล กลิ่น คุณค่าอาหาร วิตามิน แตกต่างกันไป ตามความต้องการ ซึ่งได้จากการจัดการกับ โค้ดคอมพิวเตอร์ดีเอ็นเอตัวเอง หรือไปตัดต่อ แต่งยีนส์ และเอาดีเอ็นเอของพืชอื่นมารวมกับ โค้ดเดิมเพื่อเกิดสิ่งมีชีวิตใหม่ที่มีคุณลักษณะ ตามที่ต้องการ โครงการดังกล่าวนี้จะแพร่ กระจายเข้าไปในภาคการผลิตยา ภาคการ ดูแลสุขภาพ ภาคเกษตรและอาหาร ใน ปัจจุบันนี้มียารักษาโรคหลายชนิดที่เป็นจีเอ็ม โอและมีพืชผักจีเอ็มโออีกจำนวนมาก การ แทรกเข้าไปในทุกอณูของการทำงานของ เศรษฐกิจ เราอาจจะมองไม่เห็นกันในขณะนี้ เหมือนกับที่เรามองไม่เห็นเหมือนกันเมื่อ ๔ ถึง ๕ ปีก่อนว่าคอมพิวเตอร์จะมีผลกระทบ อย่างไรต่อภาคการผลิตหรือการท่องเที่ยว และการประกัน เป็นไปได้ว่าเราอาจมีแหล่ง พลังอันไม่สิ้นสุดมีวัตถุอีกมากมายจากวิธีการ ดังกล่าวนี้อาจจะมีต้นไม้วิเศษที่ให้ความเย็น ช่วยลดการใช้เครื่องปรับอากาศ การกระจาย ไปสู่กิจกรรมที่เกี่ยวข้องชีววิทยาสามารถมองเห็นได้ เช่น การผลิตพืชผักหรือผักเศรษฐกิจ บางชนิด จะไม่ได้ผลิตบนที่ดินจำนวนมาก หากผลิตจากโรงงานอุตสาหกรรมขนาดกลาง เป็นหลัก วงการกฎหมายก็ต้องเปลี่ยนแปลง ให้ทันกับโลก องค์กรทางศาสนาและสังคม ตลอดจนวัฒนธรรมด้วย ถ้ายังนิ่งเฉยอยู่กับที่ ไม่เปลี่ยนแปลงมิติในการทำงานก็จะล่มสลาย ไปในที่สุด เราไม่สามารถหยุดยั้งการเปลี่ยนแปลง ที่รวดเร็วเช่นนี้ได้อีกแล้ว เราจะต้องพิจารณา ปรับเปลี่ยนไปให้ทันกับมันก่อนที่มันจะมา เปลี่ยนเรา และคณะของเรา

สิ่งแวดล้อมในการทำงานในอีก ๕ ถึง ๑๐ ปีข้างหน้า จะเปลี่ยนแปลงไปมากเนื่องด้วย

สังคมข่าวสารจะทวีความเข้มข้นอย่างรวดเร็ว การคิดรับมือโดยความรู้เดิมๆ ปัญหาเดิม ตัวตั้งในการคิดแบบเดิมจะต้องลดและเลิก การเตรียมตัวผจญภัยสิ่งใหม่ๆที่กำลัง คืบคลานเข้ามาใกล้ถึงคนสังคมและไหลบ่าเข้า มาจนเราตั้งตัวไม่ทัน ที่ถ้าโหมเข้ามาแล้วใน ขณะนี้นับว่ามากพอแล้ว ทั้งที่เป็นเพียง เศษส่วนน้อยของการเปลี่ยนแปลงเท่านั้น

ถ้าสังคมของเรารับรู้ปัญหาต่างๆที่จะ เกิดขึ้นไม่เหมือนกันความขัดแย้งในทางความ คิดระหว่างคนรุ่นเก่าและรุ่นใหม่จะต้องเกิด มากขึ้นๆ เพราะระบบการคิดการเข้าใจการให้ ความสำคัญตลอดจนกติกาหลักเกณฑ์ที่ต่างกัน ความวุ่นวายทางสังคมและการเมืองใน บ้านเมืองเราขณะนี้ก็เป็นส่วนหนึ่งจากการคิด ที่ไม่เหมือนกัน ให้ความสำคัญต่อสรรพสิ่ง ไม่เหมือนกัน การตัดสินใจจึงต่างกัน ถึงเวลา แล้วหรือยังที่เราจะสร้างบรรทัดฐานของ สังคมให้ชัดเจนว่าในเรื่องดังกล่าวสังคมเราจะ เอาอย่างไรกันแน่ ไม่ใช่เข้าอย่าง บ่ายอย่าง ปีน้อย่าง ปีนหน้าอย่าง มิฉะนั้นเราจะต้องแก้ กฎหมาย แก้อรรถรรมกฎหมายกันเป็นว่าเล่นตาม อำเภोजใจของผู้ที่รวบรวมสมาชิกได้มากใน แต่ละช่วงเวลา

องค์กรที่เป็นหลักเป็นเกณฑ์หรือสถาบัน ต่างๆ ที่ต้องการเป็นหลักเป็นแนวให้สังคม ถ้า ไม่ทันก็จะเสื่อมทรุดไปในที่สุด คงเป็นไปได้เพียง จารึกไว้ในประวัติศาสตร์ชาติไทยเท่านั้นว่าเคย เป็นองค์กรหลักของประเทศเคยมีบทบาทต่อ สังคมไทย เคยเป็นผู้นำด้านจิตวิญญาณของ คนในชาติ แต่สุดท้ายก็ต้องล่มสลายไป แม้ตั้ง อยู่ก็เป็นเพียงสัญลักษณ์หรือเครื่องประดับทาง สังคมไว้อวดอ้างหรืออ้างอิงกันเท่านั้น ความ วุ่นวายขัดแย้งทางการเมืองในขณะนี้ก็มีผลมา จากคนสองกลุ่มคิดไม่เหมือนกัน เพราะได้รับ ข้อมูลมาต่างกัน ถูกสอนมาต่างกัน เชื่อหรือให้ ความสำคัญต่อสรรพสิ่งต่างกัน จึงตัดสินใจ ไม่เหมือนกัน ทั้งหมดทั้งปวงนี้ขึ้นกับข้อมูล ข่าวสารยุคใหม่ที่ว่า **ใครคุมสื่อคือผู้ชนะ** ๒

ปิดท้าย

พ.ต.ท. รุ่งโรจน์ เรืองฤทธิ์

ทางหลวง - ทางรอด

“หนทางพิสูจน์ม้า
กาลเวลาพิสูจน์คน”

ลัทธิชื้อหรือแสนกล

เกินปกปิดป้องยลยิน

ร้อยลั่นกะลวาน

ล่อลวงคนทั้งแผ่นดิน

รวยแล้วสรรพทรัพย์สิ้น

ขอโอกาสสร้างชาติไทย

ลีลาน่านิยม

จึงสังคมไว้วางใจ

เชิดชูให้เป็นใหญ่

หลายปีผ่านพิสูจน์คน

นักบุญจำแลงกาย

คืนร่างกลายเป็นนักปล้น

ทรราช...ทรชน

บ่อนทำลายชาติ...ประชา

ปรากฏความจริงแจ้ง

ล้วนลำแดงประจักษ์ตา

เกินลบช้อกล่าวหา

แม้กุหลาบก็ล้านโลม

กุหลาบมีหนามคม

บาดระบมมือเลือดโซม

ป่วยการจะหักโหม

สร้างภาพลวงชนชื่นชม

รู้หยุดรู้เย็นยอม

พักจิตน้อมสอบอารมณ์

ปล่อยวางว่าง...โสมม

ล่องหลุดพ้นโลกธรรม

๕